

วิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน

โดย
นายอิทธิเทพ ชุมเมฆ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

วิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน

โดย
นายอิทธิเทพ ชุมเมฆ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE ANALYSIS OF JEFF HAMILTON'S USES OF BRUSHES ON DRUMSET

By
MR. Ittitep CHUMMEK

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Music (Music Research and Development)
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2021
Copyright of Silpakorn University

631020018 : สังคีตวิจัยและพัฒนา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : เจฟ แอมิลตัน, การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้, การด้นสด

นาย อธิเทพ ชุมเมฆ: วิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แอมิลตัน อาจารย์
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชีวประวัติของ เจฟ แอมิลตัน และวิเคราะห์เทคนิคการ
บรรเลงด้วยไม้แฉ้ขั้นพื้นฐานและเทคนิคพิเศษต่าง ๆ รวมถึงการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แอ
มิลตัน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์
บทเพลง 3 บทเพลง ได้แก่ C Jam Blues, Hoosier Friend และ Catch Me If You Can เพื่อนำมา
เป็นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้

ในการวิเคราะห์การด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แอมิลตัน ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดการ
พัฒนาโมทีฟในการด้นสดกลองชุดจากหนังสือ The Art of Bob Drumming ของ จอห์น ไลเลย์ มา
ใช้ในการวิเคราะห์ จากการวิเคราะห์ผู้วิจัยพบว่า เจฟ แอมิลตัน ใช้เทคนิคในการด้นสดทั้งหมด 6
เทคนิค คือ 1) การบรรเลงด้วยไม้แฉ้ขั้นพื้นฐาน 2) การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยค 3) การเปลี่ยน
เสียงกลองในประโยค 4) การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ 5) การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยค
ถามตอบ 6) เทคนิคการบรรเลงแสรูปแบบพิเศษ

631020018 : Major (Music Research and Development)

Keyword : Jeff Hamilton, Brushes, Improvisation techniques

MR. ITTITEP CHUMMEK : THE ANALYSIS OF JEFF HAMILTON'S USES OF BRUSHES ON DRUMSET THESIS ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR DR. SAKSRI VONGTARADON

This research aims to study the biography of Jeff Hamilton and analyze his foundations, special techniques and also the improvisation ideas of drumset playing with brushes by collecting the information of the related articles, reseaches, interviews, and the results of 3 songs analysis which are C Jam Blues, Hoosier Friend and Catch Me If You Can.

To analyze Jeff Hamilton's uses of brushes improvisation in these 3 songs, The researcher uses Motif Development concept from book, "The Art of Bob Drumming" by John Riley to be a tool for analysis. The researcher found that Jeff Hamilton uses 6 improvisation techniques which are 1) Basic drumset playing with brushes 2) Motif and phrasing repetitions 3) Change of drumset tones in phrasing 4) Rhythmic displacements 5) Questions and answers 6) Special techniques of drumsets playing with brushes.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี วงศ์ธราดล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำเป็นประโยชน์สูงสุดของการเขียนวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณอาจารย์ ชนุตร์ เตชชนนันท์ ที่ให้คำปรึกษาในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวกับงานวิจัยฉบับนี้ ทั้งด้านการถอดโน้ตการต้นสด และเทคนิคการใช้ไม้เส้ต่าง ๆ

ขอขอบคุณบิดามารดาผู้ให้การสนับสนุนตลอดมา

ขอขอบคุณอาจารย์ทุก ๆ ท่านและคนรอบตัวทุก ๆ คน ที่คอยให้ความรู้และให้การสนับสนุน ข้าพเจ้ามาโดยตลอด

นาย อธิเทพ ชุมเมฆ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
3. ขอบเขตการวิจัย.....	3
4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	4
1. กลองชุดในดนตรีแจ๊ส.....	4
1.1 กลองชุดและส่วนประกอบของกลองชุด	4
1.2 ประวัติกลองชุดในดนตรีแจ๊ส	6
1.3 ไม้กลอง	8
2. ไม้แฉ้ (Brushes).....	10
2.1 ประวัติของไม้แฉ้ ต้นกำเนิดจากไม้ตีแมลงวัน	10
2.2 ส่วนประกอบของไม้แฉ้	11
2.3 พัฒนาการการบรรเลงด้วยไม้แฉ้ในปี ค.ศ. 1920 - ค.ศ. 1940.....	12
2.4 เทคนิคการบรรเลงแฉ้ขั้นพื้นฐาน.....	13
2.5 เทคนิคการบรรเลงแฉ้แบบพิเศษ.....	14

2.6 การบันทึกโน้ตของไม้แฉ่	16
2.7 การจับไม้กลอง	17
3. แนวคิดการพัฒนาจังหวะในการด้นสดกลองชุด	18
3.1 การซ้ำประโยค (Repetition)	18
3.2 การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค (Orchestrating Phrases)	19
3.3 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ (Rhythmic Displacement)	19
3.4 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ (Questions and Answers)	20
4. รูปแบบมือในการฝึกกลอง (Rudiment)	20
5. ชีวิตประวัติของศิลปิน	23
5.1 ชีวิตประวัติของ Jeff Hamilton	23
5.2 ชีวิตประวัติของวง The Jeff Hamilton Trio	24
5.3 เทคนิคการบรรเลงไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน	28
5.4 อุปกรณ์ “Jeff Hamilton’s Signature”	30
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
6.1 The Life and Music of Drummer Jeff Hamilton	33
6.3 การวิเคราะห์การบรรเลงกลองโดยใช้แฉ่ของเคลย์ตัน คาเมรอน	34
6.3 การวิเคราะห์การด้นสดสลับเปลี่ยนของ แจ็ค ดิจอห์นเน็ต	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย	36
1. รวบรวมแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	36
2. บทเพลงที่ใช้ในการวิเคราะห์	36
3. ชั้นแยกแยะและวิเคราะห์ข้อมูล	37
4. การนำเสนอข้อมูล	37
บทที่ 4 บทวิเคราะห์การด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน	38
4.1 บทวิเคราะห์ในบทเพลง C Jam Blues	38

4.2 บทวิเคราะห์ในเพลง Hoosier Friend	43
4.3 บทวิเคราะห์ในเพลง Catch Me If You Can	49
1. การบรรเลงด้วยไม้สี่ชิ้นพื้นฐาน.....	56
2. การข้ามทีฟและการข้ามประโยค.....	57
3. การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค	59
4. การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ.....	62
5. การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ	65
6. เทคนิคการบรรเลงสี่รูปแบบพิเศษ.....	67
บทที่ 5 อัตลักษณ์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้สี่ของเจฟ แอมีลตัน	69
บทที่ 6 สรุปและอภิปรายผลการศึกษา.....	71
1. การบรรเลงด้วยไม้สี่ชิ้นพื้นฐาน.....	71
2. การข้ามทีฟและการข้ามประโยค	71
3. การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค	72
4. การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ.....	72
5. การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ.....	72
6. เทคนิคการบรรเลงสี่รูปแบบพิเศษ	72
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ.....	73
รายการอ้างอิง	84
ภาคผนวก.....	87
ประวัติผู้เขียน.....	94

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 บันทึกประวัติของไม้แฉ้โดย William F. Ludwig.....	11
ภาพที่ 2 ส่วนประกอบของไม้แฉ้	11
ภาพที่ 3 รูปแบบมือการบรรเลงแฉ้ขั้นพื้นฐาน	13
ภาพที่ 4 ทริลล์ (Trill)	14
ภาพที่ 5 ริม โรล (Rim Roll).....	15
ภาพที่ 6 ริม เฟล็กซ์ (Rim Flex).....	15
ภาพที่ 7 การบันทึกโน้ตของไม้แฉ้ (1).....	16
ภาพที่ 8 การบันทึกโน้ตของไม้แฉ้ (2).....	16
ภาพที่ 9 การบันทึกโน้ต ทริลล์.....	17
ภาพที่ 10 ตัวอย่างการจับแบบ แมทซ์ กริป	17
ภาพที่ 11 ตัวอย่างการจับแบบ เทรดดิชั่นนัล กริป.....	18
ภาพที่ 12 ตัวอย่างการเข้าประโยค.....	18
ภาพที่ 13 ตัวอย่างการเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค.....	19
ภาพที่ 14 ตัวอย่างการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ	19
ภาพที่ 15 ตัวอย่างการบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ	20
ภาพที่ 16 รูปแบบมือในการฝึกกลองพื้นฐาน 40 รูปแบบโดย The Percussive Arts Society	21
ภาพที่ 17 เจฟ แฮมิลตัน	23
ภาพที่ 18 The Jeff Hamilton Trio	24
ภาพที่ 19 อัลบั้ม The Best Things Happen... (2004).....	25
ภาพที่ 20 อัลบั้ม From Studio 4, Cologne, Germany (2006).....	25
ภาพที่ 21 อัลบั้ม Symbiosis (2009).....	26

ภาพที่ 22 อัลบั้ม Red Sparkle (2012).....	26
ภาพที่ 23 อัลบั้ม Through The Years (2013)	26
ภาพที่ 24 อัลบั้ม Live From San Pedro (2018)	27
ภาพที่ 25 อัลบั้ม Catch Me If You Can (2020)	27
ภาพที่ 26 อัลบั้ม Merry & Bright (2022).....	27
ภาพที่ 27 วิดีโอบันทึกการบรรเลงไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน.....	28
ภาพที่ 28 ความสัมพันธ์ของมือซ้ายและมือขวาที่ตำแหน่ง 9 นาฬิกา กับ 3 นาฬิกา.....	29
ภาพที่ 29 ความสัมพันธ์ของมือซ้ายและมือขวาที่ตำแหน่ง 12 นาฬิกา กับ 6 นาฬิกา.....	29
ภาพที่ 30 Five Stroke Roll	30
ภาพที่ 31 Regal Tip “The Jeff Hamilton Signature Brushes”	30
ภาพที่ 32 Regal Tip “The Jeff Hamilton Signature Sticks”	31
ภาพที่ 33 Mapex “Black Panther Design Lab Jeff Hamilton Maximus Snare Drum”	31
ภาพที่ 34 หนักลอง Remo รุ่น DIPLOMAT® FIBERSKYN®	32
ภาพที่ 35 Crescent Cymbals “Hammer tone Series” By Sabian	33
ภาพที่ 36 เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues	39
ภาพที่ 37 เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues	40
ภาพที่ 38 เทคนิคการข้ามทีฟและการข้ามประโยคใน C Jam Blues	41
ภาพที่ 39 เทคนิคการข้ามทีฟและการข้ามประโยคใน C Jam Blues	42
ภาพที่ 40 การบรรเลงกลองชุดขั้นพื้นฐานและการสลับตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend	44
ภาพที่ 41 เทคนิคการสลับตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend.....	44
ภาพที่ 42 เทคนิคการสร้างประโยคถาม ตอบ ใน Hoosier Friend	45
ภาพที่ 43 เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองและเทคนิค Sweep ใน Hoosier Friend.....	46
ภาพที่ 44 เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ ใน Hoosier Friend.....	46
ภาพที่ 45 เทคนิคการข้ามประโยคและเทคนิค Sweep ใน Hoosier Friend.....	47

ภาพที่ 46	เทคนิคบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานและการทริลล์ ใน Hoosier Friend.....	48
ภาพที่ 47	เทคนิคบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานการเปลี่ยนเสียงกลองใน Hoosier Friend.....	48
ภาพที่ 48	เทคนิคบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานการทริลล์ใน Catch Me If You Can.....	50
ภาพที่ 49	เทคนิคการซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can.....	50
ภาพที่ 50	เทคนิคการสร้างประโยคถามตอบใน Catch Me If You Can.....	51
ภาพที่ 51	เทคนิคการซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can.....	52
ภาพที่ 52	เทคนิคการสร้างประโยคถามตอบใน Catch Me If You Can.....	52
ภาพที่ 53	เทคนิคการซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can.....	53
ภาพที่ 54	เทคนิคคริม โรล ใน Catch Me If You Can.....	54
ภาพที่ 55	เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can.....	54
ภาพที่ 56	เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can.....	55
ภาพที่ 57	รูปแบบการบรรเลงพื้นฐานใน Catch Me If You Can.....	55
ภาพที่ 58	การใช้เทคนิคการบรรเลงด้วยไม้แซ่ซันพื้นฐานใน C Jam blues.....	56
ภาพที่ 59	การใช้เทคนิคการบรรเลงด้วยไม้แซ่ซันพื้นฐานใน Hoosier Friend.....	56
ภาพที่ 60	การใช้เทคนิคทริลล์ใน Catch Me If You Can.....	56
ภาพที่ 61	การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน C Jam Blues.....	57
ภาพที่ 62	การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน C Jam Blues.....	57
ภาพที่ 63	การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน Hoosier Friend.....	58
ภาพที่ 64	การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน Hoosier Friend.....	58
ภาพที่ 65	การซ้ำประโยคใน Hoosier Friend.....	58
ภาพที่ 66	การซ้ำประโยคใน Hoosier Friend.....	58
ภาพที่ 67	การซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can.....	59
ภาพที่ 68	การซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can.....	59
ภาพที่ 69	การเปลี่ยนเสียงกลองใน C Jam Blues.....	59

ภาพที่ 70 การเปลี่ยนเสียงกลองใน C Jam Blues.....	60
ภาพที่ 71 การเปลี่ยนเสียงกลองใน C Jam Blues.....	60
ภาพที่ 72 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Hoosier Friend.....	60
ภาพที่ 73 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Hoosier Friend.....	60
ภาพที่ 74 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can.....	61
ภาพที่ 75 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can.....	61
ภาพที่ 76 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can.....	61
ภาพที่ 77 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Catch Me If You Can	62
ภาพที่ 78 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Catch Me If You Can	62
ภาพที่ 79 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Catch Me If You Can	62
ภาพที่ 80 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues	62
ภาพที่ 81 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues	63
ภาพที่ 82 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues	63
ภาพที่ 83 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend	63
ภาพที่ 84 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend	63
ภาพที่ 85 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend	64
ภาพที่ 86 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ C Jam Blues	65
ภาพที่ 87 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ Hoosier Friend	65
ภาพที่ 88 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ Catch me if you can.....	66
ภาพที่ 89 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน C Jam Blues.....	67
ภาพที่ 90 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน Hoosier Friend	67
ภาพที่ 91 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน Hoosier Friend	67
ภาพที่ 92 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน Catch Me If You Can.....	67
ภาพที่ 93 เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงช้า (Slow swing).....	76

ภาพที่ 94 เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงปานกลาง (Medium swing)	79
ภาพที่ 95 เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงเร็ว (Up-tempo swing).....	82

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประวัติศาสตร์ของดนตรีแจ๊สมีหลายยุคหลายสมัยเครื่องดนตรีต่าง ๆ ถูกนำมาใช้และพัฒนา รวมถึงกลองชุดซึ่งกลองชุดได้ปรากฏขึ้นตั้งแต่ยุคแรกของดนตรีแจ๊สคือ ยุคนิวออลีนส์ (New Orleans) วิธีการบรรเลงของกลองชุดในยุคนี้จะบรรเลงบนกลองสแนร์เป็นส่วนใหญ่ โดยกลองชุดในยุคนี้ยังไม่ได้มีการประกอบกันเป็นชุด จะมีแค่กลองสแนร์ กลองใหญ่ และไฮแฮท บรรเลงร่วมกับวงจังหวะที่ได้รับความนิยมในการบรรเลงของยุค New Orleans คือ Second Line ยุคต่อมาของดนตรีแจ๊สคือ ยุคสวิง (Swing) ยุคนี้กลองชุดได้เพิ่มกลองทอมและฉาบเข้ามาซึ่งจะบรรเลงในวงแจ๊สบิ๊กแบนด์ (Big band Jazz) กลองชุดมีบทบาทในการควบคุมจังหวะของวงให้มีความแข็งแรง ด้วยวิธีการบรรเลงที่เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน แต่หนักแน่น เพื่อให้สมาชิกในวงสามารถจับจังหวะของเพลงได้ง่าย ยุคต่อมาคือ ยุคบีบอป (Bebop) เป็นยุคที่การบรรเลงของกลองชุดเริ่มมีความหลากหลายและเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้น จะมุ่งเน้นไปในเรื่องของการตอบสนองกันระหว่างกลองชุดกับผู้ที่กำลังดันสตูดิโอในขณะนั้น ในยุคนี้มีการขยายรูปแบบของดนตรีแจ๊สออกมาอีกหลายประเภท ได้แก่ Hard Bop, Cool Jazz, West Coast Jazz ซึ่งจะมีการเรียบเรียงบทเพลงให้มีความหลากหลายมากขึ้น ยุคต่อมาคือยุคฟรีแจ๊ส (Free Jazz) หรือ Avant-garde Jazz การบรรเลงกลองชุดในยุคนี้ถือได้ว่าเป็นอิสระในการบรรเลงมากที่สุด โดยการบรรเลงจะขึ้นอยู่กับแนวคิด (Concept) ของบทเพลง หรือวง ไม่มีการบรรเลงที่เป็นจังหวะตายตัว ไม่มีการกำหนดอัตราจังหวะที่แน่นอน และยุคสุดท้ายคือยุค ฟิวชันแจ๊ส (Fusion Jazz) การบรรเลงกลองชุดจะมีอุปกรณ์ที่ใช้บรรเลงเพิ่มมากขึ้น ผู้บรรเลงกลองชุดบางคนได้มีการนำอุปกรณ์ไฟฟ้า (Electronic) เข้ามาบรรเลงประกอบ ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลองชุดมีบทบาทและปรากฏอยู่ในทุกยุคทุกสมัยของดนตรีแจ๊ส

เครื่องมืออีกชนิดหนึ่งที่ใช้บรรเลงกลองชุดเช่นเดียวกับไม้กลอง มีลักษณะเป็นแปรงลวด (Wire Brushes) รูปทรงคล้ายใบพัดและนิยมนำมาใช้ในการบรรเลงกลองในดนตรีแจ๊สคือ ไม้แส้ (Brushes) ในปี ค.ศ.1913 วิลเลียม เอฟ ลูดวิก (William F. Ludwig, ค.ศ. 1879-1973) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการคิดค้นไม้แส้ (Brushes) ซึ่งได้แนวคิดมาจากไม้ตีแมลงวัน (Fly Swatter) ไม้แส้เป็นไม้กลองชนิดหนึ่งที่มีความนิยมและนำมาใช้จนถึงปัจจุบัน เนื่องจากในสมัยยุคแรก ๆ ของดนตรีแจ๊ส เครื่องดนตรีชนิดอื่นยังไม่มีอุปกรณ์ขยายเสียง แต่กลองชุดเป็นอุปกรณ์ที่ควบคุมเสียงด้วยมือ ซึ่งทำให้การบรรเลงในบางครั้งไม่สามารถควบคุมเสียงที่ดังเกินไปซึ่งจะทำให้กลบเสียงเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในวง ไม้แส้จึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับการใช้บรรเลงแทนไม้กลองหลัก อีกทั้งยังมีเสียงที่เป็น

เอกลักษณ์อีกรูปแบบหนึ่งอีกด้วย วิธีการบรรเลงไม้แฉะจะใช้บรรเลงบนกลองสแนร์เป็นหลัก โดยปกติ จังหวะสวิง ด้วยไม้กลองธรรมดาจะใช้มือขวาบรรเลงที่ Ride Cymbal แต่สำหรับไม้แฉะจะนำมือขวา มาบรรเลงจังหวะสวิง บนกลองสแนร์ (Ludwig, 1992)

ไม้แฉะได้มีการนำมาใช้บรรเลงและพัฒนารูปแบบการบรรเลงอย่างต่อเนื่อง ในช่วงปีบีบอป (Bebop) นักบรรเลงกลองในยุคนี้หลาย ๆ คนได้มีการนำไม้แฉะมาบรรเลงกลองชุดและบันทึกเสียง ออกสู่สาธารณะ เช่น การบรรเลงแฉะของ แมกซ์ โรซ (Max Roach, ค.ศ. 1924-2007) ในเพลง “Joy Spring” จากอัลบั้ม Clifford-Brown & Max Roach ฟิลลี โจ โจนส์ (Philly Joe Jones, ค.ศ. 1923-1985) กับวง Bill Evans Trio โจ โมเรลโล (Joe Morello, ค.ศ. 1928-2011) กับผู้บรรเลง เปียโน เดฟ บรูเบค (Dave Brubeck, ค.ศ. 1920-2012) ไม้แฉะจึงเริ่มเป็นที่นิยมตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้น มา

นักบรรเลงกลองชุดในดนตรีแจ๊สมีจำนวนมาก แต่ละคนก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ไม่ เหมือนกัน การบรรเลงของนักบรรเลงกลองชุดที่ชื่อว่า เจฟ แฮมิลตัน (Jeff Hamilton, ค.ศ. 1953- ปัจจุบัน) มีความเป็นเอกลักษณ์ทั้งการบรรเลงในบทเพลงสวิงด้วยไม้กลอง และการใช้แฉะในการ บรรเลง โดยมีความชำนาญและมีทักษะวิธีการบรรเลงที่หลากหลาย เจฟ แฮมิลตัน ได้รับฉายาจาก นิตยสาร Classic Drummer Magazine ว่า “Hard Swinging Jazz Master” อีกทั้งยังได้รับสมญา นามจากนักบรรเลงกลองคนอื่น ๆ ว่า “Brushes Master” และบริษัทผลิตไม้กลอง Regal Tip ได้ ผลิตไม้แฉะรุ่น Jeff Hamilton Signature

การจะเป็นนักบรรเลงกลองแจ๊สนั้น ควรจะมีความรู้ความชำนาญทั้งในด้านทักษะ และการใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในการบรรเลงกลองชุด เพื่อการสรรค์สร้างความหลากหลายของเสียงกลองชุดให้กับวง ดนตรีแจ๊ส ที่ไม่ได้มีเพียงแค่การใช้ไม้กลองในการบรรเลงเพียงอย่างเดียว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษา เทคนิคการบรรเลงไม้แฉะ รูปแบบการบรรเลงทั้งเทคนิคพื้นฐานและเทคนิคพิเศษ เพื่อเป็นประโยชน์แก่ ผู้ที่ต้องการฝึกหรือศึกษาการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉะ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาชีวประวัติและผลงานของ เจฟ แฮมิลตัน
2. เพื่อวิเคราะห์เทคนิคการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉะของ เจฟ แฮมิลตัน

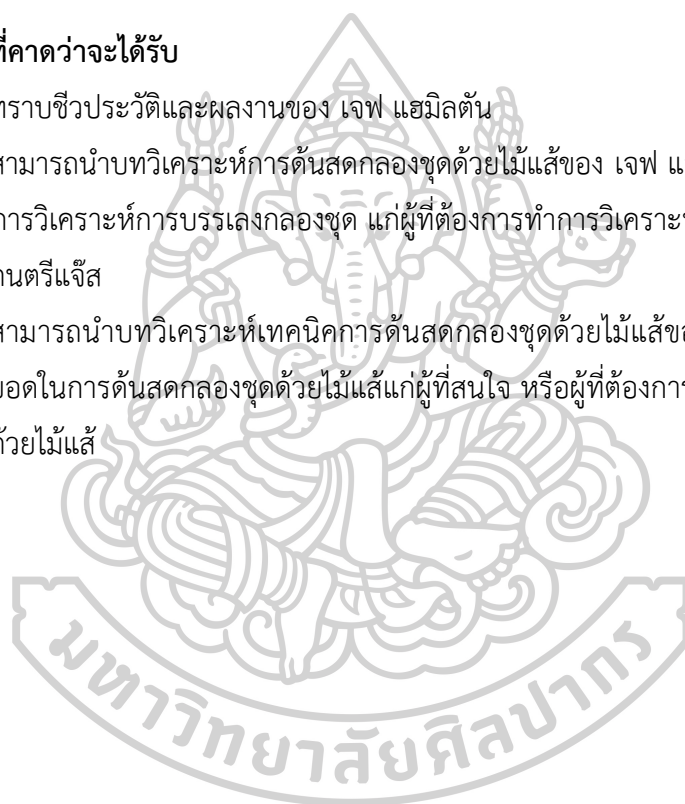
3. ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยคือการวิเคราะห์บทเพลงที่บรรเลงโดย Jeff Hamilton ในวง Jeff Hamilton trio โดยวิเคราะห์เฉพาะการบรรเลงด้วยไม้แฉ่ในส่วนของการด้นสด (Solo) ซึ่งกำหนดขอบเขตของบทเพลงไว้ทั้งหมด 3 บทเพลง คือ

1. C Jam Blues	อัลบั้ม The Best Things Happen ในปี ค.ศ. 2004
2. Hoosier Friend	อัลบั้ม Live From San Pedro ในปี ค.ศ. 2018
3. Catch Me If You Can	อัลบั้ม Catch Me If You Can ในปี ค.ศ. 2020

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบชีวประวัติและผลงานของ เจฟ แฮมิลตัน
2. สามารถนำทิววิเคราะห์การด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน เป็นแนวทางในการวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุด แก่ผู้ที่ต้องการทำการวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดในดนตรีแจ๊ส
3. สามารถนำทิววิเคราะห์เทคนิคการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน ไปต่อยอดในการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่แก่ผู้ที่สนใจ หรือผู้ที่ต้องการฝึกการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ่

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษาเทคนิคการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แสบ์ของ เจฟ แฮมิลตัน ได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แสบ์ ซึ่งเป็นการศึกษาและรวบรวมข้อมูลทบทวนวรรณกรรมจากหนังสือ บทความ บทสัมภาษณ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวนวรรณกรรมของงานวิจัยวิเคราะห์เทคนิคการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แสบ์ของ เจฟ แฮมิลตัน มีดังต่อไปนี้

- 1) กลองชุดในดนตรีแจ๊ส
- 2) ไม้แสบ์ (Brushes)
- 3) แนวคิดการพัฒนาจังหวะในการด้นสดกลองชุด
- 4) รูปแบบมือในการฝึกกลอง (Rudiment)
- 5) ชีวิตประวัติของ เจฟ แฮมิลตัน และวง The Jeff Hamilton trio
- 6) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งรายละเอียดของการทบทวนวรรณกรรมแต่ละหัวข้อมีดังนี้

1. กลองชุดในดนตรีแจ๊ส

1.1 กลองชุดและส่วนประกอบของกลองชุด

กลอง หรือ Drum ถือว่าเป็นเครื่องดนตรีที่เก่าแก่ที่สุดในจำพวกเครื่องดนตรีทั้งหมด ในอดีตมนุษย์ซึ่งหนึ่งสัตว์บนรูกลวงของท่อนไม้ และบรรเลงหนึ่งสัตว์ด้วยนิ้วและมือ จากการศึกษาประวัติศาสตร์พบว่า การบรรเลงกลองพื้นเมืองจะบรรเลงกลองเป็นจังหวะ สำหรับการเดินร่ำระหว่างเผ่า แต่ปัจจุบันพบว่า การบรรเลงกลองชุดจะเด่นที่สุดในส่วนของวงดนตรี สำหรับการเดินร่ำ ผู้บรรเลงกลองพยายามปรับปรุงวิธีการบรรเลง โดยบรรเลงตามจังหวะที่ได้ยินแล้วนำมาปรับปรุงโดยการคิดค้นระบบใหม่ขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นระบบที่ได้ริเริ่มขึ้นเป็นครั้งแรกโดยการบันทึกอัตราส่วนของจังหวะกลองในบทเพลง การบันทึกบทเพลงนั้นประกอบด้วย ทำนองเพลง การประสานเสียงและจังหวะ ทำให้ดนตรีมีการประสานเสียงกลมกลืน เพิ่มความไพเราะมากยิ่งขึ้น การริเริ่มพัฒนากลองชุดเป็นครั้งแรก โดยเริ่มต้นจากบทเพลงจังหวะวอลซ์ (Waltz)

ในช่วง ค.ศ. 1890 ถึง ค.ศ. 1910 ผู้บรรเลงกลองชุดเริ่มแยกออกจากแบบดั้งเดิม พยายามที่จะแสดงออกถึงความรู้สึกที่เป็นอิสระของดนตรี แทนแบบเก่าที่มีแบบแผนบังคับ ให้ปฏิบัติตามการแสดงถึงความก้าวหน้าของนักตีกลองชุดคือ จะเพิ่มความสนุกสนานลงในช่วงปลายประโยคเพลงหรือต้นประโยคเพลงแล้วจึงบรรเลงตามบทเพลงที่กำหนด ซึ่งเป็นเพียงการบรรเลงให้ถูกต้องตาม

จังหวะเพลงเท่านั้น การแสดงความก้าวหน้าเป็นการคิดค้นเพื่อการสร้างสรรค์จากแรงบันดาลใจภายในโดยตรงของนักตีกลองชุด

ส่วนประกอบหลักของกลองชุดที่นิยมใช้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและมีความเป็นมาตรฐานสากลมีดังนี้

1. กลองใหญ่ (Bass Drum) เป็นกลองที่ลักษณะคล้ายกับกลองใหญ่ที่บรรเลงในวงดุริยางค์ แต่จะมีขาหยั่งที่ด้านหน้าของตัวกลองไว้สำหรับวางหรือค้ำตัวกลองไม่ให้เคลื่อนที่เวลาบรรเลง ขนาดของกลองใหญ่ที่นิยมใช้ทั่วไป คือ ขนาด 20 นิ้ว และ 22 นิ้ว แต่ในการบรรเลงเพลงร็อก จะนิยมใช้ขนาด 22 ถึง 24 นิ้ว การบรรเลงเพลงแจ๊ส นิยมใช้ขนาด 18 นิ้ว การบรรเลงกลองใหญ่จะใช้เท้าขวาเหยียบที่กระเดื่อง (Pedal) ซึ่งเป็นอุปกรณ์อีกหนึ่งชิ้นที่ติดตั้งอยู่ด้านหลังของกลองใหญ่ มีลักษณะเป็นแป้นเหยียบซึ่งมีก้านเหล็กและหัวนมติดอยู่ที่ตัวกระเดื่อง

2. กลองสแนร์ (Snare Drum) เป็นกลองใบเล็กคล้ายกับกลองสแนร์ที่ใช้บรรเลงในวงดุริยางค์ แต่จะมีขนาดเล็กกว่า มีลักษณะเด่นคือจะมี แส้สแนร์ (Snare wire) มีลักษณะเป็นลวดจำนวนหลายเส้น ซึ่งอยู่ที่หนึ่งด้านใต้ของตัวกลอง ขนาดของกลองสแนร์ที่นิยมใช้ในการบรรเลงคือ 14 นิ้ว

3. ฉาบ (Cymbals) เป็นส่วนประกอบของกลองชุดอีกชิ้นหนึ่ง ฉาบมีหลากหลายขนาด โดยทั่วไปนิยมใช้ฉาบหลัก 2 ใบ ได้แก่ ฉาบที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางระหว่าง 20 ถึง 24 นิ้ว ซึ่งจะวางอยู่ขวามือของผู้บรรเลงกลอง ฉาบชนิดนี้เรียกว่า ไรด์ (Ride) และฉาบที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางระหว่าง 14 ถึง 19 นิ้ว ซึ่งจะวางอยู่ซ้ายมือของผู้บรรเลงกลอง ฉาบชนิดนี้เรียกว่า แครช (Crash)

4. ไฮแฮท (Hi-Hat) เป็นฉาบสองใบที่นำมาประกบกัน ไฮแฮทโดยทั่วไปนิยมใช้ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางระหว่าง 13 ถึง 15 นิ้ว ฉาบทั้งสองใบจะวางอยู่ด้านซ้ายมือของผู้บรรเลงกลอง โดยมีขาตั้งไฮแฮทรองรับ ใบหนึ่งวางลงบนขาตั้งในลักษณะที่หงายขึ้น อีกใบหนึ่งจะวางคว่ำโดยเสียบอยู่กับตัวจับไฮแฮท

5. ทอม ทอม (Tom toms) เป็นกลองขนาดเล็ก ในกลองชุดปกตินิยมใช้จำนวนสองใบ ขนาดโดยทั่วไปของกลองทอมจะอยู่ระหว่าง 9 ถึง 14 นิ้ว โดยจะวางอยู่เหนือกลองใหญ่ทั้งสองใบ เรียงจากใบเล็กอยู่ซ้ายมือ ใบที่มีขนาดใหญ่กว่าจะอยู่ขวามือของผู้บรรเลงกลอง ซึ่งจะมีตัวจับทอมเพื่อติดตั้งกับกลองใหญ่

6. ฟลอร์ทอม (Floor tom) เป็นกลองที่มีลักษณะคล้ายกับกลองทอม แต่มีขนาดใหญ่ ลึกและกว้างกว่า โคนจะมีขาตั้งติดอยู่ที่กลองฟลอร์ทอม เพื่อวางกับพื้น กลองฟลอร์ทอมจะวางไว้ขวามือของผู้บรรเลงกลอง จะวางขนานตำแหน่งเดียวกับกลองสแนร์ ขนาดของกลองฟลอร์ทอมโดยทั่วไปจะมีขนาดระหว่าง 16 ถึง 18 นิ้ว (สิทธิพงศ์ สีนรุปี, 2557)

1.2 ประวัติกลองชุดในดนตรีแจ๊ส

กลองชุดเริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อดนตรีแจ๊สตั้งแต่ยุคแรกที่ดนตรีแจ๊สได้ถือกำเนิดขึ้น ในช่วง ค.ศ. 1830 กลองได้เป็นส่วนหนึ่งของวงโยธวาทิต (Marching) ซึ่งเป็นวงดนตรีประเภทเคลื่อนที่ไปตามท้องถนน เพื่อบรรเลงในงานกิจกรรม หรือพิธีต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน การแข่งขันกีฬา และงานฉลองรื่นเริงต่าง ๆ กลองในวง Marching มีหน้าที่ในการควบคุมอัตราความเร็วของเพลง และเพิ่มความสนุกสนานของบทเพลงนั้น ๆ ทำให้ผู้ฟังได้เข้าถึงอารมณ์สนุกสนานมากขึ้น ส่วนประกอบของกลองที่ใช้ในการบรรเลงของวง Marching ได้แก่ กลองใหญ่ (Bass Drum) กลองสนนร์ (Snare Drum) ฉาบ หรือ แฉ (Cymbals) ซึ่งการบรรเลงแต่ละครั้งนั้น จะใช้ผู้เล่นหนึ่งคนต่อเครื่องดนตรีหนึ่งชิ้น ต่อมาในช่วงของ Ragtime ได้มีการนำกลองที่ใช้ใน Marching มาใช้บรรเลงคู่กับเปียโน แต่วิธีการเล่นของกลองนั้นจะแตกต่างไปจากเดิม เนื่องจากมีการนำอุปกรณ์ทั้งหมดมาตั้งรวมกันเป็นหนึ่งชุด โดยใช้ผู้เล่นเพียงคนเดียวเท่านั้น และนั่งเล่นอยู่กับที่ ไม่เคลื่อนย้ายไปมา อุปกรณ์ที่เพิ่มเข้ามาอีกคือ Wood Box และ Cow Bell.

ในช่วง ค.ศ. 1900 คือ New Orleans Jazz ถือว่าเป็นดนตรีแจ๊สยุคแรกซึ่งรูปแบบของวงในยุคนี้ ได้รับอิทธิพลมาจาก Marching Brass Band เช่นกัน โดยรูปแบบวงจะประกอบไปด้วย คอร์เน็ต ทรอมโบน คลาริเน็ต เป็นเครื่องเป่าที่เป็นเครื่องดนตรีประเภทเมโลดีหลักของวง โดยมีเปียโน ดับเบิลเบส และกลอง บรรเลงสนับสนุนเป็นเบื้องหลัง ในส่วนของกลองในยุคนี้ ได้นำกลองที่เป็นรูปแบบเดียวมาจาก Ragtime มาบรรเลงในวง วิธีการเล่นจะเน้นการใช้ Bass Drum และ Snare Drum เป็นหลัก จังหวะที่เป็นที่นิยมกันก็คือ Second Line

ในช่วง ค.ศ. 1930 เป็นดนตรีแจ๊สในยุค Swing ได้มีการพัฒนารูปแบบวงจากในยุค New Orleans โดยจากเดิมที่มีเครื่องเป่าเพียง 3 ชิ้นได้ขยายวงมาเป็นกลุ่มของเครื่องเป่า 3 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยสมาชิก 4 หรือ 5 คน ได้แก่กลุ่ม Saxophone, Trumpet และ Trombone แต่ยังคงใช้รูปแบบของกลุ่มเครื่องจังหวะ (Rhythm Section) แบบเดียวกับกับ New Orleans ซึ่งทางด้านของกลองชุดก็ได้มีการเพิ่มอุปกรณ์ที่ใช้ในการบรรเลงมากขึ้นเช่น ไฮแฮท (Hi-Hat) ไรด์ (Ride Cymbal) ทอม (Tom) วิธีการบรรเลงเพื่อสนับสนุนผู้แสดงเดี่ยวก็ได้มีการเปลี่ยนเป็นการบรรเลงบน Hi-Hat และ Ride มากขึ้น เนื่องจากวงที่บรรเลงเป็นวงขนาดใหญ่ กลองชุดจึงมีหน้าที่ในการควบคุมจังหวะเป็นหลัก โดยบรรเลงสิ่งที่มีความซับซ้อนน้อยต่อการฟังและทำหน้าที่สนับสนุนเพียงอย่างเดียว ในช่วงที่บรรเลงพร้อมกับเครื่องดนตรีชิ้นอื่น ๆ และเมื่อถึงหน้าที่ของกลองในการดันสด จะบรรเลงเป็นประโยคที่ง่ายต่อการจับจังหวะซึ่งจะทำให้สมาชิกในวงจับจังหวะได้ง่ายเพื่อเตรียมพร้อมในการบรรเลงท่อนต่อไปของเพลง อีกทั้งยังมีทักษะการบรรเลงของกลองชุดที่เรียกว่า Feathering Bass Drum ในจังหวะ Swing เป็นการบรรเลง Bass Drum ในจังหวะตัวดำ เพื่อให้เสียงควบคู่ไปพร้อมกับดับเบิลเบส เนื่องจากสมัยนั้นยังไม่มีเครื่องขยายเสียง ทักษะการบรรเลงนี้มีส่วนช่วยในการทำให้กลอง

ชุดและดับเบิลเบสบรรเลงควบคู่และพร้อมเพรียงกันมากยิ่งขึ้น ต่อมา Brushes ได้มีการนำมาใช้บรรเลงครั้งแรกในยุคนี้ โดยมีมือกลองที่ชื่อว่า ปาปา โจ โจนส์ (Papa Jo Jones ค.ศ. 1923-1985)

การปฏิบัติกลองชุดในบทเพลงบิกแบนด์สวิงมีรายละเอียดที่ผู้บรรเลงกลองจะต้องทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อที่จะสามารถแปลเจตนาของผู้ประพันธ์หรือผู้เรียบเรียงบทเพลงนั้น ๆ เนื่องจากโดยทั่วไปแล้วผู้ประพันธ์บทเพลงบิกแบนด์สวิงมิได้บอกสิ่งที่ผู้บรรเลงกลองจะต้องปฏิบัติอย่างละเอียดลงในโน้ตเพลงเหมือนเช่นในวงออร์เคสตราหรือวงโยธวาทิตจึงมีความจำเป็นสำหรับผู้บรรเลงกลองที่จะต้องตีความสัญลักษณ์และคำสั่งต่าง ๆ ที่อยู่ในโน้ตเพลงด้วยตนเอง โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานความรู้ความเข้าใจ และมีเทคนิควิธีการบรรเลงที่เหมาะสมในการสร้างเสียงที่มีรูปแบบน่าฟัง และมีความเป็นดนตรีไปพร้อมกัน (ผจญ พิบัง, 2559)

ในช่วงเวลาเดียวกันได้มีการนำดนตรี Afro Cuban มาผสมผสานในดนตรีแจ๊สอีกด้วย Afro Cuban Jazz เป็นส่วนผสมทางดนตรีระหว่างการคิดปฏิภาณของดนตรีแจ๊ส เข้ากับกับจังหวะดนตรีจากคิวบาและแอฟริกา ซึ่งบางครั้งนิยมเรียกรวม ๆ ว่า ลาติน แจ๊ส (Latin Jazz) แต่ Afro Cuban Jazz มีลักษณะเฉพาะเจาะจงมากกว่า ตามชื่อหมายถึงความเกี่ยวพันระหว่างลักษณะเฉพาะของดนตรีแอฟริกัน กับดนตรีคิวบา ที่ผ่านมามีการนำดนตรีลาตินแจ๊สมาผสมผสานกับดนตรีแจ๊สบ้างเล็กน้อยในช่วงระหว่าง ค.ศ. 1920 ถึง ค.ศ. 1930 เช่นผลงานเปียโนบางชิ้นของ เจลลี โรล มอร์ตัน (Jelly Roll Morton ค.ศ. 1890-1941) ซึ่งกล่าวถึงเพลงของเขา “สเปนิช ทินจ์” (Spanish tinge) ว่าเป็นอิทธิพลทางดนตรีที่ทำให้แจ๊สแตกต่างจากแร็กไทม์ หรือจากการบรรเลงกลองไม้ก็ครั้งของ จีน ครูปา (Gene Krupa) ที่อิงจังหวะดนตรีทางตอนใต้ของอเมริกา และได้นำดนตรี Afro Cuban Jazz มาใช้สลับบรรเลงกับจังหวะสวิง เช่นบทเพลงของ Duke Ellington เพลง Caravan ในการบรรเลงของกลองจะเน้นคลาเว (Clave) ในการบรรเลง อุปกรณ์ที่เพิ่มมาในการเล่นจะเป็น Cow bell ในบทเพลงที่เป็นลาตินแจ๊ส เสียง Clave ส่วนใหญ่ที่เราได้ยินก็คือเสียงจาก Wood box หรือ Cow Bell (บุตรขวัญ เลิศอนันต์, 2553)

ช่วง ค.ศ. 1940 คือยุค Bebop เป็นยุคที่นักดนตรีในวง Big band มาบรรเลงดนตรีกันหลังจากเสร็จการทำงานในวง Big band ซึ่งจะเรียกว่า After hours จึงทำให้เกิดวงดนตรีขนาดเล็ก (Small Ensemble) กลองชุดในยุคนี้มีรูปแบบของอุปกรณ์แบบเดียวกับกับยุค Swing แต่จะใช้ Ride cymbal เป็นอุปกรณ์หลักในการบรรเลงและลดเทคนิค Feathering Bass Drum ออกไป เพื่อเพิ่มความอิสระในการบรรเลง เมื่อมีความอิสระมากขึ้น จึงทำให้เกิดทักษะการบรรเลงเพื่อสนับสนุนผู้ต้นสดได้อิสระยิ่งขึ้น สามารถบรรเลงรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้นไม่เรียบง่ายเหมือนกับยุค Swing ซึ่งทักษะการบรรเลงเหล่านี้ได้มีอิทธิพลไปสู่ดนตรีแนวอื่น ๆ ในยุค Bebop เช่นกัน มือกลองที่เป็นผู้ริเริ่มช่วงแรก ๆ ของ Bebop คือ แมก โรซ

ในช่วง ค.ศ. 1960 ได้มีดนตรีที่ชื่อว่า Bossa Nova เกิดขึ้น Bossa Nova แปลว่า จังหวะใหม่ หรือ ทางเลือกใหม่ ในปี ค.ศ. 1958 มีศิลปินแจ๊ส 3 คนนำโดยอังโตนิโอ การ์ลูซ โซบิง (Antonio Carlos Jobim ค.ศ. 1927-1994) ได้ทำการผสมผสานดนตรีแจ๊ส ของชาวแอฟริกัน-อเมริกัน กับ ดนตรี Samba ซึ่งเป็นดนตรีพื้นบ้านของชาวบราซิลเข้าไว้ด้วยกัน โดยดนตรีแนว Bossa Nova นี้ ได้รับการดัดแปลงมาจาก Samba มีการเพิ่มคู่เสียงอย่างลงตัวและเพิ่มในเรื่องของเครื่องเคาะจังหวะ เขาไปด้วย อีกทั้งยังได้รับอิทธิพลจากแนวแจ๊ส ต่อมาจึงได้รับความนิยมในบราซิลและลาตินอเมริกา โดยยุคที่ดนตรีแนวนี้เฟื่องฟูถึงขีดสุด คือ หลังจากภาพยนตร์เรื่อง Black Orpheus ที่ สแตน เก็ทซ์ (Stan Getz ค.ศ. 1927-1991) เป็นคนบรรเลงเพลงออกฉาย ในปี 1960 จึงทำให้ผู้คนรู้จักดนตรีแนวนี้กันมากขึ้น อุปกรณ์ของกลองชุดที่นำมาเล่นคือ Shaker ซึ่งทำให้มีความไพเราะและนุ่มนวลมากกว่า การใช้ Hi-Hat (Dotsero, 2561)

ช่วงปี ค.ศ. 1960 คือยุค Free Jazz หรือ Avant-Garde Jazz เป็นการบรรเลงที่ไร้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ใช้เพียงแค่แนวคิด (Concept) และความเข้าใจของผู้เล่น กลองชุดมีการเพิ่มอุปกรณ์สร้างเสียงจำลอง (Effect) ต่าง ๆ เข้ามา ขึ้นอยู่กับผู้บรรเลงกลองแต่ละคน บางคนก็ใช้แค่เพียงกลองชุดอย่างเดียว วิธีการบรรเลงจะขึ้นอยู่กับแนวคิดของเพลงนั้น ๆ ไม่มีอัตราจังหวะที่ชัดเจน ไม่มีจังหวะ (Rhythm) ที่กำหนดไว้ จึงทำให้การเล่นมีอิสระเป็นอย่างมาก ศิลปินที่บรรเลงกลองในยุคนี้เช่น แจ็ค ดิจอห์นเน็ตต์ (Jack DeJohnette, ค.ศ. 1942-ปัจจุบัน)

ในช่วง ค.ศ. 1970 เป็นยุค Fusion Jazz มีการเข้ามาของเครื่องดนตรี Electronic มากมาย มือกลองบางคนก็นำอุปกรณ์กลองที่เป็น Electronic เข้ามาบรรเลงด้วย รูปแบบของอุปกรณ์กลองในยุคนี้มีการเปลี่ยนแปลง เช่น เพิ่มจำนวนของกลองทอม (Tom) และเพิ่มฉาบจำนวนมากเข้ามา (Effect Cymbal) ศิลปินที่บรรเลงกลองในยุคนี้เช่น สตีฟ แกดด์ (Steve Gadd, ค.ศ. 1945-ปัจจุบัน)

หลังจากนั้นดนตรีแจ๊สได้มีการผสมผสานกับแนวดนตรีอื่น ๆ จึงทำให้เกิดดนตรีประเภทใหม่ที่มีความหลากหลาย เช่น Smooth Jazz เป็นดนตรีที่ลดความซับซ้อนลง เพื่อให้ฟังสบายและเข้าถึงได้ง่ายขึ้น Acid Jazz เป็นการผสมผสานกันระหว่าง Jazz, Funk และ Hip-hop ซึ่งกลองชุดจะใช้เป็นกลองชุดไฟฟ้าอย่างเต็มตัว วิธีการเล่นต่าง ๆ ของกลองชุด และอุปกรณ์ต่าง ๆ ของกลองชุดได้มีการพัฒนาขึ้นตามกาลเวลา การเปลี่ยนแปลงของกลองขึ้นอยู่กับรูปแบบของวงที่บรรเลง แนวเพลงที่บรรเลง จึงทำให้มีการพัฒนาวิธีการบรรเลงและอุปกรณ์อยู่เสมอ

1.3 ไม้กลอง

ขนาดของไม้กลอง บนไม้กลองนั้นจะมีตัวเลขและตัวอักษรพิมพ์ติดไว้บนไม้เพื่อบ่งบอกขนาดของไม้ โดยจะเริ่มด้วยตัวเลขและตามด้วยตัวอักษร ยกตัวอย่างเช่น 5A, 7A, 2B เป็นต้น ตัวเลขยิ่งน้อยน้ำหนักของไม้กลองยิ่งมากและ ไม้กลองจะเบาขึ้นเรื่อย ๆ ตามตัวเลขที่เพิ่มขึ้น โดยจะมีตัวเลข

ตั้งแต่ 1-9 ส่วนตัวอักษรที่อยู่ด้านหลังตัวเลขนั้นจะมีเพียง 3 ตัว อักษรเท่านั้น นั่นก็คือ S, B, A ซึ่งตัวอักษรจะหมายถึง ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของไม้กลองนั่นเอง

S จะเป็นไม้กลองขนาดใหญ่ที่สุด ย่อมาจาก Street เหมาะสำหรับการใช้ในวงโยธวาทิต หรือกลองสำหรับหน่วยทหาร เพราะยิ่งไม้มีขนาดใหญ่ก็ทำให้เสียงที่ดังขึ้นตามไปด้วย และในวงเหล่านี้ไม่มีเครื่องขยายเสียงที่จะมาเป็นตัวช่วยและส่วนมากจะเป็นการเล่นในที่กลางแจ้งทำให้ต้องใช้ ไม้กลอง ที่มีขนาดใหญ่ขึ้นไปด้วยนั่นเอง

B ถือเป็นขนาดมาตรฐานสำหรับมือกลอง โดยย่อมาจาก Band โดยปกติจะนำมาใช้ในวงออเครสตราและวงเครื่องเป่าต่าง ๆ มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางที่เล็กกว่าในแบบ S

A เป็นไม้กลองที่มีขนาดเล็กมากที่สุดจากทั้งหมดจากทั้งหมด โดยตัว A ย่อมาจากคำว่า Orchestra ในสมัยก่อนนั้นการพิมพ์ตัวอักษร A ลงไม้กลองนั้นถูกเลือกมาจากผู้ผลิตกลองและไม้กลอง ชื่อว่า Ludwig และถูกพิมพ์เป็นตัว A ต่อ ๆ กันมา

วัสดุที่นำมาทำไม้กลองนั้นมีหลากหลายและให้เสียงที่ต่างกันรวมไปถึงการตอบสนองต่อผู้เล่น อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความทนทานและอายุการใช้งานอีกด้วย โดยไม้ที่นิยมนำมาทำไม้กลองมีดังนี้

ไม้เมเปิล (Maple) เป็นไม้ที่นิยมได้รับความนิยมในการใช้มากที่สุดของนักบรรเลงกลอง เพราะมีน้ำหนักเบา มีความคล่องตัวสูง ถึงแม้ว่าจะเลือกใช้ขนาดของไม้กลองที่ใหญ่ แต่ก็ยังให้น้ำหนักที่เบาอยู่ สำหรับผู้ที่เริ่มฝึกกลองที่ต้องใช้ไม้ขนาด B ก็ยังสามารถใช้ไม้กลอง ที่ทำจากไม้เมเปิลได้

ไม้ฮิคกอรี่ (Hickory) เป็นไม้ที่มีเนื้อแน่นขึ้นมาจากไม้เมเปิล ให้น้ำหนักที่มากขึ้นเวลาตีทำให้มีความคล่องตัวน้อยกว่า แต่ก็มี ความทนทานมากขึ้น โดยปกติแล้วไม้ฮิคกอรี่จะถูกนำมาทำเป็นเฟอร์นิเจอร์รวมไปถึงพื้นอีกด้วย

ไม้โอ๊ค (Oak) เป็นไม้เนื้อแข็งที่มีเนื้อแน่นขึ้นมาจากไม้สองชนิดแรก โดยจะให้เสียงที่ชัด และมีน้ำหนักมากขึ้นไปอีกเวลาตีลงบนกลองและฉาบ แต่ก็มีความเสี่ยงเพราะเวลาตีจะทำให้มีแรงสะท้อนกลับออกมาเยอะเช่นกัน อาจจะทำให้ปวดข้อมือหรือปวดแขนได้ โดยไม้โอ๊คที่นิยมนำมาทำเป็นไม้กลองจะเป็นไม้โอ๊คจากทวีปเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เป็นต้น

คาร์บอนไฟเบอร์ (Carbon Fiber) เป็นไม้กลองที่ทำให้มาจากสารสังเคราะห์ เป็นไม้ที่มีความคงทนมากที่สุดและรวมไปถึงน้ำหนักที่เบาที่สุดด้วย เป็นไม้ที่มีความคล่องตัวสูงแต่อาจจะให้เนื้อเสียงได้ไม่เท่ากับการใช้ไม้จริง แต่ก็มีข้อดีที่มีอายุการใช้งานที่นานและคงทน แต่ก็มีราคาสูงและมีรุ่นให้เลือกไม่มากเท่ากับ ไม้กลอง ที่ทำจากไม้จริง

ส่วนหัวของไม้กลอง เป็นส่วนที่มีผลต่อเสียงและน้ำหนักอีกเช่นกัน โดยส่วนหัวของไม้กลองนั้นทั้งรูปทรงและวัสดุก็มีหลากหลายทำให้เวลาตีได้ความรู้สึกและเสียงที่ออกมาแตกต่างกัน โดยหัวของไม้กลองจะผลิตเป็น 2 แบบคือ หัวแบบไม้และพลาสติก หรือเรียกอีกอย่างว่าหัวไนลอน ซึ่งหัวทั้ง

2 ชนิดนี้มีความแตกต่างกันคือ โทนเสียง ซึ่งหัวโนล่อนนั้นจะให้เสียงที่ใสและสว่างกว่าหัวไม้ และหัวไม้ยังขึ้นอยู่กับชนิดของไม้อีกด้วยโดยยิ่งไม้เนื้ออ่อนลงเท่าไร ก็จะทำให้เสียงที่มีดและทึบขึ้นเรื่อย ๆ

ลักษณะของหัวไม้กลองทรงของหัวไม้กลองแต่ละแบบ ทรงของหัวไม้กลอง นั้นมีหลากหลายรูปทรงซึ่งก็จะให้เสียงและสัมผัสในการตีที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับขนาดและรูปทรงซึ่งสัมผัสกับกลองและฉาบ โดยยิ่งถ้าหัวไม้กลองใหญ่ขึ้นหน้าสัมผัสมากขึ้นก็จะให้เสียงที่หนาและใหญ่ ส่วนหัวไม้กลองที่มีขนาดเล็กก็จะให้เสียงที่คมชัดและมีทิศทางการมากกว่า โดยส่วนใหญ่แล้วขึ้นอยู่กับแนวเพลงที่เล่นและความต้องการของมือกลอง

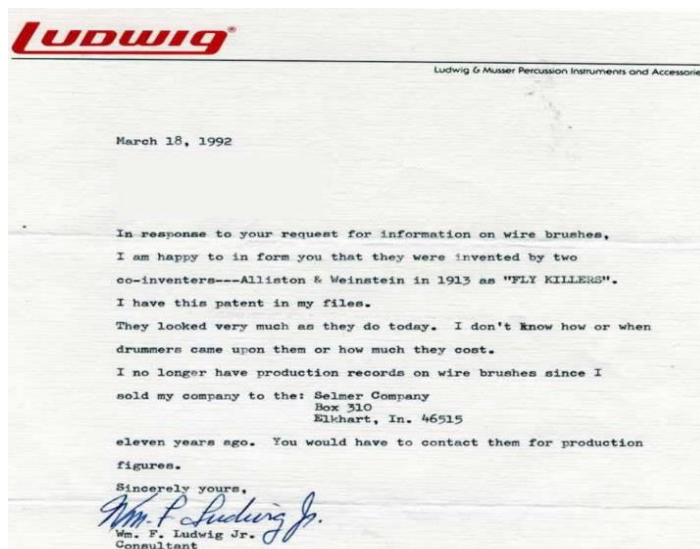
ส่วนคอของไม้กลอง เป็นส่วนที่อยู่ตรงกลางระหว่างหัวไม้กลองจนไปถึงตัวไม้ซึ่ง ส่วนคองี้จะมีความเรียวยาวจนถึงส่วนไม้ที่มีขนาดเต็ม ส่วนคอไม้กลองนั้นถ้ายังมีความยาวมากขึ้นก็จะให้ความคล่องตัวที่มากขึ้นตามไปด้วย แต่ก็ต้องแลกกับความทนทานที่น้อยลง ส่วนไม้ที่มีคอไม้สั้นก็จะมีน้ำหนักมากขึ้นและความคล่องตัวที่น้อยลง แต่ก็จะให้ความทนทานที่มากขึ้นตามไปด้วย (Bigbromusic, 2019)

2. ไม้แส้ (Brushes)

2.1 ประวัติของไม้แส้ ต้นกำเนิดจากไม้ตีแมลงวัน

วิลเลียม เอฟ ลัดวิก (William F. Ludwig, ค.ศ. 1879-1973) นักเพอร์คัชชันและเป็นผู้ก่อตั้งบริษัทกลอง Ludwig Drums ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับไม้แส้ไว้ว่า ในปี ค.ศ. 1913 ไม้แส้ได้ถูกคิดค้นขึ้นมาจากสองนักประดิษฐ์ที่มีชื่อว่า Alliston และ Weinstein โดยไม้แส้มีชื่อเรียกเดิมว่า “Fly Killers” หรือที่เรียกว่าไม้ตีแมลงวัน ซึ่งไม้แส้ได้แนวคิดการประดิษฐ์มาจากรูปแบบของไม้ตีแมลงวัน (Fly Swatter) ต่อมาได้มีการพัฒนารูปแบบของไม้ให้สามารถทำให้แกงออกและหุบเข้าด้วยก้านกระทุ้ง ทำให้ก้านกระทุ้งมีระดับลอคที่ชัดเจนเพื่อให้ขนาดในการกางแส้สามารถปรับระดับได้ตามความต้องการของผู้บรรเลง และไม้แส้มีการพัฒนาต่อจนถึงปัจจุบัน (Ludwig, 1992)

ไม้แส้ถูกนำมาบรรเลงบนสนแนร์เป็นหลักของดนตรีแจ๊สในยุคแรก ๆ เพราะเครื่องดนตรีชนิดอื่นยังไม่มีอุปกรณ์ขยายเสียง แต่กลองชุดเป็นอุปกรณ์ที่ควบคุมเสียงด้วยมือ ซึ่งทำให้การบรรเลงในบางครั้งไม่สามารถควบคุมเสียงที่ดังเกินไปซึ่งจะทำให้กลองเสียงเครื่องดนตรีอื่น ๆ ในวงได้ ไม้แส้จึงเป็นอีกหนึ่งทางเลือกสำหรับการใช้บรรเลงแทนไม้กลองที่สามารถให้เสียงในระดับที่เบากว่า อีกทั้งยังมีเสียงที่เป็นเอกลักษณ์อีกรูปแบบหนึ่งอีกด้วย วิธีการบรรเลงไม้แส้จะใช้บรรเลงบนกลองสนแนร์เป็นหลัก โดยปกติจังหวะ Swing ด้วยไม้กลองธรรมดาจะใช้มือขวาบรรเลงที่ Ride Cymbal แต่สำหรับไม้แส้จะนำมือขวามาบรรเลงจังหวะ Swing บนกลองสนแนร์เป็นหลัก

ภาพที่ 1 บันทึกประวัติของไม้แส้โดย William F. Ludwig
(ที่มา Ludwig Jr., https://vintagedrumguide.com/brushes/brushes_start.html)

2.2 ส่วนประกอบของไม้แส้

ภาพที่ 2 ส่วนประกอบของไม้แส้

(ที่มา Regaltip, <http://www.regaltip.com/products/brushes/performer-brushes/jeff-hamilton-retractable>)

1. หัวแส้ (Tip) คือส่วนด้านปลายของขนแส้ ลักษณะทั่วไปของหัวแส้จะเป็นแท่งตรงหรืออาจจะมีลักษณะผลิตรขึ้นมาเป็นพิเศษตามรุ่นของแส้เช่น เป็นบ่วงกลม ๆ หรือปลายแส้งอ โดยหัวแส้มักจะใช้ในการบรรเลงตีลงบนฉาบ

2. ตัวแส้ (Body) คือส่วนที่เป็นขนแส้ โดยปกติแล้วตัวแส้จะใช้วัสดุที่เป็นโลหะนำมาเรียงติดกันเป็นแพคล้ายพัด ซึ่งจะมีความแข็งหรืออ่อนตัวที่แตกต่างกันตามขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของตัวแส้ ตัวแส้เป็นส่วนสำคัญในการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แส้ซึ่งเป็นส่วนที่มีผิวสัมผัสกับหนังกลองเยาะที่สุด โดยใช้ในการรวนแส้ของการบรรเลงจังหวะต่าง ๆ

3. โครงเส้นหรือก้านจับ (Shape) คือก้านตรงกลางของไม้เส้น เป็นส่วนที่ใช้มือจับในการควบคุมทิศทางหรือเสียงของการบรรเลง วัสดุที่ใช้จะเป็น ยาง ไม้ พลาสติก หรือแบบผสม เช่น ไม้ผสมยาง ก้านจับสามารถนำมาบรรเลงในเทคนิคพิเศษของการบรรเลงด้วยไม้เส้นได้อีกด้วย เช่น เทคนิคคริม โวล รีม เฟล็กซ์

4. ก้านกระทุ้ง (Pull Rod) คือก้านตรงแกนกลางของไม้เส้น เป็นส่วนที่ใช้ดึงเพื่อหุบส่วนของตัวเส้น หรือดันออกเพื่อกางส่วนของตัวเส้น ด้านปลายของก้านกระทุ้งจะเป็นรูปทรงต่าง ๆ เช่น ทรงกลม สามเหลี่ยม หรือเป็นก้านตรง ๆ ออกมาจากโครงเส้น ซึ่งก้านกระทุ้งนิยมนำไปใช้บรรเลงบนฉาบเป็นหลัก

2.3 พัฒนาการการบรรเลงด้วยไม้เส้นในปี ค.ศ. 1920 - ค.ศ. 1940

ดนตรีแจ๊สในช่วงปี ค.ศ. 1920 ไม้เส้นเป็นอุปกรณ์เสริมที่ใช้แทนไม้กลองซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุมจังหวะ โดยทั่วไปนักบรรเลงกลองชุดในช่วงนั้นจะบรรเลงกลองชุดด้วยไม้เส้นในรูปแบบที่ไม่ซับซ้อน ส่วนใหญ่จะบรรเลงเป็นโน้ตตัวดำ เท้าซ้ายควบคุมการเหยียบไฮแฮทจังหวะสองและสี่ เท้าขวาเหยียบกลองใหญ่เป็นโน้ตตัวดำ (Feathering Bass drum) ตัวอย่างผลงานการบันทึกเสียงในช่วงปี ค.ศ. 1920 ที่นักบรรเลงกลองใช้ไม้เส้นในการบันทึกเสียง บทเพลง Grandpa's Spells วง Jelly Roll Morton บันทึกเสียงในปี ค.ศ. 1926 โดยนักบรรเลงกลองที่มีชื่อว่า แอนดรูว์ ไฮแลร์ (Andrew Hilaire, ค.ศ. 1899-1935) บรรเลงคู่กับเบสและเบนโจ บทเพลง Wolverine Blues วง Jelly Roll Morton ในปี ค.ศ. 1927 บรรเลงกลองชุดโดย วอร์เรน เบบี้ ดอดส์ (Warren "Baby" Dodds, ค.ศ. 1898-1959) ในการบรรเลงมีการเปลี่ยนเสียงกลองไปที่กลองใบอื่น ๆ มากขึ้นที่ไม่ใช่บรรเลงที่สแนร์เพียงอย่างเดียว บทเพลง Beals Street Blues วง Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers ในปี ค.ศ. 1927 บรรเลงกลองโดย เบบี้ ดอดส์ ในบทเพลงนี้กลองชุดจะบรรเลงในลักษณะ Backbeat เป็นการบรรเลงเน้นจังหวะสองและสี่ บทเพลง Monday Date วง Jimmie Noone ในปี ค.ศ. 1928 บรรเลงกลองชุดโดย จอห์นนี่ เวลส์ (Johnny Wells, ค.ศ. 1899-1965) นำไม้เส้นมาบรรเลงในบทเพลงที่มีความเร็วมากขึ้น

ค.ศ. 1930 ไม้เส้นเป็นที่นิยมมาบรรเลงในวงดนตรีแจ๊สมากขึ้น ในส่วนของวิธีการเล่นมีทั้งส่วนที่ยังคงใช้บรรเลงควบคุมจังหวะพื้นฐานในค่านโน้ตตัวดำ และมีในส่วนที่พัฒนารูปแบบการเล่นให้เหมาะสมกับการสร้างสีสันให้วงมากขึ้น มีการผสมผสานเทคนิคการใช้รูปแบบมือ (Rudiment) เข้ามา มีการเปลี่ยนแปลงสัดส่วนของค่านโน้ตต่าง ๆ ระหว่างการบรรเลง อย่างเช่นการบรรเลงของ ปาปา โจ โจนส์ และ จีน ครูปา (Gene Krupa, ค.ศ. 1909-1973) ที่นอกเหนือจากการบรรเลงไม้เส้นในรูปแบบพื้นฐานแล้ว ยังริเริ่มเป็นต้นแบบการดันสัดของกลองชุดด้วยไม้เส้นอีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้เส้นไม่ได้มีไว้เพื่อบรรเลงเป็นเบื้องหลังให้กังวลงอย่างเดียว มีการพัฒนาเพื่อให้

การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แส้มีบทบาทและสร้างสีสันให้กับบทเพลงมากยิ่งขึ้น ต่อมาในช่วงปี ค.ศ. 1940 ดนตรีแจ๊สได้เข้าสู่ยุคที่เรียกว่า บีบ๊อป (Bebop) การบรรเลงด้วยไม้แส้ถือว่าเป็นที่นิยมในการนำมาใช้บรรเลงและมีบทบาทในการบรรเลงในบทเพลงเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะบรรเลงในรูปแบบพื้นฐาน หรือการบรรเลงสนับสนุนการดนตรีให้กับเครื่องดนตรีอื่น ๆ ที่สามารถใช้ไม้แส้บรรเลงตอบสนองสื่อสารกับผู้ฟังได้ตลอดเวลา บรรเลงในช่วงการดนตรีของเบส หรือแม้กระทั่งการดนตรีของกลองชุดด้วยไม้แส้เอง ไม้แส้จึงมีบทบาทสำคัญในดนตรีแจ๊สตั้งแต่ช่วงเวลานั้นเป็นต้นมา

ผลงานการบันทึกเสียงการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แส้ในช่วงปี ค.ศ. 1930 – 1940 บทเพลง I Know That You Know วง Kansas City Five ในปี ค.ศ. 1938 บันทึกเสียงกลองโดย ปาปา โจโจนส์ ถือได้ว่าเป็นช่วงของการริเริ่มการดนตรีกลองชุดด้วยไม้แส้ ซึ่งบทเพลงนี้เริ่มต้นเพลงด้วยการบรรเลงเข้ามาก่อนของกลองชุดด้วยไม้แส้และมีการดนตรีกลองชุดด้วยไม้แส้อีกด้วย บทเพลง Wire Brush Stomp โดย Gene Krupa ในปี ค.ศ. 1938 บทเพลงนี้ ครูปามีการผสมผสานรูปแบบของการบรรเลงด้วยไม้แส้ที่หลากหลาย ทั้งการบรรเลงในรูปแบบเดิมคือบรรเลงเฉพาะตัวคำสนับสนุนวงและการดนตรีของกลองชุดด้วยไม้แส้ที่มีการใช้เทคนิคพิเศษเข้ามา ทั้งการเปลี่ยนเสียงกลองไปบรรเลงที่กลองใบอื่น ๆ บรรเลงที่ฉาบ มีการใช้ Rudiment ที่มากขึ้น การพัฒนาการบรรเลงในช่วงต่อมาขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้บรรเลงกลองชุดที่จะเลือกใช้ไม้แส้สร้างสีสันให้กับวงในรูปแบบใด ซึ่งมีอิสระในการเลือกบรรเลงเป็นอย่างมาก นอกจากการบรรเลงในจังหวะสวิงแล้ว ไม้แส้ก็เป็นที่ยอมรับใช้บรรเลงจังหวะอื่น ๆ ในดนตรีแจ๊สเช่นกัน เช่น Bossa nova, Samba, Afro Cuban หรือแม้กระทั่งนำมาบรรเลงในดนตรีประเภทอื่นที่ยอมรับนำมาใช้จนถึงปัจจุบัน (Owens Jr., 2020)

2.4 เทคนิคการบรรเลงแส้ขั้นพื้นฐาน

ภาพที่ 3 รูปแบบมือการบรรเลงแส้ขั้นพื้นฐาน

หนังสือ The Art of Bob Drumming โดย จอห์น ไรลีย์ (John Riley) (1994) ระบุไว้ว่าพื้นฐานการบรรเลงกลองด้วยไม้แส้ขั้นพื้นฐานประกอบด้วย 3 รูปแบบ คือ 1. การใช้แส้หมุนหรือวน

เป็นวงกลมบนหนังกลอง โดยมีมือซ้ายจะวนตามเข็มนาฬิกา และมีมือขวาจะวนทวนเข็มนาฬิกา การบรรเลงในรูปแบบนี้ส่วนใหญ่จะบรรเลงเฉพาะบนกลองสแนร์ การบรรเลงในรูปแบบนี้จะให้เสียงที่นุ่มนวล และมีความต่อเนื่องกันของเสียง ซึ่งจะเหมาะกับบทเพลงแจ๊สที่มีจังหวะช้า (Ballad) 2.การบรรเลงแฉ่โดยมือซ้ายวนเป็นวงกลมตามเข็มนาฬิกา และมีมือขวาตีสลับฝั่งตามจังหวะโน้ตตัวดำ ซึ่งถ้าวาดหน้าปัดนาฬิกาบนหนังสแนร์ มือขวาจะบรรเลงจังหวะที่ 1 และ 3 บนตัวเลข 3 นาฬิกา และบรรเลงจังหวะที่ 2 และ 4 บนตัวเลข 9 นาฬิกา ซึ่งรูปแบบการบรรเลงนี้จะบรรเลงในบทเพลงสวิง (Swing) 3.การบรรเลงแฉ่โดยมือขวาบรรเลงที่ฉาบหรือส่วนอื่น ๆ ของกลอง รูปแบบนี้มีมือซ้ายจะบรรเลงแฉ่อยู่บนสแนร์ แต่มือขวาจะมีอิสระในการบรรเลงมากขึ้น ซึ่งสามารถไปบรรเลงบนฉาบในจังหวะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสีสันให้กับบทเพลง (Riley, 1994)

2.5 เทคนิคการบรรเลงแฉ่แบบพิเศษ

การบรรเลงแฉ่รูปแบบพิเศษ คือการบรรเลงแฉ่ในรูปแบบอื่น ๆ นอกจากการบรรเลงด้วยไม้แฉ่บนจังหวะพื้นฐานแล้ว ส่วนประกอบของแฉ่ที่หลากหลายทำให้สามารถบรรเลงเทคนิคต่าง ๆ ทำให้เสียงที่เกิดมีความแตกต่างออกไปจากการบรรเลงจังหวะธรรมดา เช่นการตีของสแนร์ด้วยด้ามจับแฉ่เพื่อให้หัวแฉ่กระทบลงบนหนังสแนร์เบา ๆ ทำให้เกิดเสียงที่แปลกใหม่ หรือการกดแฉ่ให้หนักขึ้นเพื่อทำให้เสียงมีความชัดเจนและกระด้างยิ่งขึ้น ซึ่งเทคนิคพิเศษที่พบในงานวิจัยมีดังนี้

1.ทริลล์ (Trill)

ภาพที่ 4 ทริลล์ (Trill)

การทริลล์เป็นการสลับของนิ้วและข้อมือที่รวดเร็วและถี่ ทำให้เสียงที่ได้มีลักษณะคล้ายกับการวนแฉ่รูปแบบพื้นฐาน แต่การทริลล์ให้เสียงที่มีความชัดเจนและกระด้างกว่า ซึ่งเป็นเทคนิคพิเศษที่นิยมนำมาใช้บรรเลงในการด้นสดของกลองชุดด้วยไม้แฉ่ สามารถใช้เทคนิคนี้ได้ทั้งมือซ้ายและมือขวา โดยนักบรรเลงกลองบางคน ใช้เทคนิคนี้สลับมือในการบรรเลงตามทำนองของการด้นสด เช่น เจฟ

แอมิลตัน หรือแม้กระทั่งมือข้างใดข้างหนึ่งทริลล์ส่วนอีกข้างหนึ่งบรรเลงทำนองของการดันสดได้เช่นกัน

2. รีม โรล (Rim Roll)

ภาพที่ 5 รีม โรล (Rim Roll)

ริม โรล เป็นการบรรเลงด้วยการวางด้ามแส้ติดกับฮูบของสแนร์แล้วใช้มือถูตามแส้ให้ขึ้นลงบนฮูบกลอง ซึ่งจะทำให้ส่วนของปลายแส้สัมผัสกับหนังกลองสแนร์ จึงทำให้เกิดเสียงที่แตกต่างจากบรรเลงด้วยไม้แส้ธรรมดา โดยเทคนิคนี้สามารถใช้ได้ทั้งมือซ้ายและมือขวา หรือมือข้างใดข้างหนึ่งริม โรล ส่วนอีกข้างมาบรรเลงรับในโน้ตตัวถัดมาจากริม โรล หรือมือข้างใดข้างหนึ่งริม โรล ส่วนอีกข้างบรรเลงทำนองของการดันสดได้เช่นกัน

3. รีม เฟล็กซ์ (Rim Flex)

ภาพที่ 6 รีม เฟล็กซ์ (Rim Flex)

ริม เฟล็กซ์ เป็นการบรรเลงด้วยการใช้ด้ามแส้ตีลงไปที่ยูบของสแนร์โดยต้องใช้แรงในการตีมากกว่าปกติ ซึ่งจะทำให้ปลายของแส้ตึงกระทบกับหนังกลองขึ้นลงไปมา เสียงที่ออกมาจะมีความถี่มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับน้ำหนักของการตีบนฮูบกลองในครั้งแรก หลังจากตีแล้วยังสามารถหักข้อมือขึ้นเพื่อให้ตัวแส้เข้าใกล้หนังกลองมากขึ้น จะทำให้เสียงที่ออกมามีความชัดเจนและถี่มากขึ้นด้วย

2.6 การบันทึกโน้ตของไม้แฉ่

รูปแบบการบันทึกตัวโน้ตของการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับรูปแบบการบันทึกโน้ตของไม้กลองธรรมดา จะแตกต่างกันที่ไม้แฉ่มีเทคนิคพิเศษที่นอกเหนือจากไม้กลองธรรมดา เช่นการวนแฉ่ขึ้นพื้นฐาน การทริลล์ ริมเฟล็กซ์ ริมโรล

ภาพที่ 7 การบันทึกโน้ตของไม้แฉ่ (1)

การบันทึกโน้ตในช่องที่สองนับจากด้านบน (โน้ตตัว C ในกุญแจซอล) หมายถึงการบรรเลงบนสแนร์ ซึ่งปกติแล้วถ้าบรรเลงด้วยไม้กลองปกติก็จะมีปัญหาในการอ่านโน้ต แต่การบรรเลงด้วยไม้แฉ่จะมีการบรรเลงบนสแนร์สองมือพร้อมกัน จากภาพตัวอย่างในห้องที่หนึ่ง กำหนดให้โน้ตสแนร์ที่บันทึกในรูปแบบตัวโน้ต “หางลง” หมายความว่าบรรเลงไม้แฉ่บนสแนร์ด้วยมือข้างซ้าย และโน้ตสแนร์ที่บันทึกในรูปแบบตัวโน้ต “หางขึ้น” หมายความว่าบรรเลงไม้แฉ่บนสแนร์ด้วยมือข้างขวาดังตัวโน้ตในห้องที่ 1 เป็นการระบุทางของตัวโน้ตเพื่อให้ง่ายต่อการจำแนกมือซ้ายและมือขวา

จากภาพในห้องที่สองเป็นตัวอย่างการบันทึกโน้ตของการบรรเลงไม้แฉ่ด้วยการวนในลักษณะของบทเพลง Ballad คือการวนไม้แฉ่ทั้งมือซ้ายและมือขวาพร้อมกันในค่าโน้ตตัวดำจำนวน 4 จังหวะ แต่มีการลากเสียงให้มีความยาวต่อเนื่องกันในลักษณะเดียวกับค่าโน้ตตัวกลม

ภาพที่ 8 การบันทึกโน้ตของไม้แฉ่ (2)

จากภาพตัวอย่างการบรรเลงในห้องที่หนึ่งคือการที่มือซ้ายและมือขวาวนพร้อมกันสี่จังหวะในรูปแบบพื้นฐาน ซึ่งมีการบันทึกโน้ตที่เป็นการ Tie เพื่อแสดงถึงเสียงที่ต่อเนื่องกันตลอดสี่จังหวะ ต่อมาในห้องที่สอง โน้ตสแนร์หางขึ้นไม่ได้ใส่การ Tie แสดงว่าไม่ได้เป็นการวนแฉ่แล้ว แต่เปลี่ยนเป็นการตีลงบนสแนร์แบบปกติ โดยโน้ตสแนร์หางลงยังคงมี Tie แสดงว่ามือซ้ายยังคงวนอยู่บนสแนร์อย่างต่อเนื่อง ในห้องที่สามได้ใช้เทคนิคเดียวกับห้องที่สอง คือมือขวาทำหน้าที่บรรเลงทำนองด้วยการตีปกติ ส่วนมือซ้ายทำหน้าที่วนแฉ่เพื่อให้มีเสียงของแฉ่อยู่บนสแนร์ตลอดเวลา

ภาพที่ 9 การบันทึกโน้ต ทริลล์

จากภาพตัวอย่างในท้องที่หนึ่งบรรเลงในค่าน้ตตัวดำ โดยน้ตสองจ้งหะแรกบันทึกทางขึ้น ซึ่งจะบรรเลงด้วยมือขวาในเทคนิคทริลล์สองครั้ง ในจ้งหะที่สามและสี่น้ตทางลง ซึ่งจะบรรเลงด้วยมือซ้ายในเทคนิคทริลล์สองครั้ง ต่อมาในท้องที่สองจ้งหะที่หนึ่งบรรเลงในค่าน้ตเข้ตหนึ่งชั้นสองตัว โดยตัวแรกจะบรรเลงทริลล์ด้วยมือขวา ตัวที่สองจะบรรเลงทริลล์ด้วยมือซ้ายจนจบจ้งหะที่สอง แล้วจึงบรรเลงทริลล์ในจ้งหะที่สามและสี่ด้วยมือขวาการทริลล์ในลักษณะนี้เป็นการดันสัดที่สลับมือซ้ายและมือขวาตามทำนองของการดันสัดซึ่งจะมีการเปลี่ยนมือในน้ตตัวต่อ ๆ ไปที่จะบรรเลง

2.7 การจับไม้กลอง

การบรรเลงกลองโดยทั่วไปจะใช้ไม้กลองในการบรรเลงกลองชุด ซึ่งการจับไม้กลองจะมีทั้งหมด 2 วิธี คือ

ภาพที่ 10 ตัวอย่างการจับแบบ แมทซ์ กริป

แมทซ์ กริป (Match Grip) คือวิธีการจับไม้กลองในลักษณะเดียวกับทั้งมือซ้ายและมือขวา คือการจับไม้แบบคว่ำมือ โดยจับไม้กลองให้อยู่ระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับข้อนิ้วแรกของนิ้วชี้ แล้วใช้นิ้วที่เหลือรวบเข้ามาให้ไม้กระชับ ใช้ข้อมือในการสะบัดขึ้นลง และใช้นิ้วในการช่วยตีในการบรรเลงที่มีอัตราความเร็วสูง

ภาพที่ 11 ตัวอย่างการจับแบบ เทรดติชันนัล กริป

เทรดติชันนัล กริป (Traditional Grip) คือวิธีการจับไม้สองมือในลักษณะที่แตกต่างกัน โดยมือขวายังคงจับในรูปแบบของแมทซ์กริป แต่มือซ้ายจะใช้วิธีการจับแบบหงายมือขึ้น ใช้นิ้วชี้ช่องว่างระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ และนิ้วกลางกับนิ้วนาง ในการจับไม้กลอง ลักษณะการตีจะเป็นการหมุนข้อมือคล้าย ๆ กับการบิดลูกบิดประตู

โดยรูปแบบมือการจับไม้กลองในการบรรเลงกลองชุดสามารถใช้ได้ทั้งสองรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความถนัดของนักบรรเลงกลองชุดแต่ละคน ซึ่งการจับไม้ไม้สักก็ใช้วิธีการจับลักษณะเดียวกับสองรูปแบบนี้เช่นกัน

3. แนวคิดการพัฒนาจังหวะในการด้นสดกลองชุด

ผู้วิจัยได้นำแนวคิดการพัฒนาจังหวะในการด้นสดกลองชุดจากหนังสือ The Art of Bob Drumming ของ จอห์น โรเบิร์ต มาใช้ในบทวิเคราะห์การด้นสดกลองชุดด้วยไม้สักของ เจฟ แอมีตัน ซึ่งประกอบไปด้วย การซ้ำประโยค การเรียบเรียงประโยค การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ การบรรเลงในการสร้างประโยคถามตอบ

3.1 การซ้ำประโยค (Repetition)

การซ้ำประโยคคือ การบรรเลงซ้ำอีกหนึ่งครั้งด้วยกลุ่มตัวโน้ตเดิมจากประโยคการบรรเลงก่อนหน้า ซึ่งประโยคที่บรรเลงก่อนหน้า อาจะเกิดจากการรวมกันของหลายโมทีฟที่เป็นส่วนประกอบของประโยค

ภาพที่ 12 ตัวอย่างการซ้ำประโยค

จากภาพตัวอย่างเป็นการบรรเลงซ้ำประโยคของประโยคหนึ่งห้อง (One-bar phrase) ซึ่งเริ่มต้นประโยคโน้ตด้วยกในจังหวะที่หนึ่งและจบประโยคที่โน้ตด้วยกในจังหวะที่สี่ โดยมีการบรรเลงซ้ำประโยคแรกอีกสามครั้งในห้องที่สองจนถึงห้องที่สี่ การบรรเลงซ้ำประโยคสามารถบรรเลงซ้ำประโยค การบรรเลงที่มากกว่าหนึ่งห้องก็ได้ ขึ้นอยู่กับการสร้างประโยคในการบรรเลงของผู้บรรเลงกลอง

3.2 การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค (Orchestrating Phrases)

การเปลี่ยนเสียงกลอง คือการที่เปลี่ยนการบรรเลงที่นอกเหนือจากการบรรเลงบนสแนร์ไปยัง กลองใบอื่น ๆ หรือฉาบ โดยการเปลี่ยนเสียงกลองจะเปลี่ยนเสียงกลองของบางตัวโน้ตในประโยค หรือเปลี่ยนเสียงกลองทั้งประโยคเลยก็ได้

ภาพที่ 13 ตัวอย่างการเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค

จากภาพประโยคการบรรเลงแรกจะบรรเลงที่สแนร์ ในประโยคถัดมาของห้องที่สองมีการ เปลี่ยนจากสแนร์เป็นกลองทอม ประโยคที่สามเปลี่ยนเสียงไปบรรเลงที่ฟลอร์ทอม และประโยคที่สี่ เปลี่ยนเสียงการบรรเลงสลับกันระหว่างสแนร์ ทอม และฟลอร์ทอม

3.3 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ (Rhythmic Displacement)

การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ คือการบรรเลงซ้ำของกลุ่มโน้ตในโมทีฟเดิม และมีการย้าย ตำแหน่งของตัวโน้ตในประโยค หรือการบรรเลงประโยคหนึ่งประโยคและมีการทำซ้ำของประโยคโดย เริ่มประโยคที่สองในจังหวะอื่น ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม

ภาพที่ 14 ตัวอย่างการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ

จากภาพประโยคการบรรเลงที่หนึ่งเริ่มต้นประโยคด้วยโน้ตด้วยกของจังหวะที่หนึ่ง ต่อมา ประโยคที่สองมีการบรรเลงโน้ตรูปแบบเดียวกับประโยคที่หนึ่งแต่มีการเปลี่ยนจุดเริ่มต้นของประโยค โดยเริ่มที่โน้ตด้วยกของจังหวะที่สอง และประโยคที่สามมีการเปลี่ยนจุดเริ่มต้นของประโยคเป็นโน้ตด้วยกของจังหวะที่สี่

3.4 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ (Questions and Answers)

การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ จะเป็นการบรรเลงที่ประกอบไปด้วย ประโยคสองประโยค โดยประโยคแรกจะเป็นประโยคถามและประโยคที่สองจะเป็นประโยคตอบ โดยทั้งสองประโยคจะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงของโครงสร้างประโยคระหว่างกัน ซึ่งประโยคถามและประโยคตอบสามารถบรรเลงสลับกันได้เช่นกัน

ภาพที่ 15 ตัวอย่างการบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ

จากภาพตัวอย่าง ความสัมพันธ์ของประโยคถามและประโยคตอบคือ ในสองจังหวะแรกของ ประโยคตอบมีการบรรเลงในค่านोटเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์แบบเดียวกับประโยคถาม และในจังหวะ ที่สามและจังหวะที่สี่มีการบรรเลงซ้ำกันของกลองใหญ่ในจังหวะยก และมีการจบประโยคของประโยคถามและประโยคตอบในลักษณะเดียวกัน แต่มีการเปลี่ยนเสียงกลองที่สลับกัน โดยประโยคตอบ เปลี่ยนเสียงกลองจากการบรรเลงสแนร์สองครั้งเป็นการบรรเลงกลองใหญ่สองครั้งและจบประโยค ด้วยสแนร์

4. รูปแบบมือในการฝึกกลอง (Rudiment)

รูปแบบมือในการฝึกกลอง คือ แบบฝึกในรูปแบบมือพื้นฐาน ที่ผู้บรรเลงกลองต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการบรรเลงประกอบส่วนย่อยของจังหวะต่าง ๆ โดยการนำมือสองข้างมาจัดรูปแบบความสัมพันธ์ในการบรรเลงกลอง ปัจจุบัน The Percussive Arts Society (P.A.S) ได้ระบุรูปแบบฝึกมือที่แน่นอนแล้วว่ามีทั้งหมด 40 รูปแบบ

3. ไฟว์ สโตรก โรล (Five Stroke Roll) คือการบรรเลงตัวโน้ต 5 ตัวในหนึ่งโมทีฟ โดยรูปมือที่ใช้จะใช้เป็นซิงเกิล สโตรก โรล หรือใช้ ดับเบิล สโตรก โรล ก็ได้

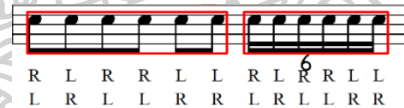
4. ซิงเกิล พาราดีดเดิล (Single Paradiddle) คือการบรรเลงตัวโน้ตในรูปมือ ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย หรือ ซ้าย ขวา ซ้าย ซ้าย

5. ดับเบิล พาราดีดเดิล (Double Paradiddle) คือการบรรเลงตัวโน้ตในรูปมือ ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย ขวา ขวา หรือ ซ้าย ขวา ซ้าย ขวา ซ้าย ซ้าย

6. ซิงเกิล พาราดีดเดิล-ดิดเดิล (Single Paradiddle-diddle) คือการบรรเลงตัวโน้ตในรูปมือ ขวา ซ้าย ขวา ขวา ซ้าย ซ้าย หรือ ซ้าย ขวา ซ้าย ซ้าย ขวา ขวา

7. แฟลม (Flam) คือการบรรเลงทั้งสองมือที่ลงเกือบพร้อมกัน โดยปกติจะใช้ร่วมกับ ซิงเกิล สโตรก ดับเบิล สโตรก หรือแม้กระทั่งใช้ร่วมกับ ซิงเกิลพาราดีดเดิล-ดิดเดิล ซึ่งแฟลมสามารถนำไปใช้บรรเลงผสมผสานร่วมกับรูปแบบการบรรเลงพื้นฐานอื่น ๆ ได้ทุกรูปแบบ

8. ซิก สโตรก โรล (Six Stroke Roll) คือการบรรเลงตัวโน้ต 6 ตัวในหนึ่งโมทีฟ โดยรูปมือที่ใช้จะใช้เป็น ขวา ซ้าย ซ้าย ขวา ขวา หรือ ซ้าย ขวา ขวา ซ้าย ซ้าย

5. ชีวิตประวัติของศิลปิน

5.1 ชีวิตประวัติของ Jeff Hamilton

ภาพที่ 17 เจฟ แฮมิลตัน

(ที่มา Hamilton, <https://hamiltonjazz.com/galleries/publicity-photos/>)

เจฟ แฮมิลตัน (Jeff Hamilton) เกิดวันที่ 4 สิงหาคม 1953 เมือง ริชมอนด์ รัฐอินเดียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา เจฟเริ่มต้นการตีกลองตอนอายุ 8 ขวบจากการบรรเลงกลองเพลงจากผลงานบันทึกเสียงของ ออสการ์ ปีเตอร์สัน (Oscar Peterson, ค.ศ. 1925-2007) ศึกษาที่ Indiana university ต่อมาได้เริ่มเรียนกลองชุดกับ จอห์น อวอน โอห์เลน (John Avon Ohlen, ค.ศ. 1941-2018) และมี จิน ครูปา บัดดี ริชซ์ เมล ลูอิส ฟิลลี โจ โจนส์ เป็นแรงบันดาลใจในการตีกลอง ในปี 1974 เขาได้รับโอกาสแรกในการร่วมบรรเลงในวง New Tommy Dorsey Orchestra. ต่อมาในปี 1975 เขาได้เล่นให้กับ โลโอเนล แฮมป์ตัน (Lionel Hampton, ค.ศ. 1908-2002) เป็นนัก jazz vibraphone ในขณะนั้นมือเบสในวงคือ จอห์น เคลย์ตัน (John Clayton, ค.ศ. 1952-ปัจจุบัน) ต่อมาเข้าร่วม Monty Alexander Trio ในปี 1997 เขาได้บรรเลงการเล่นดนตรีช่วงแรกในชีวิตของเขา โดยเขาได้เล่นกับวง Woody Herman and the Thundering Herd ในปี 1983 ถึง 1987 เจฟได้บรรเลงร่วมกับ เอลลา ฟิทซ์เจอร์รัลด์ และ the Count Basie Orchestra ต่อมาในปี 1995 เจฟได้เริ่มทำวงของตัวเองชื่อว่า Jeff Hamilton Trio และได้มุ่งมั่นกับการทำวงของตัวเองนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

นอกจากนี้เจฟได้มีผลงานการอัดเสียงให้กับศิลปินแจ๊สมากมายกว่า 200 เพลง เช่น นาทาลี โคล (Natalie Cole ค.ศ. 1950-2015) ไดอานา ครอลล์ (Diana Krall, ค.ศ. 1964-ปัจจุบัน) มิลท์ แจ็คสัน (Milt Jackson, ค.ศ. 1923-1999) โรสแมรี โคลีย์ (Rosemary Clooney, ค.ศ. 1928-2002) บารบารา สไตรซ์แซนด์ (Barbara Streisand, ค.ศ. 1942-ปัจจุบัน) เมล ทอร์มี (Mel Torme, ค.ศ. 1925-1999) จอห์น พิชซาเรลลี (John Pizzarelli, ค.ศ. 1960-ปัจจุบัน) เบนนี่ คาร์เตอร์ (Benny Carter,

ค.ศ. 1907-2003) ลาลอ ชิฟริน (Lalo Schifrin, ค.ศ. 1932-ปัจจุบัน) จอร์จ แซร์ริง (George Shearing, ค.ศ. 1919-2011) ดีอกเตอร์ จอห์น (Dr. John, ค.ศ. 1941-2019) คลาร์ค เทอร์รี่ (Clark Terry, ค.ศ. 1920-2015) จีน แฮร์ริส (Gene Harris, ค.ศ. 1933-2000) โมชิโกะ อากิโยชิ (Toshiko Akiyoshi) สก็อต แฮมิลตัน (Scott Hamilton) แฮร์รี สวีทส์ เอ็ดดิสัน (Harry “Sweets” Edison) คีย์ลี สมิทซ์ (Keely Smith) บิลล์ โฮล์แมน (Bill Holman) เฮิร์บ เอลลิส (Herb Ellis) บาร์นีย์ เคสเซล (Barney Kessel) และ มาร์ค เมอร์ฟี (Mark Murphy) นอกจากบรรเลงกลองให้กับศิลปินแจ๊สคนอื่น ๆ แล้ว เจฟยังมีวงของตัวเองชื่อว่า Jeff Hamilton Trio และได้ผลิตผลงานอัลบั้มออกมามากมาย เช่น The best things happen, Catch me if you can เป็นต้น อีกทั้งยังเป็นหัวหน้าวงแจ๊ส บิ๊กแบนด์ (Jazz Bigband) ร่วมกับ จอห์น เคลย์ โดยมีชื่อวงว่า The Clayton-Hamilton Jazz Orchestra ซึ่งได้รับรางวัล Grammy Awards ในปี 2015 ในสาขา BEST LARGE JAZZ ENSEMBLE และ เจฟ แฮมิลตัน ยังได้รับรางวัล Satchmo Award ในปี 2018 นอกจากนี้ เจฟ แฮมิลตัน ยังได้รับฉายาจากนิตยสาร Classic Drummer Magazine ว่า “Hard Swinging Jazz Master” นอกจากนี้แล้ว เจฟ แฮมิลตัน เป็นนักบรรเลงกลองแจ๊สคนหนึ่งที่มีความชำนาญในการใช้ไม้สไลในการบรรเลงกลอง ซึ่งได้รับสมญานามจากนักบรรเลงกลองคนอื่น ๆ ว่า “Brushes Master” และบริษัทผลิตไม้กลอง Regal Tip ได้ผลิตไม้สไลรุ่น Jeff Hamilton Signature

5.2 ชีวิตประวัติของวง The Jeff Hamilton Trio

ภาพที่ 18 The Jeff Hamilton Trio

(ที่มา Hamilton, <https://hamiltonjazz.com/galleries/publicity-photos/>)

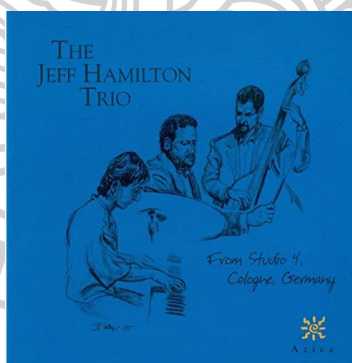
วง The Jeff Hamilton Trio มีสมาชิกประกอบไปด้วย เจฟ แฮมิลตัน (Drummer), ทาเมียร์ ฮันเดลแมน (Tamir Hendelman) (Piano), จอห์น ฮามาร์ (Jon Hamar, ค.ศ. 1975-ปัจจุบัน) (Bass) คริสโตเฟอร์ ลูที (Christopher Luty) โดยมีมือเบสสองคนนี้สลับกัน วงนี้เกิดจากการที่แฮมิลตันได้บรรเลงให้กับศิลปินคนอื่น ๆ จึงอยากมีวงและผลงานเป็นของตัวเอง จึงได้ชวน ทา

เมียร์ แอนเดิลแมน และ จอห์น ฮามาร์ มาร่วมวง ผลงานบันทึกเสียงแรกของวง The Jeff Hamilton Trio มีชื่อว่า It's Hamilton Time ซึ่งเป็นอัลบั้มที่ติดอันดับ 1 ใน 5 ของ Gavin national jazz radio chart ผลงานที่สองคือ Jeff Hamilton Trio Live! ในปี 1997 ซึ่งได้รับการตอบรับจากนักวิจารณ์ดนตรีในตอนนี้ว่า เป็นผลงานบันทึกเสียงที่ดีที่สุดในขณะที่เยอรมัน ต่อมาวง The Jeff Hamilton Trio ก็ได้ผลิตอัลบั้มขึ้นมาเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบันดังนี้

ภาพที่ 19 อัลบั้ม The Best Things Happen... (2004)

(ที่มา Amazon, <https://www.amazon.com/Best-Things-Happen-Hamilton-2004-04-06/dp/B01K8NOAZ4>)

ภาพที่ 20 อัลบั้ม From Studio 4, Cologne, Germany (2006)

(ที่มา Amazon, <https://www.amazon.com/Jeff-Hamilton-Trio-Cologne-Germany/dp/B002N06MK2>)

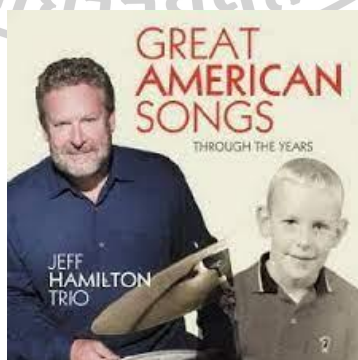
ภาพที่ 21 อัลบั้ม Symbiosis (2009)

(ที่มาจาก Amazon, <https://www.amazon.com/Symbiosis-Jeff-Hamilton-Trio/dp/B002F3BOQY>)

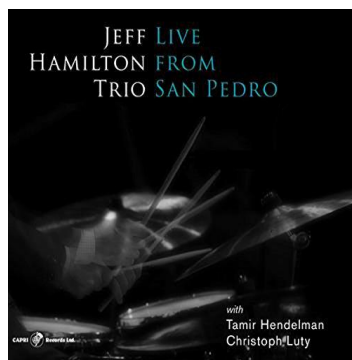
ภาพที่ 22 อัลบั้ม Red Sparkle (2012)

(ที่มาจาก Amazon, <https://www.amazon.com/Sparkle-Jeff-Hamilton-Trio-2012-02-21/dp/B01M7VA3ED>)

ภาพที่ 23 อัลบั้ม Through The Years (2013)

(ที่มาจาก Amazon, <https://www.amazon.com/GREAT-AMERICAN-SONGS-THROUGH-YEARS/dp/B00BLMLXUM>)

ภาพที่ 24 อัลบั้ม Live From San Pedro (2018)

(ที่มา Amazon, <https://www.amazon.com/Live-Pedro-Jeff-Hamilton-Trio/dp/B077PW2RDN>)

ภาพที่ 25 อัลบั้ม Catch Me If You Can (2020)

(ที่มา Amazon, <https://www.amazon.com/Catch-Me-If-You-Can/dp/B087S82FQQ>)

ภาพที่ 26 อัลบั้ม Merry & Bright (2022)

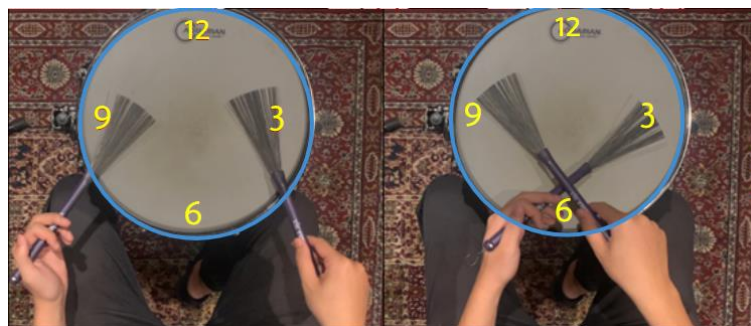
(ที่มา Amazon, <https://www.amazon.com/Merry-Bright-Jeff-Hamilton-Trio/dp/B09H23BXLN>)

5.3 เทคนิคการบรรเลงไม้แฉ้ของ เจฟ แฮมิลตัน

ภาพที่ 27 วิดีโอบันทึกการบรรเลงไม้แฉ้ของ เจฟ แฮมิลตัน
(ที่มา Jazz at Lincoln Center's JAZZ ACADEMY,
https://www.youtube.com/watch?v=SuNcm6_5rX0&t=112s)

จากวิดีโอบันทึกการสอนของ เจฟ แฮมิลตัน ที่มีชื่อว่า “How to Play Drums with Brushes” (Jazz at Lincoln Center's JAZZ ACADEMY, 2015) พบว่า เจฟ แฮมิลตัน มีลักษณะการจับไม้แบบ Traditional Grip โดยมีมือขวาจับในรูปแบบของการคว่ำมือ ส่วนมือซ้ายจับในรูปแบบของการหงายมือ ซึ่ง เจฟ แฮมิลตัน ได้เล่าว่าตนเคยฝึกการใช้ไม้แฉ้แบบ Match Grip แต่พบว่าไม่เหมาะกับการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้สำหรับเขา การจับแบบ Traditional Grip ทำให้เสียงของการวนไม้แฉ้ด้วยมือซ้ายออกมาชัดเจนมากกว่า และง่ายต่อการเคลื่อนมือไปยังตำแหน่งต่าง ๆ ของสแนร์มากกว่าการจับแบบ Match Grip

ภาพที่ 28 ความสัมพันธ์ของมือซ้ายและมือขวาที่ตำแหน่ง 9 นาฬิกา กับ 3 นาฬิกา

ภาพที่ 29 ความสัมพันธ์ของมือซ้ายและมือขวาที่ตำแหน่ง 12 นาฬิกา กับ 6 นาฬิกา

รูปแบบการบรรเลงด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน จะใช้รูปแบบพื้นฐาน คือการรวนมือซ้ายตามเข็มนาฬิกา และการรวนมือขวาทวนเข็มนาฬิกาในจังหวะที่หนึ่งและสาม โดย เจฟ แอมิลตัน ได้ให้คำแนะนำสำหรับรูปมือในการรวนไม้แฉ่ของมือซ้ายและมือขวาว่า มือทั้งสองข้างจะต้องอยู่ฝั่งตรงกันข้ามกันในทุกรูปแบบของการบรรเลง ถ้ามือซ้ายบรรเลงอยู่ที่ตำแหน่งเก้านาฬิกา มือขวาจะต้องบรรเลงที่ตำแหน่งสามนาฬิกา ถ้ามือซ้ายบรรเลงอยู่ที่ตำแหน่งสิบสองนาฬิกา มือขวาจะต้องบรรเลงที่ตำแหน่งหกนาฬิกาเสมอ

เทคนิคการบรรเลง “The Lateral Motion” คือการตีสแนร์จากด้านข้าง ทำให้เสียงที่ได้นั้นมีน้ำหนักและมวลของไม้แฉ่มากขึ้น อีกทั้งยังทำให้เสียงของการรวนแฉ่มีความสม่ำเสมออยู่ตลอดเวลา ความแตกต่างของการใช้เทคนิค Lateral Motion กับการตีธรรมดา คือการตีลงไปทีสแนร์แบบธรรมดาจะให้เสียงที่ห้วนสั้นและขาดความต่อเนื่องของเสียง ส่วนการใช้เทคนิค Lateral Motion จะทำให้เสียงของการตีสแนร์มีเสียงที่หนาขึ้น เสียงยาวและต่อเนื่องกว่าการตีแบบธรรมดา “I like that fat sound of the lateral stroke dancing across the head” และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญเวลาใช้ไม้แฉ่คือการที่มือข้างใดข้างหนึ่งอยู่บนสแนร์ตลอดเวลาในขณะที่มืออีกข้างหนึ่งบรรเลงกลองส่วนอื่น ๆ เพื่อให้ความต่อเนื่องและเสียงเอกลักษณ์ของแฉ่นั้นชัดเจนตลอดเวลา

ภาพที่ 30 Five Stroke Roll

“Five Stroke Roll” เป็นอีกหนึ่ง Rudiment ที่ เจฟ แฮมิลตัน ได้ยกตัวอย่างในการบรรเลงในบันทึกการสอนครั้งนี้ ซึ่ง Five Stroke Roll คือการบรรเลงตัวโน้ตห้าตัวต่อกันเป็นโมทีฟสั้น ๆ หรือสามารถนำมาบรรเลงซ้ำกันหลาย ๆ โมทีฟทำให้เกิดเป็นหนึ่งประโยคของการบรรเลงได้ และ Five Stroke Roll ได้ปรากฏอยู่ในบทวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แส้ของ เจฟ แฮมิลตัน ด้วยเช่นกัน

วิธีการฝึกการใช้ Rudiment บนกลองชุดด้วยไม้แส้ นอกจากความชำนาญในการบรรเลงแต่ละสัดส่วนโน้ตอย่างแม่นยำแล้ว สิ่งที่ต้องทำต่อจากการฝึกแบบฝึกหัดคือการนำ Rudiment ต่าง ๆ มาใช้ในการฝึกการดันสัดบนกลองชุด แต่ลักษณะในการบรรเลงจะไม่บรรเลงเพียงแค่สแนร์หรือกลองใบใดใบหนึ่ง ควรจินตนาการเสียงกลองที่อยากบรรเลงให้เหมือนกับการบรรเลงของแซกโซโฟน (Saxophone) ที่ไม่ได้มีการบรรเลงเพียงโน้ตเสียงเดียวหรือระดับความดังเบาที่เท่ากันตลอด วิธีการเริ่มฝึกการเปลี่ยนเสียงกลองชุดเพื่อใช้เป็นภาษาในการดันสัดที่ดีที่สุดคือการร้องออกมาก่อนให้ได้ก่อนการบรรเลงกลองจริง เจฟ แฮมิลตัน เชื่อว่าถ้าร้องได้ก็เล่นได้ อีกทั้งเป็นการฝึกการได้ยินเสียงที่อยู่ในความคิดของเราก่อนการนำออกไปบรรเลงบนกลองชุด เจฟ แฮมิลตัน กล่าวว่า “เลือก Rudiment ที่ชอบและฝึกหาวิธีที่จะนำเสียงกลองไปใช้ให้กลายเป็นประโยคทางดนตรี” (Hamilton, 2015)

5.4 อุปกรณ์ “Jeff Hamilton’s Signature”

1 Regal Tip “The Jeff Hamilton Signature sticks & Brushes”

ภาพที่ 31 Regal Tip “The Jeff Hamilton Signature Brushes”

(ที่มา Regaltip, <http://www.regaltip.com/products/brushes/performer-brushes/jeff-hamilton-retractable>)

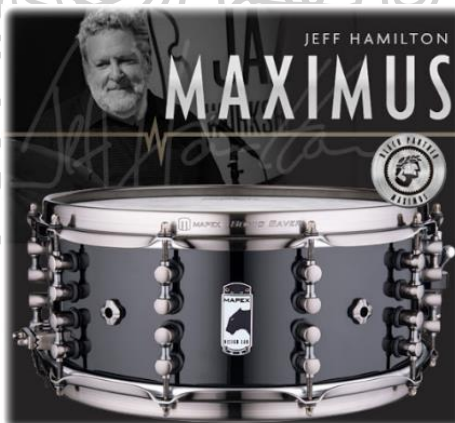

ภาพที่ 32 Regal Tip “The Jeff Hamilton Signature Sticks”

(ที่มา Regaltip, <http://www.regaltip.com/products/drum-sticks/performer-series/jeff-hamilton>)

ไม้แส้ Regal Tip “The Jeff Hamilton Signature Brushes” มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.570” ความยาว 13.5” มีขนาดของตัวแส้หนา 0.019 ซึ่งเป็นขนาดที่หนาที่สุดในปัจจุบันของบริษัท Regal tip ซึ่งทำให้ตัวแส้มีความตอบสนองกับมือของผู้บรรเลงสูงกว่าตัวแส้ที่มีความอ่อนและบางกว่า รุ่นนี้ นอกจากนี้ทำให้เสียงการบรรเลงที่ฉาบหรือกลองใบอื่น ๆ ในกลองชุดมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งช่วยลดแรงกดในการวนแส้รอบสนร์อีกด้วย และในส่วนของไม้กลอง Regal Tip “The Jeff Hamilton Signature Sticks” ไม้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 0.500” ความยาว 15.875” หัวไม้แบบ ลูกศร บางและสั้นกว่าไม้ทั่วไป

2 Mapex “BLACK PANTHER DESIGN LABCHERRY BOMB”

ภาพที่ 33 Mapex “Black Panther Design Lab Jeff Hamilton Maximus Snare Drum”

(ที่มา Mapex Drums, <http://mapexdrums.com/international/products/drums/snare/bp-design-lab-artist/bpdlmh4600lpb/>)

ปัจจุบัน เจฟ แฮมิลตัน ได้เป็นตัวแทนของบริษัท (Brand Ambassador) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2017 ของบริษัทผลิตกลองชุดที่มีชื่อว่า Mapex ในรุ่น “Black Panther Design Labcherry Bomp” ซึ่ง

ประกอบไปด้วย กลองใหญ่ (Bass Drum) ขนาด 18x14” ฟลอร์ทอม (Floor Tom) ขนาด 14x14” กลองทอม (Tom) ขนาด 12x8” ตัวถังกลองทำจากไม้เซอร์รี และมีสแนร์ที่เป็น Signature ชื่อรุ่นว่า “Black Panther Design Lab Jeff Hamilton Maximus Snare Drum” ขนาด 14x6” ตัวถังกลองทำจากไม้มะฮอกกานี มีความหนาของตัวถังกลอง 8 ply

3 หนังกลอง Remo รุ่น DIPLOMAT® FIBERSKYN®

ภาพที่ 34 หนังกลอง Remo รุ่น DIPLOMAT® FIBERSKYN®

(ที่มา Remo, <https://remo.com/products/product/diplomat-fiverskyn/>)

หนังกลองที่ เจฟ แฮมิลตัน เลือกใช้ในปัจจุบันเป็นหนังกลองบริษัท Remo รุ่น Diplomat Fiverskyn มีความหนา 1 ชั้น ขนาด 7.5 มิลลิเมตร สาร Polyspun Fiber เคลือบบนหนังขนาด 3 มิลลิเมตร ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของหนังตั้งแต่กลองขนาด 6” จนถึงกลองที่มีขนาด 18”

4 Crescent Cymbals “Hammer tone Series” By Sabian

14" Hammertone Hi Hat Cymbals

20" Hammertone Ride Cymbal

22" Hammertone Ride Cymbal

22" Hammertone Chinese Cymbal

ภาพที่ 35 Crescent Cymbals “Hammer tone Series” By Sabian
(ที่มา Hamilton, <https://hamiltonjazz.com/artists/jeff-hamilton/>)

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 The Life and Music of Drummer Jeff Hamilton

Claxton (2016) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง The Life and Music of Drummer Jeff Hamilton เป็นงานวิจัยในระดับปริญญาเอก มหาวิทยาลัย University of Northern Colorado ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ศึกษาชีวประวัติของ เจฟ แฮมิลตัน ประวัติของครอบครัว เป้าหมายในด้านดนตรีแจ๊ส โดยรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ เจฟ แฮมิลตัน โดยตรง

เจฟ แฮมิลตัน เริ่มสนใจในด้านการบรรเลงกลองจากการเห็น จิน ครูปา บรรเลงบทเพลง Sing Sing Sing ในรายการโทรทัศน์ข่าวค่ำ แฮมิลตันจึงมีแรงบันดาลใจในเรื่องกลองชุดนับตั้งแต่นั้น อายุ 8 ขวบ ผู้ปกครองของ แฮมิลตัน ได้เช่าสแนร์ไบแรกในชีวิตให้กับเขา และมีสิ่งที่ติดมากับสแนร์ไบ่นั้นคือไม้แส้รุ่น Red Rubber Slingerland brushes ของ จิน ครูปา ทำให้ เจฟ แฮมิลตัน เริ่มสนใจในการใช้ไม้แส้ตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา เจฟ แฮมิลตัน ได้เริ่มเรียนกลองชุดอย่างจริงจังขึ้นและพัฒนาฝีมือทักษะของตนเองจนประสบความสำเร็จในวงการดนตรีแจ๊ส บันทึกเสียงกว่า 250 อัลบั้ม

อีกทั้งยังมีอัลบั้มที่สำคัญและไม่ได้เปิดเผยสู่สาธารณชนกับวง The Count Basie Orchestra และ Tommy Dorsey Band บทสรุปของงานวิจัยเรื่อง The Life and Music of Drummer Jeff Hamilton คือการที่ผู้อ่านได้รู้ถึงชีวประวัติโดยละเอียด ดนตรี การทำงานของ เจฟ แฮมิลตัน นักบรรเลงกลองแจ๊สที่มีชื่อเสียง และเพื่อเจาะลึกถึงรายละเอียดก่อนที่ เจฟ แฮมิลตัน จะประสบความสำเร็จจนถึงทุกวันนี้

โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากงานวิจัย The Life and Music of Drummer Jeff Hamilton ไปเป็นข้อมูลบางส่วนในชีวประวัติของ เจฟ แฮมิลตัน ซึ่งอยู่ในบทที่สอง

6.3 การวิเคราะห์การบรรเลงกลองโดยใช้แส้ของเคลย์ตัน คาเมรอน

ศรวิช แยมลักษณะเลิศ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดโดยใช้แส้ของเคลย์ตัน คาเมรอน เป็นการค้นคว้าอิสระ ระดับปริญญาโท ในหลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ศึกษาการบรรเลงกลองชุดโดยใช้แส้ของ เคลย์ตัน คาเมรอน จากวิดีโอที่มีชื่อว่า The Living Art of Brushes จำนวนสองบทเพลง ได้แก่ Billie's Bounce และ Seven Steps to Heaven โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและเทคนิคการบรรเลงกลองชุดโดยใช้แส้ของ เคลย์ตัน คาเมรอน และเพื่อวิเคราะห์การบรรเลงกลองโดยใช้แส้ของสองบทเพลงดังกล่าว

จากการวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดโดยใช้แส้ของเคลย์ตัน คาเมรอน ได้พบว่า 1) คาเมรอน บรรเลงแส้คล้ายคลึงกับส่วนของทำนองหลักของเพลง โดยการใช้เทคนิคพิเศษ ต่างจากการบรรเลงในเพลงแจ๊สพื้นฐานทั่วไป ที่จะบรรเลงแส้โดยการวนแส้ในส่วนทำนองหลักของเพลง 2) มีรูปแบบการวนแส้ที่หลากหลาย โดยใช้การวนแส้แบบการกวาดแส้มาทางซ้ายด้วยมือขวา และการวนแส้พร้อมกันทั้งสองมือในช่วงการโตนสดเปียโน 3) การบรรเลงโดยใช้เทคนิคพิเศษในหลายรูปแบบ โดยบรรเลงเทคนิคในค่าตัวโน้ตต่าง ๆ และบรรเลงที่กลองใบอื่นนอกจากกลองสแนร์ 4) การใช้รูปแบบมือพื้นฐานแบบตีข้างละหนึ่งครั้ง ตีข้างละสองครั้งด้วยค่าโน้ตต่าง ๆ 5) การเน้นด้วยเทคนิค การตีเน้นที่จังหวัดต่าง ๆ เช่นการเน้นในส่วนของทำนองเพลง โดยจะเน้นในช่วงท้ายของประโยคทำนองเพลง และการเน้นเพื่อสนับสนุนผู้ทำการโตนสด 6) การโตนสดกลองที่คล้ายคลึงกับทำนองหลักเพื่อส่งต่อให้กับผู้บรรเลงในการบรรเลงส่วนของช่วงทำนองทายเพลง

สิ่งที่สำคัญที่สุดในการบรรเลงกลองโดยใช้แส้ คือการรู้และเข้าใจในรูปแบบการบรรเลงในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงสามารถเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการบรรเลง รูปแบบการวนแส้และเทคนิคต่าง ๆ จำเป็นต้องมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถบรรเลงได้ด้วยค่าตัวโน้ตต่าง ๆ และผสมผสานกันระหว่างเทคนิคได้ โดยจะทำให้ผู้บรรเลงมีความชำนาญในการใช้แส้มากขึ้น ทั้งการบรรเลงในบทเพลงและการโตนสด การบรรเลงกลองโดยใช้แส้นั้นยังมีรูปแบบการบรรเลงอีกหลาย

รูปแบบ การศึกษาการบรรเลงกลองโดยใช้แส้จากศิลปินท่านอื่น ๆ ก็จะทำให้ผู้ศึกษามีวิธีการบรรเลงที่หลากหลายเพิ่มขึ้น วิธีที่ดีที่สุดคือการถอดโน้ตจากการดูวิดีโอหรือทีวีติการแสดง หรือจากสื่อออนไลน์ต่าง ๆ จะสามารถเห็นท่าทางลักษณะการบรรเลงของศิลปินนั้น ๆ โดยจำต้องคำนึงถึงหลักการทางทฤษฎีดนตรีเป็นเกณฑ์พื้นฐานในการวิเคราะห์ แล้วนำไปฝึกในเครื่องดนตรีของตนให้เกิดประโยชน์สูงสุด

6.3 การวิเคราะห์การด้นสดสลับเปลี่ยนของ แจ็ค ดิจอห์นเน็ต

สิทธิพงษ์ สินธุปี (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์การด้นสดสลับเปลี่ยนของ แจ็ค ดิจอห์นเน็ต เป็นการค้นคว้าอิสระ ระดับปริญญาโท ในหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ศึกษาการบรรเลงกลองชุดของ แจ็ค ดิจอห์นเน็ต ซึ่งเป็นการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาโมทีฟในการด้นสดในท่อนสลับเปลี่ยนของ แจ็ค ดิจอห์นเน็ต วิเคราะห์จากบทเพลง Bye Bye Blackbird และ I'll Be Seeing You

เทคนิคการพัฒนาโมทีฟในกลองชุดมีทั้งหมด 5 รูปแบบคือ 1) การทำซ้ำ คือการทำซ้ำทำนองของโมทีฟหลักโดยทำซ้ำเหมือนทุกอย่างทั้งจังหวะ 2) การเรียบเรียงประโยค คือการย้ายตำแหน่งของการบรรเลงไปรอบกลองชุด 3) การยืดหดของจังหวะ คือการขยายหรือหดของจังหวะทำให้เสียงเร็วขึ้นหรือช้าลงตามการยืดหดของจังหวะ 4) การตัดโน้ตในประโยค คือการตัดโน้ตบางตัวในประโยคออก 5) การเว้นประโยคด้วยตัวหยุด คือ การใช้โน้ตตัวหยุดในการสร้างช่องว่างระหว่างประโยคหรือเรียกอีกอย่างว่าการเลื่อนจังหวะของประโยค ทำให้เกิดโมทีฟโน้ตเดิมในจังหวะเริ่มต้นที่ต่างออกไป

การวิเคราะห์การบรรเลงด้นสดของ แจ็ค ดิจอห์นเน็ต นั้นพบว่าเรื่องรูปแบบมือในการฝึกกลองมีการใช้ Rudiment อย่างครบถ้วนซึ่งบรรเลงในค่านโน้ตที่แตกต่างกัน เรื่องรูปแบบการพัฒนาโมทีฟมีการใช้ การทำซ้ำ การเรียบเรียงประโยค การยืดหดของจังหวะ การตัดโน้ตในประโยค และการเลื่อนจังหวะของประโยค ซึ่งความรู้ทั้งหมดนี้เป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญในการบรรเลงกลองแจ๊สที่ควรทราบ ทั้งนี้ แจ็ค ดิจอห์นเน็ต สามารถนำความรู้เหล่านี้มาประยุกต์ใช้จนเกิดเป็นเอกลักษณ์ของตนเองขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดโดยใช้ไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน” เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งเป็นการศึกษาประวัติศาสตร์กลองชุดในดนตรีแจ๊สและวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดโดยการใช้ไม้แฉ่ในการบรรเลง โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชีวประวัติของ เจฟ แอมิลตัน เพื่อวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงกลองด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลบทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์บทเพลง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ โดยรายละเอียดขั้นตอนวิธีดำเนินงานวิจัยมีดังนี้

1. รวบรวมแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการศึกษาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและห้องสมุดซึ่งเป็นข้อมูลประเภทเอกสาร มีดังนี้

- 1.1 ประวัติความเป็นมาของกลองชุดในดนตรีแจ๊ส
- 1.2 เทคนิคการบรรเลงกลองชุดในดนตรีแจ๊ส
- 1.3 ประวัติความเป็นมาของไม้กลองและไม้แฉ่
- 1.4 วิธีการบรรเลงด้วยไม้แฉ่เบื้องต้น
- 1.5 หนังสือการฝึก Subdivision
- 1.6 แนวคิดการพัฒนาจังหวะในการด้นสดกลองชุด
- 1.7 ประวัติศิลปิน เจฟ แอมิลตัน
- 1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. บทเพลงที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้เลือกกรณีศึกษาไว้ทั้งหมด 3 บทเพลง คือ

1. C Jam Blues 66 bpm อัลบั้ม The best things happen ในปี ค.ศ. 2004
2. Hoosier Friend 146 bpm อัลบั้ม Live from San Pedro ในปี ค.ศ. 2018
3. Catch me if you can 230 bpm อัลบั้ม Catch me if you can ในปี ค.ศ. 2020

โดยทั้ง 3 บทเพลง เป็นบทเพลงที่บรรเลงในจังหวะสวิง แต่จะมีอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน
ดังนี้ บทเพลง C Jam Blues บรรเลงในจังหวะสวิงช้า (Slow Swing) Hoosier Friend บรรเลงใน

จังหวะสวิงปานกลาง (Medium Swing) และบทเพลง Catch me if you can บรรเลงในจังหวะสวิง เร็ว (Up tempo Swing) ซึ่งจะวิเคราะห์ถึงเทคนิคการดันสตกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ทั้ง 3 บทเพลง แล้วนำมาจัดหมวดหมู่เทคนิคของ เจฟ แอมิลตัน ที่ใช้ในการดันสต

3. ชั้นแยกแยะและวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 คัดเลือกข้อมูลประเภทเอกสารที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวม ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์อาจารย์และข้อมูลที่ได้จากการดูการสัมภาษณ์ศิลปินจากวิดีโอ ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์การดันสตกลองชุดด้วยไม้แฉ่โดยตรง ซึ่งจะประกอบไปด้วย การบรรเลงด้วย ไม้เบื่องต้น สัดส่วนของค่าน็อตที่ใช้ในการบรรเลงกลองชุด รูปแบบมือที่ใช้ในการดันสตกลองชุดด้วย ไม้แฉ่

3.2 การวิเคราะห์การดันสตกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ในบทเพลง

C Jam Blues

3.3 การวิเคราะห์การดันสตกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ในบทเพลง

Hoosier Friend

3.4 การวิเคราะห์การดันสตกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ในบทเพลง

Catch me if you can

3.5 นำการวิเคราะห์เทคนิคการดันสตด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ทั้ง 3 บทเพลง มา วิเคราะห์จัดหมวดหมู่เทคนิคการดันสตกลองชุดด้วยไม้แฉ่ที่ เจฟ แอมิลตัน ใช้บรรเลงใน 3 บทเพลงที่มี ความเร็วแตกต่างกัน

4. การนำเสนอข้อมูล

ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดโดยใช้ไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของรูปเล่มวิทยานิพนธ์

บทที่ 4

บทวิเคราะห์การด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เทคนิคการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน ด้วยกันทั้งหมด 3 บทเพลง คือ 1) C Jam Blues 2) Hoosier Friend 3) Catch me if you can โดยผู้วิจัยคัดเลือกบทเพลงจากปีการบันทึกเสียงที่มีความแตกต่างกัน อัตราจังหวะของบทเพลงที่มีความแตกต่างกัน และมาวิเคราะห์ด้วยการนำเทคนิคการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่มาวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 บทวิเคราะห์ในบทเพลง C Jam Blues

บทเพลง C Jam Blues ประพันธ์โดย ดุค เอลลิงตัน (Duke Ellington) ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 1942 บรรเลงโดยวง เคานท์ เบซี (Count Basie) เป็นบทเพลงที่นิยมใช้บรรเลงในการ Jam session และยังคงเป็นบทเพลงที่นิยมนำมาบรรเลงจนถึงปัจจุบัน โดยผู้วิจัยได้เลือกบทเพลง C Jam Blues เพื่อนำมาวิเคราะห์เทคนิคการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่เป็นการบทเพลงมาเรียบเรียงใหม่โดย Jeff Hamilton trio ซึ่งบันทึกเสียงในอัลบั้ม The best things happen ในปี ค.ศ. 2004 บรรเลงในรูปแบบวงเครื่องดนตรีสามชิ้นประกอบด้วย กลองชุด (Jeff Hamilton) เปียโน (Tamir Hendleman) และดับเบิลเบส (Christoph Luty)

เพลง C Jam blues ในรูปแบบของ Jeff Hamilton trio เป็นบทเพลงแจ๊สมาตรฐาน (Jazz Standard) มีคีตลักษณ์ (Form) แบบเพลงบลูส์ (Blues) ในหนึ่งรอบบรรเลง (Chorus) จะมีทั้งหมด 12 ห้อง บรรเลงเป็นจังหวะสวิงช้า (Slow swing) อัตราจังหวะ 4/4 และอัตราความเร็วจังหวะโน้ตตัวดำเท่ากับ 66 ตัวต่อนาที (66 bpm)

ในบทเพลงจะมีทั้งหมด 9 Chorus โดยแบ่งเป็นทำนองหลักของเพลง 2 Chorus จำนวน 24 ห้อง ต่อมาเป็นการด้นสดของกลองชุดใน Chorus ที่ 3 และ 4 จำนวน 24 ห้อง ต่อมาเป็นการด้นสดของเปียโนใน Chorus ที่ 5 และ 6 จำนวน 24 ห้อง และกลับมาเป็นการด้นสดของกลองชุดอีกครั้งใน Chorus ที่ 7 และ 8 จำนวน 24 ห้อง หลังจากนั้นเป็นการจบเพลงด้วยทำนองหลักท้ายเพลงใน Chorus ที่ 9 จำนวน 12 ห้อง

ทำนองหลัก 1 (Melody)

C JAM BLUES

SLOW SWING ♩ = 66

JEFF HAMILTON TRIO

1 2 3 4

5 6 7 8

9 10 11 12

Hihat w/foot on 2&4

5 STROKE

ภาพที่ 36 เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues

ทำนองหลักในบทเพลง C jam blues ในรูปแบบการบรรเลงของวง Jeff Hamilton trio โดยมีเปียโนบรรเลงเป็นทำนองหลักของเพลง เป็นการบรรเลงในจังหวะสวิงช้า (Slow swing) ทำให้มีช่องว่างระหว่างประโยคในทำนองหลักจำนวนหลายที่ ในระหว่างช่องว่างประโยคของทำนองหลักจะเป็นการดันสดของกลองชุดสอดแทรกระหว่างประโยคหนึ่งไปสู่อีกประโยคหนึ่งดังตัวอย่างที่ 36

ในส่วนของการดันสดกลองชุดด้วยไม้แส้ของ เจฟ แฮมิลตัน ห้องที่ 1 และ 2 เป็นการบรรเลงรูปแบบการรวนแส้ขึ้นพื้นฐาน โดยการกวาดไม้แส้ในค่าโน้ตตัวดำ ทำซ้ำบรรเลงไฮแฮทในจังหวะที่สองและสี่ตลอด ห้องที่ 3 และ 4 เป็นการดันสดของกลองชุดที่บรรเลงระหว่างช่องว่างของประโยคในทำนองหลัก ซึ่งบรรเลงในค่าโน้ตเช็ทหนึ่งชั้นและเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ โดยห้องที่ 4 มีการใช้เทคนิคการสลับตำแหน่งของจังหวะ (Rhythmic displacement) มีการสลับกันระหว่างโน้ตตัวแรกในจังหวะตก กับโน้ตตัวที่สองของเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ ในห้องที่ 5 มีการบรรเลงรูปมือที่เรียกว่า 4 strokes ruff เป็นการบรรเลงโดยการตีข้างละหนึ่งครั้ง (Single stroke) จำนวน 4 ตัวโน้ตในค่าโน้ตเช็ทสามชั้น ในห้องที่ 6 เป็นการบรรเลงซ้ำกันของสองประโยค ประโยคละสองจังหวะ โดยในจังหวะแรกจะบรรเลงค่าโน้ตเช็ทหนึ่งชั้นและเน้นจังหวะยก จังหวะที่สองบรรเลงค่าโน้ตเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ ห้องที่ 7 และ 8 เป็นการบรรเลงในเทคนิคการสลับตำแหน่งของจังหวะ (Rhythmic

Displacement) ลักษณะคล้ายกับห้องที่ 4 แต่ในห้องที่ 8 เปลี่ยนค่าโน้ตจากเซปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ เป็นเซปต์สองชั้น ห้องที่ 9 จังหวะที่ 4 ใช้เทคนิคการบรรเลง 5 stroke roll เช่นเดียวกับห้องที่ 5 ต่อมาในห้องที่ 10 และ 11 เป็นการบรรเลงสอดคล้องกับทำนองหลักของเพลงโดยใช้รูปแบบมือขึ้นพื้นฐาน ห้องที่ 12 บรรเลงโดยใช้เทคนิคพิเศษในการบรรเลงไม้สแล้ที่เรียกว่า ทริลล์ (trill stroke)

ทำนองหลัก 2 (Melody)

ภาพที่ 37 เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues

ในส่วนของทำนองหลักรอบที่ 2 ของบทเพลง ห้องที่ 13 และ 14 เป็นการบรรเลงกลองชุดในรูปแบบเดียวกับทำนองหลักของเพลงโดยตรง หลังจากนั้นในห้องที่ 15 เป็นการดันสดของกลองชุดที่บรรเลงระหว่างช่องว่างของประโยคในทำนองหลัก ซึ่งบรรเลงในค่าโน้ต เซปต์หนึ่งชั้น ห้องที่ 16 เป็นการใช้นิเทศ Rhythmic Displacement ในลักษณะคล้ายกับทำนองหลักแรก โดยบรรเลงในค่าโน้ตเซปต์สองชั้น ห้องที่ 17 จังหวะที่ 4 ใช้เทคนิค 5 stroke roll และบรรเลงเทคนิคนี้ในจังหวะที่ 2 ห้อง 19 จังหวะที่ 1 และ 4 ในห้องที่ 20 ต่อมาในห้องที่ 21 บรรเลงในรูปแบบพื้นฐานในค่าโน้ตเซปต์หนึ่งชั้นและเซปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ ในห้องที่ 22 มีการนำประโยคจากห้องที่ 21 มาสลับตำแหน่งจังหวะในการบรรเลง โดยการนำตั้งแต่จังหวะที่ 2 ของห้องที่ 21 มาบรรเลงเป็นจังหวะที่ 1 ของห้องที่ 22 ในสองห้องสุดท้ายของทำนองหลัก เป็นการดันสดในค่าโน้ตเซปต์หนึ่งชั้นและเซปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ มีการเน้นจังหวะยกเป็นหลัก

ท่อนต้นสดกลองชุด (Solo)

ภาพที่ 38 เทคนิคการซ้ำไม่วีฟและการซ้ำประโยคใน C Jam Blues

ในรอบบรรเลง (Chorus) ที่ 3 และ 4 ตั้งแต่ห้องที่ 25 จนถึง 48 ของเพลง จะเป็นการต้นสดกลองชุดโดยใช้ไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน ห้องที่ 25 และ 26 เริ่มต้นการต้นสดด้วยเทคนิคการบรรเลงแบบทริลล์ด้วยมือข้างเดียวจำนวน 2 ห้อง โดยมืออีกข้างต้นสดบนกลองใบอื่น ๆ ในค่าน็อตตัวขาว ตัวดำ และเข็บบทหนึ่งชั้น ห้องที่ 27 บรรเลงเทคนิคการสลับตำแหน่งของจังหวะและเทคนิคทริลล์ไปพร้อมกัน ในค่าน็อตเข็บบทหนึ่งชั้นสามพยางค์ ห้องที่ 28 จังหวะที่ 2 ใช้เทคนิคสลับตำแหน่งในค่าน็อตเข็บบทสองชั้น ห้องที่ 29 เป็นการบรรเลงในรูปแบบพื้นฐาน ห้องที่ 30 เป็นการใช้เทคนิค 5 stroke roll ซ้ำประโยคกันจำนวนสามครั้ง ในห้องที่ 31 และ 32 เป็นการต้นสดในค่าน็อตเข็บบทหนึ่งชั้นสามพยางค์ มีการเรียบเรียงประโยคในห้อง 31 ด้วยตัวหยุดเพื่อสร้างประโยคต่อเนื่องไปยังห้องที่ 32 ที่บรรเลงเป็นเข็บบทหนึ่งชั้นสามพยางค์จำนวนสี่จังหวะ โดยมีการเน้นสลับกันระหว่างจังหวะตกและน็อตตัวที่สามของเข็บบทหนึ่งชั้นสามพยางค์ ห้องที่ 33 และ 34 เป็นการบรรเลงเทคนิค 5 stroke roll ซ้ำกัน 3 ครั้ง แต่แต่ละครั้งมีการใช้รูปแบบของการพัฒนาไม่วีฟจากประโยคแรก ด้วยการย้ายตำแหน่งเสียงกลองจากสแนร์ไปบรรเลงบนทอม และมีการบรรเลงค่าน็อตหน่วง (laid back) ในประโยคด้วย ในห้องที่ 35 บรรเลงในรูปแบบพื้นฐานโดยเป็นการสร้างประโยคต่อเนื่องในห้องที่ 36 โดยบรรเลงในค่าน็อตเข็บบทหนึ่งชั้นสามพยางค์ และจบประโยคด้วยเทคนิค 5 stroke roll ในจังหวะที่ 4 ของห้องที่ 36 เพื่อส่งต่อไปยังรอบบรรเลง (Chorus) ที่ 4 ในห้องที่ 37

[B]

The musical score is divided into four systems. The first system (measures 37-40) shows a 5-stroke roll in measures 37 and 38, followed by a triplet in measure 39 and another triplet in measure 40. The second system (measures 41-42) shows a unison line with piano and bass. The third system (measures 43-46) features another 5-stroke roll in measure 43, followed by measures 44 and 45 with unison playing, and measure 46 with a triplet. The fourth system (measures 47-48) shows a long unison line spanning both measures.

ภาพที่ 39 เทคนิคการซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน C Jam Blues

ในรอบการบรรเลงที่ 4 ห้องที่ 37 และ 38 มีการซ้ำประโยคของเทคนิค 5 stroke roll จำนวน 3 ครั้ง ห้องที่ 39 เป็นการบรรเลงรูปแบบพื้นฐานที่สลับกันในค่าน้ตเข้บ้ตสองชั้นกับเข้บ้ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ ในห้องที่ 4 เป็นการบรรเลงพร้อมกันกับเปียโนและเบสจนถึงห้องที่ 41 จังหวะที่ 1 ต่อมามีการใช้เทคนิค 5 stroke roll จำนวนสองครั้ง ในห้องที่ 43 เป็นการบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานในค่าน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ ห้องที่ 44 และ 45 มีการสร้างประโยคด้วยตัวหยุดผสมกับการบรรเลงค่าน้ตเข้บ้ตสองชั้น และมีการบรรเลงพร้อมกันกับเปียโนและเบสในจังหวะที่ 4 ห้องที่ 45 ในส่วนห้องที่ 46 เป็นการบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานในค่าน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ โดยจังหวะที่สี่น้ตด้วยก้ใช้เทคนิคการบรรเลงแบบทริลล์ลากเสียงยาวไปจนถึงห้องที่ 47 และ 48 ซึ่งเป็นประโยคจบการดันสตกลองชุดด้วยไม้แ้ส้ของ เจฟ แอมิลตัน ในรอบบรรเลงที่ 4 มีลักษณะพิเศษในการดันสตกลองชุดคือ มีการบรรเลงพร้อมกัน (Unison) ของเปียโน เบส และกลองตามห้องที่ผู้เรียบเรียงได้เรียบเรียงขึ้นมาใหม่ ทำให้การดันสตของกลองมีสีสน่มากขึ้น หลังจากนั้นจะเป็นการดันสตของเปียโนซึ่ง เจฟ แอมิลตันยังคงใช้ไม้แ้ส้ในการบรรเลงกลองเพื่อสน่สนุนผู้ดันสต (Comping)

4.2 บทวิเคราะห์ในเพลง Hoosier Friend

บทเพลง Hoosier Friend ประพันธ์โดย เจฟ แฮมิลตัน (Jeff Hamilton) ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 2018 และบันทึกเสียงในรูปแบบของการแสดงสด (Live) ในปีเดียวกัน โดยใช้ชื่ออัลบั้มนี้ว่า Live from San Pedro ในสังกัด Capri Records ซึ่งจัดการแสดงที่ the Alvas Showroom in San Pedro, California เป็นคอนเสิร์ตการแสดงบทเพลงแจ๊สมาตรฐานในรูปแบบของวง Jeff Hamilton trio โดยมีการนำบทเพลงแจ๊สมาตรฐานในอดีตมาเรียบเรียงใหม่เป็นรูปแบบของวงตนเอง อีกทั้งยังมีบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นมาใหม่เช่นกัน รวมไปถึงบทเพลง Hoosier Friend ซึ่งเป็นบทเพลงที่ใช้ในการวิเคราะห์ โดยบรรเลงในรูปแบบวงเครื่องดนตรีสามชิ้นประกอบด้วย กลองชุด (Jeff Hamilton) เปียโน (Tamir Hendleman) และดับเบิลเบส (Christoph Luty)

เพลง Hoosier Friend โดยวง Jeff Hamilton trio เป็นบทเพลงแจ๊สมาตรฐาน (Jazz Standard) มีคีตลักษณ์ (Form) เป็น ABAC ประกอบไปด้วยท่อนละ 8 ห้องตามลักษณะของบทเพลงแจ๊สมาตรฐาน รวมในหนึ่งรอบบรรเลง (Chorus) จะมีทั้งหมด 32 ห้อง บรรเลงเป็นจังหวะสวิง เร็วปานกลาง (Medium swing) ในอัตราจังหวะ 4/4 และอัตราความเร็วจังหวะโน้ตตัวดำเท่ากับ 146 ตัวต่อนาที (146 bpm)

ในบทเพลงจะมีทั้งหมด 7 Chorus เริ่มต้นเพลงด้วยท่อนนำจำนวน 20 ห้อง เป็นการบรรเลงต้นสดเดี่ยวของกลองชุดด้วยไม้แส้ จำนวน 8 ห้อง และบรรเลงท่อนนำพร้อมกับเปียโนและดับเบิลเบส อีกจำนวน 12 ห้อง เพื่อส่งเข้าทำนองหลักของเพลง ทำนองหลักของเพลงบรรเลง 1 Chorus จำนวน 32 ห้อง ต่อมาเป็นการต้นสดของดับเบิลเบสและเปียโน โดยดับเบิลเบสต้นสดใน Chorus ที่ 2 จำนวน 32 ห้อง และเปียโนต้นสดใน Chorus ที่ 3 และ 4 จำนวน 64 ห้อง ต่อมาใน Chorus ที่ 5 และ 6 เป็นการต้นสดกลองชุดโดยใช้ไม้แส้ของ เจฟ แฮมิลตัน จำนวน 64 ห้อง ใน chorus ที่ 6 เป็นการต้นสดที่มีการบรรเลงสัดส่วนโน้ตพร้อมกัน (Unison) กับเปียโนและดับเบิลเบสเป็นช่วง ๆ ตามการเรียบเรียงเพลง และใน Chorus ที่ 7 เป็นทำนองหลักท้ายของบทเพลง Hoosier Friend จำนวน 32 ห้อง

ในท้องที่ 156 จนถึงท้องที่ 158 เป็นการบรรเลงโดยใช้รูปแบบการสลับตำแหน่งของจังหวะ ในลักษณะที่คล้ายคลึงกับท้องที่ 151 จนถึงท้องที่ 154 แต่มีการเปลี่ยนค่าโน้ตจากเช็ทสองชั้นเป็น เช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ โดยเน้นบรรเลงที่โน้ตตัวที่สองและสามของเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์เป็นหลัก ในท้องที่ 160 และ 161 เป็นการใช้เทคนิคกวาดสแนร์พร้อมกับการดันสด โดยเน้นที่โน้ตตัวที่สองของ เช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ ต่อมาในท้องที่ 162 มีการบรรเลงพร้อมกันระหว่างสแนร์กับฟลอร์ทอมในค่า โน้ตเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ ซึ่งเป็นประโยคต่อเนื่องไปจนถึงท้องที่ 163

ภาพที่ 42 เทคนิคการสร้างประโยคถาม-ตอบ ใน Hoosier Friend

ท้องที่ 164 และท้องที่ 165 เป็นรูปแบบของการดันสดชนิดหนึ่งที่เรียกว่าประโยคถาม-ตอบ โดยในท้องที่ 164 เป็นการดันสดในประโยคถาม ซึ่งบรรเลงในสัดส่วนค่าโน้ตเช็ทหนึ่งชั้นและ เช็ทสองชั้น ต่อมาในท้องที่ 165 เป็นการดันสดในประโยคตอบ บรรเลงในสัดส่วนค่าโน้ตเช็ท หนึ่งชั้นสามพยางค์ ซึ่งได้มีการบรรเลงประโยคถามตอบซ้ำกันอีกครั้งในอีกสองห้องถัดไปคือ ท้องที่ 166 และ 167 จะสังเกตได้ว่าประโยคถามในท้องที่ 164 กับท้องที่ 166 มีการบรรเลงที่ เหมือนกัน ในส่วนของประโยคตอบในท้องที่ 165 กับท้องที่ 167 มีการบรรเลงของสามจังหวะ แรกที่เหมือนกัน จะแตกต่างกันในจังหวะที่ 4 ที่มีการดัดแปลงการบรรเลงเพื่อส่งประโยคในการ บรรเลงไปยังห้องต่อไปท้องที่ 168 จนถึงห้อง 171 เป็นประโยคการดันสดลักษณะคล้าย ๆ กับ ประโยคถามตอบในส่วนก่อนหน้านี้ ซึ่งจะสังเกตได้จากท้องที่ 168 กับ 170 บรรเลงเหมือนกันใน สัดส่วนจังหวะและค่าโน้ตเดียวกัน ในส่วนประโยคตอบห้อง 169 กับ 171 นั้นมีลักษณะของการ บรรเลงที่คล้ายกัน แตกต่างกันในจังหวะที่ 3 โดยท้องที่ 169 บรรเลงที่ฟลอร์ทอม ส่วนท้องที่ 171 บรรเลงที่กลองใหญ่ ซึ่งรูปแบบการบรรเลงตั้งแต่ท้องที่ 168 จนถึงท้องที่ 171 มีการใช้ทักษะ พิเศษของการบรรเลงด้วยไม้สแนร์คือการบรรเลงในรูปแบบของแฟลม (Flam) ผสมกับ buzz roll ค่าโน้ตของทั้งประโยคจะบรรเลงเป็นเช็ทหนึ่งชั้น

ภาพที่ 43 เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองและเทคนิค Sweep ใน Hoosier Friend

ห้องที่ 172 เป็นประโยคการบรรเลงในค่าน้ตเข็บตสองชั้น โดยห้องที่ 173 นำประโยคจากห้องที่ 172 มาดัดแปลงโดยใช้เทคนิคพิเศษในการใช้ไม้ส้คือ เทคนิคการกวาด ซึ่งถัดมาอีกสองห้องในห้องที่ 174 และ 175 มีการใช้รูปแบบการดันสัดในการนำประโยคมาพัฒนาต่อเช่นเดียวกัน

ห้องที่ 176 บรรเลงในค่าน้ตเข็บตสองชั้นในรูปแบบการบรรเลงขึ้นพื้นฐาน โดยมีการเปลี่ยนเสียงกลองจากสแนร์ไปบรรเลงที่ทอมในจ้งหะที่ 3 ตัวน้ตสัดท้ายในค่าน้ตเข็บตสองชั้น (น้ตตัว a) ต่อมาในห้อง 177 มีการนำประโยคจากห้อง 176 มาดัดแปลงโดนเปลี่ยนค่าน้ตจากเข็บตสองชั้นมาเป็นเข็บตหนึ่งชั้นสามพยางค์ โดยย้งคงการเปลี่ยนเสียงกลองของน้ตตัวสัดท้ายในจ้งหะที่สาม บรรเลงที่กลองทอม ห้องที่ 178 และ 179 เป็นการบรรเลงข้าประโยคของเทคนิค 5 stroke จำนวน 4 ครั้ง

ภาพที่ 44 เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจ้งหะ ใน Hoosier Friend

ห้องที่ 180 จนถึงห้องที่ 183 บรรเลงในค่าน็อตเชบีตสองชั้นสามพยางค์ เป็นการดันสดของ กลองชุดโดยใช้เทคนิคการสลับตำแหน่งของจังหวะ จากภาพจะเห็นได้ว่าห้อง 180 เป็นประโยคหลัก 1 (Motif 1) ซึ่งจังหวะเน้นจะเน้นที่ตัวตกของจังหวะที่สองและสี่ ต่อมาในห้องที่ 181 ประโยค 1a ได้ มีการนะประโยคหลัก 1 มาสลับตำแหน่งเน้นของจังหวะไปเป็นตัวยกของจังหวะที่สองและสี่ และได้ บรรเลงประโยค 1a ซ้ำอีกหนึ่งครั้งในสองจังหวะแรกของห้องที่ 182 ส่วนในจังหวะที่สามและสี่ยังคง ใช้ประโยคที่บรรเลงในค่าน็อตเชบีตสองชั้นสามพยางค์จนจบห้องที่ 184

ภาพที่ 45 เทคนิคการซ้ำประโยคและเทคนิค Sweep ใน Hoosier Friend

ห้องที่ 188 เป็นประโยคการบรรเลงที่เริ่มต้นประโยคมาจากจังหวะที่ 3 ของห้องที่ 187 เป็น ประโยคต่อเนื่องไปจนถึงห้องที่ 189 จังหวะที่สอง เป็นการดันสดที่รวมกันเป็น 1 ประโยค โดยบรรเลง ค่าน็อตตัวดำกับเชบีตหนึ่งชั้น ซึ่งมีการซ้ำประโยคดังกล่าวอีกหนึ่งครั้งในห้องที่ 190 และ 191 โดยมีการเริ่มประโยคในลักษณะเดียวกันคือเริ่มจากจังหวะที่ 3 ในห้อง 189 โดยประโยคที่สองมีการใส่ รูปแบบของแฟลมเข้ามาบรรเลง

ห้องที่ 192 เป็นการบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานโดยสองจังหวะแรกบรรเลงในค่าน็อตเชบีตหนึ่ง ชั้น จังหวะที่สามและสี่บรรเลงในค่าน็อตเชบีตหนึ่งชั้นสามพยางค์โดยเน้นจังหวะยกตัวที่สามของเชบีต หนึ่งชั้นสามพยางค์ ห้องที่ 193 มีการบรรเลงลักษณะคล้าย ๆ กับห้องที่ 192 โดยมีการสลับตำแหน่งกัน ของส่วนย่อยของจังหวะ ต่อมาในห้องที่ 194 มีการบรรเลงประโยคที่ใช้เทคนิคของการกวาดแส้นส แนร์ โดยมีการซ้ำประโยคเดิมสี่ครั้งก่อนส่งเข้าท่อนต่อไป

ภาพที่ 46 เทคนิคบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานและการทริลล์ ใน Hoosier Friend

ห้องที่ 196 เป็นการบรรเลงด้วยไม้สี่โดยใช้เทคนิคการทริลล์ด้วยมือซ้ายอยู่ตลอดทั้งสี่จังหวะ ส่วนมือขวาบรรเลงเป็นทำนองหลักในการเดินสัด ต่อมาในห้องที่ 197 และห้องที่ 198 มือซ้ายยังคงบรรเลงเทคนิคเดิม ส่วนมือขวาเปลี่ยนทำนองหลักไปตามการเดินสัดของ เจฟ แฮมิลตัน โดยห้องที่ 198 ได้มีการเพิ่มโน้ตในประโยคจากห้อง 196 คือเพิ่มโน้ตตัวกในจังหวะที่สี่

ภาพที่ 47 เทคนิคบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานการเปลี่ยนเสียงกลองใน Hoosier Friend

ห้องที่ 204 จนถึงห้องที่ 207 เป็นการเดินสัดที่ใช้รูปแบบทักษะในการกวาดเป็นทำนองหลัก โดยบรรเลงในค่าน้ตพื้นฐานประกอบด้วยโน้ตตัวดำ เข็บตหนึ่งชั้น และเข็บตหนึ่งชั้นสามพยางค์ ห้องที่ 208 บรรเลงในค่าน้ตตัวดำโดยบรรเลงที่สแนร์ในจังหวะที่หนึ่งและสาม และบรรเลงกลองทอมในจังหวะที่สองและจังหวะที่สี่ ต่อมาห้องที่ 209 จนถึงห้องที่ 211 เป็นการเดินสัดที่บรรเลงในค่าน้ตเข็บตหนึ่งชั้นสามพยางค์ โดยมีการเน้นจังหวะและเปลี่ยนเสียงกลองไปบรรเลงที่กลองทอมและฟลอร์ทอม สิ้นสุดการเดินสัดในห้องที่ 211

4.3 บทวิเคราะห์ในเพลง Catch Me If You Can

บทเพลง Catch Me If You Can ประพันธ์โดย เจฟ แฮมิลตัน (Jeff Hamilton) ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ. 2020 ซึ่งเป็นผลงานล่าสุดของวง Jeff Hamilton trio โดยบทเพลงนี้อยู่ในอัลบั้มที่มีชื่อว่า Catch me if you can ในสังกัด Capri Records โดยอัลบั้มนี้ได้รับความนิยมและรางวัล “Best ALBUMNS OF 2020” จากนิตยสาร Downbeat อีกด้วย บรรเลงในรูปแบบวงเครื่องดนตรีสามชิ้น ประกอบด้วย กลองชุด (Jeff Hamilton) เปียโน (Tamir Hendleman) และดับเบิลเบส (Jon Hamar)

เพลง Catch Me If You Can โดยวง Jeff Hamilton trio เป็นบทเพลงแจ๊สมาตรฐาน (Jazz Standard) มีคีตลักษณ์ (Form) เป็น AABC ประกอบไปด้วยท่อน A1 และ A2 จำนวนท่อนละ 16 ห้อง ท่อน B จำนวน 22 ห้อง และท่อน C จำนวน 20 ห้อง รวมในหนึ่งรอบบรรเลง (Chorus) จะมีทั้งหมด 74 ห้อง บรรเลงเป็นจังหวะสวิงเร็ว (Up tempo swing) ในอัตราจังหวะ 4/4 และอัตราความเร็วจังหวะโน้ตตัวดำเท่ากับ 230 ตัวต่อนาที (230 bpm)

ในเพลงนี้ จะมีทั้งหมด 4 Chorus เริ่มต้นเพลงด้วยท่อนนำจำนวน 18 ห้อง เป็นการบรรเลงต้นสดเดี่ยวของกลองชุดด้วยไม้สแล้ จำนวน 8 ห้อง และบรรเลงท่อนนำพร้อมกับเปียโนและดับเบิลเบสอีกจำนวน 10 ห้อง เพื่อส่งเข้าทำนองหลักของเพลง ทำนองหลักของเพลงบรรเลง 1 Chorus จำนวน 80 ห้อง โดยในส่วนทำนองหลักของเพลงท่อน C จะเพิ่มมาอีก 6 ห้องเป็น 26 ห้อง แต่ในรอบการต้นสดของเครื่องอื่น ๆ ท่อน C จะมี 20 ห้อง ทำให้หนึ่งรอบบรรเลงจะมีจำนวน 74 ห้อง ต่อมาเป็นการต้นสดของกลองชุดด้วยไม้สแล้ใน Chorus ที่ 2 จำนวน 74 ห้อง โดยมีการบรรเลงสนับสนุนของเปียโนและเบสอยู่เป็นระยะตามการเรียบเรียงของผู้ประพันธ์ ต่อมาใน Chorus ที่ 3 เป็นการต้นสดของเปียโน และใน Chorus ที่ 7 เป็นทำนองหลักท้ายของบทเพลง Catch me if you can จำนวน 80 ห้อง

ท่อนต้นสดกลองชุด (Solo)

(A) ♩ = 230

CATCH ME IF YOU CAN

JEFF HAMILTON TRIO

99 LEFT HAND TRILL 4 BAR 100 101 102

103 104 105 106

ภาพที่ 48 เทคนิคบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานการทริลลีใน Catch Me If You Can

เริ่มต้นช่วงต้นสดกลองชุดด้วยไม้แส้ของ เจฟ แฮมิลตัน ด้วยเทคนิคการบรรเลงไม้แส้แบบพิเศษ โดยมีมือซ้ายบรรเลงในรูปแบบของการทริลล์ตลอดทั้ง 4 ห้องแรกของการต้นสด ตั้งแต่ห้องที่ 99 จนถึงห้องที่ 102 ส่วนมือขวาทำหน้าที่บรรเลงทำนองของการต้นสด โดยใช้ค่านัดในการบรรเลงคือ นัดตัวดำและนัดเข็บตหนึ่งชั้น ต่อมาในห้องที่ 103 บรรเลงในรูปแบบการบรรเลงแส้ขั้นพื้นฐาน โดยมีการเริ่มต้นประโยคมาจากจังหวะที่สาม ของห้องที่ 102 โดยใช้ค่านัดเข็บตหนึ่งชั้น และมีการใช้ ทักษะแฟลมในการบรรเลงนัดตัวดำของจังหวะที่สาม ห้องที่ 104 บรรเลงโดยรูปแบบการบรรเลงพื้นฐานในค่านัดตัวดำและเข็บตหนึ่งชั้น ห้องที่ 105 มีการเพิ่มค่านัดเข็บตหนึ่งชั้นสามพยางค์เข้ามา ในประโยคของการบรรเลง และห้องที่ 106 บรรเลงค่านัดตัวดำที่กลองใหญ่ในจังหวะที่หนึ่งและสอง ส่วนจังหวะที่สามและสี่นั้นหยุดบรรเลง

107 108 109 110

111 112

ภาพที่ 49 เทคนิคการซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can

ห้องที่ 107 เป็นประโยคที่บรรเลงในค่านัดเข็บตหนึ่งชั้น ซึ่งเป็นประโยคต่อเนื่องกันกับห้อง 108 บรรเลงในค่านัดเข็บตหนึ่งชั้นและเข็บตหนึ่งชั้นสามพยางค์ ต่อมาในห้อง 109 และ 110 ได้นำ ประโยคจากห้องที่ 107 กับ 108 มาเรียบเรียงรูปประโยคใหม่ในห้องที่ 110 โดยห้องที่ 109 ใช้ ประโยคเดียวกับห้อง 107 ส่วนห้องที่ 108 พัฒนารูปประโยคโดยใช้ค่านัดเข็บตหนึ่งชั้นสามพยางค์

เริ่มบรรเลงโน้ตตัวแรกที่ฟลอร์ทอม ห้องที่ 111 เป็นการต้นสดโดยใช้รูปแบบพื้นฐานในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้น ในจังหวะที่สามใช้ทักษะการกวาด (Sweep) โดยบรรเลงสัดส่วนจังหวะพร้อมกัน (Unison) กับเปียโนและดับเบิลเบส ห้องที่ 112 จังหวะที่ 1 กับจังหวะที่ 3 ยังคงบรรเลงประโยคที่ใช้เทคนิคการกวาดเพื่อบรรเลงพร้อมกับเปียโนและดับเบิลเบส ต่อมาห้องที่ 113 และห้องที่ 114 บรรเลงรูปแบบพื้นฐานในประโยคที่สลับการบรรเลงกันระหว่างสแนร์กับการเหยียบไฮแฮท บรรเลงในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้น จังหวะที่สามและสี่ในโน้ตตัวยกจะบรรเลงบนไฮแฮทเปิดและเหยียบเพื่อปิดในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้นตัวถัดไป ซึ่งประโยคในการบรรเลงจังหวะที่สามและสี่ของห้อง 114 เป็นประโยคที่มีลักษณะคล้ายกับประโยคตอบรับของการต้นสดประโยคก่อนหน้าและมีการนำประโยคนี้ไปใช้ต่อในท่อนต่อไป

ภาพที่ 50 เทคนิคการสร้างประโยคถามตอบใน Catch Me If You Can

ห้องที่ 115 และ 116 เป็นประโยคที่พัฒนามาจากห้องที่ 113 และ 114 โดยห้องแรกบรรเลงในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้น มีการเปลี่ยนเสียงกลองในการบรรเลงบนกลองทอม และในจังหวะที่สามและสี่ของห้องที่ 116 เป็นการซ้ำประโยคตอบเช่นเดียวกับจังหวะที่สามและสี่ของห้อง 114 ต่อมาในห้องที่ 117 จนถึงจังหวะที่สองของห้องที่ 118 เป็นประโยคการบรรเลงที่ซ้ำประโยคมาจากห้องที่ 115 โดยจังหวะที่สามและสี่เป็นการบรรเลงเริ่มประโยคของประโยคในห้องต่อไป โดยบรรเลงในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้น ห้องที่ 119 บรรเลงในรูปแบบพื้นฐานซึ่งบรรเลงในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้น โน้ตตัวยกของจังหวะที่สองมีการบรรเลงตอบรับกับเปียโนและดับเบิลเบส ซึ่งยังคงประโยครูปแบบเดียวกันในห้องที่ 120 มีการบรรเลงตอบรับกับเปียโนและดับเบิลเบสในจังหวะที่สองและในจังหวะที่หนึ่งยกของห้องที่ 121 ต่อมาในห้องที่ 122 เป็นการสร้างประโยคในการต้นสดใหม่โดยบรรเลงในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ผสมกับโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้น เพื่อเปิดประโยคในการบรรเลงในท่อนต่อไป

ภาพที่ 51 เทคนิคการซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can

การดนตรีในท่อนที่ 123 เป็นประโยคการบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานในค่าน้ตเข้บ้ตหนึ่งซ้ันสามพยางค์ โดยเริ่มบรรเลงจากจ้งหวะที่สองและจบประโยคในค่าน้ตตัวดำที่กลองใหญ่ในจ้งหวะที่สี่ ต่อมาในท่อนที่ 124 เป็นการบรรเลงซ้ำประโยคเดิมจากท่อน 123 แต่ใช้เทคนิคการสลับตำแหน่งของประโยค จากประโยคท่อนที่ 123 เริ่มประโยคด้วยจ้งหวะที่สอง ในท่อน 124 เริ่มต้นประโยคจากจ้งหวะที่หนึ่ง ต่อมาท่อนที่ 125 เป็นประโยคการดนตรีในรูปแบบพื้นฐาน บรรเลงในค่าน้ตเข้บ้ตหนึ่งซ้ันสามพยางค์บรรเลงบนกลองสแนร์ทั้งสี่จ้งหวะ โดยมีการเน้นจ้งหวะในน้ตจ้งหวะที่สองตัวที่สามของเข้บ้ตหนึ่งซ้ันสามพยางค์และน้ตตัวแรกของจ้งหวะที่สาม ในท่อนที่ 126 นำประโยคจากท่อนที่ 125 มาพัฒนาใหม่ที่ฟแต่ยังคงบรรเลงในค่าน้ตเข้บ้ตหนึ่งซ้ันสามพยางค์ในสามจ้งหวะแรกของท่อนแต่เปลี่ยนตัวเน้นจากท่อนที่ 125 เป็นน้ตตัวที่สามในเข้บ้ตหนึ่งซ้ันสามพยางค์ในจ้งหวะที่หนึ่ง น้ตตัวแรกของจ้งหวะที่สองและน้ตตัวที่สามของเข้บ้ตหนึ่งซ้ันสามพยางค์ในจ้งหวะที่สามโดยจ้งหวะที่สี่ใช้น้ตเข้บ้ตหนึ่งซ้ันในการบรรเลง ต่อมาในท่อนที่ 127 ถึงท่อนที่ 130 เป็นการบรรเลงตอบรับกับเปียโนและเบส โดยน้ตที่บรรเลงพร้อมกันกับเปียโนและเบสนั้นจะบรรเลงเครื่องทองเหลืองพร้อมกันกับสแนร์หรือกลองใหญ่

ภาพที่ 52 เทคนิคการสร้างประโยคถามตอบใน Catch Me If You Can

การดันสดของกลองชุดในห้องที่ 131 เป็นการบรรเลงในรูปแบบประโยคของถาม-ตอบ ซึ่งประโยคถามจะเป็นประโยคที่รวมกันของห้องที่ 131 กับห้องที่ 132 ซึ่งห้องที่ 131 บรรเลงในค่านोटเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์และเช็ทหนึ่งชั้น ห้องที่ 132 บรรเลงในค่านोटเช็ทหนึ่งชั้นและโน้ตตัวดำ ต่อมาในประโยคตอบซึ่งเป็นประโยคที่รวมกันของห้องที่ 133 และห้องที่ 134 ซึ่งบรรเลงในค่านोटตัวดำและโน้ตเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ โน้ตเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์บรรเลงต่อกันสามจังหวะตั้งแต่จังหวะที่สี่ของห้องที่ 133 จนถึงจังหวะที่สองของห้องที่ 134 ซึ่งเป็นประโยคที่สามารถคิดค่านोटได้เป็นโน้ตตัวดำสามพยางค์

การดันสดของกลองชุดในห้องที่ 135 เป็นลักษณะการบรรเลงคล้ายกับห้องที่ 131 คือการบรรเลงประโยคในรูปแบบของประโยคถาม-ตอบ โดยประโยคในห้อง 135 บรรเลงซ้ำประโยคกับห้องที่ 131 แตกต่างกันที่จังหวะที่หนึ่งของห้องที่หยุดการบรรเลง ต่อมาในห้องที่ 136 เป็นการซ้ำประโยคจากห้องที่ 135 แต่มีการพัฒนาไม่ที่พด้วยการสลับตำแหน่งเริ่มต้นของประโยคเปลี่ยนเป็นเริ่มต้นประโยคจากจังหวะที่หนึ่ง และยังมีการใช้เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองจากสนร์เป็นกลองทอม ห้องที่ 137 และ 138 เป็นประโยคตอบของประโยคการบรรเลง ซึ่งบรรเลงในค่านोटเช็ทหนึ่งชั้นกับเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ โดยจังหวะที่สี่ในห้องที่ 138 เป็นการเริ่มต้นประโยคของประโยคต่อไปในห้องที่ 139

ภาพที่ 53 เทคนิคการซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can

ประโยคในการดันสดของห้องที่ 139 เริ่มต้นประโยคมาตั้งแต่จังหวะที่สี่ของห้องที่ 138 ซึ่งเริ่มต้นประโยคด้วยการบรรเลงไฮแฮทและกลองใหญ่ในค่านोटเช็ทหนึ่งชั้นและต่อด้วยประโยคการบรรเลงเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์ทั้งสี่จังหวะในห้องที่ 139 และเป็นประโยคต่อเนื่องจนถึงจังหวะที่สามของห้องที่ 140 จบประโยคจังหวะที่สามด้วยค่านोटตัวดำ ประโยคต่อมาในห้องที่ 141 และห้องที่ 142 เป็นการซ้ำประโยคมาจากห้องที่ 139 และ 140 ซึ่งมีการเริ่มต้นประโยคมาก่อนหนึ่งจังหวะตั้งแต่จังหวะที่สี่ของห้องที่ 140 และจบประโยคในจังหวะที่สามในห้องที่ 142 โดยบรรเลงในค่านोटเช็ทหนึ่งชั้นสามพยางค์เพื่อส่งเข้าท่อนการดันสดประโยคต่อไป

ภาพที่ 54 เทคนิคริม โรล ใน Catch Me If You Can

ประโยคการบรรเลงตั้งแต่ห้องที่ 143 จนถึงห้องที่ 147 เป็นประโยคการบรรเลงไม้แซ้ด้วยเทคนิคพิเศษที่เรียกว่าริมโรล (Rim roll) โดยมือซ้ายบรรเลงด้วยเทคนิคริมโรลตลอดทั้งห้าห้องของประโยค และมือขวาทำหน้าที่บรรเลงทำนองในการดันสดซึ่งตัวเน้นของนองหลักในประโยคนีมีลักษณะการบรรเลงค่าโน้ตตัวดำประจุด (Quarter note dotted) ซึ่งเริ่มต้นประโยคจากห้องที่ 143 ในโน้ตตัวยกของจังหวะที่หนึ่ง และไปสิ้นสุดประโยคในจังหวะที่หนึ่งของห้องที่ 148 ต่อมาในห้องที่ 148 จนถึงห้องที่ 151 เป็นการบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานที่อยู่ในค่าโน้ตเข้บต์หนึ่งชั้น ซึ่งมีการบรรเลงผสมกันระหว่างสแนร์ ทอม และฟลอร์ทอม ในห้องที่ 152 เป็นการบรรเลงพร้อมกันกับเปียโนและเบสตามการเรียงเรียงของบทประพันธ์ซึ่งบรรเลงพร้อมกันระหว่างสแนร์กับไฮแฮทเพื่อจบก่อนการบรรเลงในท่อน B

ภาพที่ 55 เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can

ห้องที่ 153 และห้องที่ 154 เป็นการดันสดโดยใช้ค่าโน้ตเข้บต์หนึ่งชั้นเป็นหลักและมีโน้ตตัวหยุด ซึ่งทั้งสองห้องนี้จะใช้รูปแบบการดันสดด้วยการเปลี่ยนเสียงกลอง ในจังหวะที่สามและสี่ของห้อง

ที่ 153 จะบรรเลงกลองทอม สแนร์ และฟลอร์ทอม ส่วนจังหวะที่สามและสี่ของห้องที่ 154 จะบรรเลงจากฟลอร์ทอม สแนร์ และกลองทอม

ภาพที่ 56 เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can

ห้องที่ 161 และห้องที่ 164 เป็นการดันสดโดยใช้คาน้ำตีหนึ่งชั้นเป็นหลัก สลับการเน้นจังหวะที่ต่างกันอย่างชัดเจน มีการเปลี่ยนเสียงกลองชุดจากสแนร์เป็นกลองทอม และมีการใช้แฟลมมาบรรเลงในห้องที่ 163

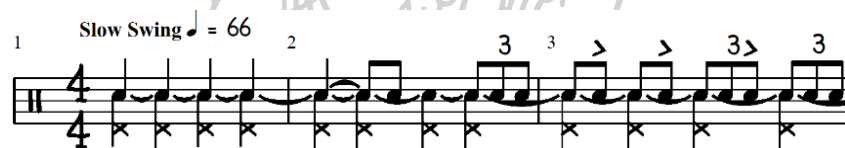
ภาพที่ 57 รูปแบบการบรรเลงพื้นฐานใน Catch Me If You Can

ห้องที่ 165 จนถึงห้องที่ 172 เป็นแปดห้องสุดท้ายของการบรรเลงต้นสดกลองชุดด้วยไม้แส้ ซึ่งบรรเลงสัดส่วนของจังหวะพร้อมกับเปียโนและเบสที่เป็นส่วนของแปดห้องสุดท้ายในทำนองหลักของเพลง โดยบรรเลงที่สแนร์กับไฮแฮทเป็นหลัก ท่อนสุดท้ายของการดันสดกลองชุดเป็นการใช้รูปแบบของ Rhythmic Displacement ทั้งหกห้อง และจบการดันสดในห้องที่ 171 และ 172 เพื่อส่งเข้าท่อนต่อไปของบทเพลง

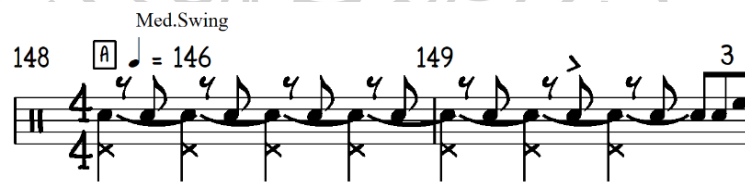
จากการวิเคราะห์การดันสตกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ Jeff Hamilton ในบทเพลงที่มีความเร็วแตกต่างกัน ทั้ง 3 บทเพลงได้แก่ 1) C Jam Blues 2) Hoosier Friend 3) Catch me if you can ซึ่งเป็นบทเพลงสวิงช้า สวิงปานกลาง และสวิงเร็วตามลำดับ จากการวิเคราะห์ทั้งสามบทเพลงผู้วิจัยพบว่า Jeff Hamilton ใช้เทคนิคในการดันสตทั้งหมด 6 เทคนิค คือ 1) การบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐาน 2) การข้ามโหมทิวและการข้ามประโยค 3) การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค 4) การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ 5) การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ 6) เทคนิคการบรรเลงแฉ่รูปแบบพิเศษ สามารถนำรูปแบบเทคนิคในการดันสตทั้งสามบทเพลงมาจัดหมวดหมู่ได้ดังนี้

1. การบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐาน

การบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐาน คือการบรรเลงในลักษณะของการวนเส้นสนแนร์ด้วยมือข้างใดข้างหนึ่งซึ่งทำให้เสียงสนแนร์ลากยาวต่อเนื่อง ส่วนมืออีกข้างหนึ่งทำหน้าที่ในการบรรเลงบนสนแนร์ในลักษณะการตีปกติ หรือเปลี่ยนเสียงกลองไปตีที่ใบอื่น ๆ ในกลองชุด ซึ่งทำหน้าที่บรรเลงทำนองของการดันสตกลองชุด และจะมีการบรรเลงไฮแฮทด้วยเท้าซ้ายในจังหวะที่สองและจังหวะที่สี่

ภาพที่ 58 การใช้เทคนิคการบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐานใน C Jam blues

ภาพที่ 59 การใช้เทคนิคการบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐานใน Hoosier Friend

ภาพที่ 60 การใช้เทคนิคทริลลีใน Catch Me If You Can

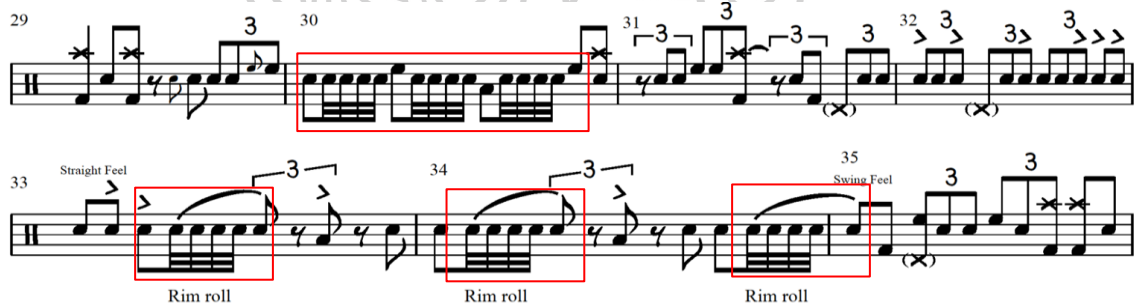
ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าการเริ่มต้นการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ในการเริ่มต้นการด้นสดจะใช้เทคนิคในการเริ่มต้นคล้าย ๆ กัน คือการบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐาน ซึ่งจะเป็นการบรรเลงโดยใช้มือซ้ายวนบนสแนร์ ส่วนมือขวาบรรเลงโน้ตทำนองในการด้นสดและไฮแฮทบรรเลงด้วยเท้าซ้ายบรรเลงในจังหวะสองและสี่ในบทเพลง C Jam Blues และบทเพลง Hoosier Friend แต่บทเพลง Catch Me If You Can จะเพิ่มเทคนิคทริลล์เข้ามาบรรเลง ซึ่งจะเป็นการบรรเลงในการลากเสียงของสแนร์โดยที่ยังไม่ทำให้เสียงขาดและยังไม่เริ่มบรรเลง Rudiment อื่น ๆ เข้ามาในช่วงแรกในการด้นสดของทั้งสามบทเพลง

2. การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยค

การซ้ำโมทีฟ คือการบรรเลงกลุ่มตัวโน้ตซ้ำกันมากกว่าหนึ่งครั้งซึ่งการซ้ำของโมทีฟบางครั้งก็ทำให้เกิดประโยคการบรรเลงหนึ่งประโยค ส่วนการทำซ้ำของประโยคคือ การบรรเลงซ้ำของประโยคนั้นอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งอาจจะเกิดจากการรวมกันของหลายโมทีฟที่เป็นส่วนประกอบของประโยค

ภาพที่ 61 การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน C Jam Blues

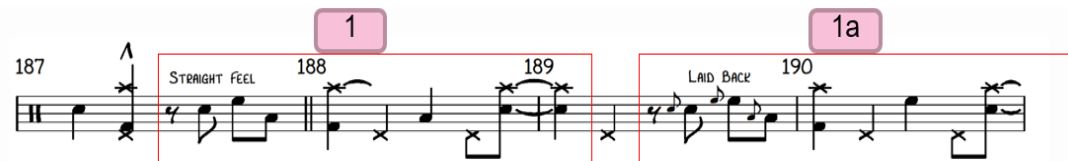
ภาพที่ 62 การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน C Jam Blues

จากภาพ 61 และ 62 เป็นการบรรเลงของตัวโน้ตห้าตัว (Five stroke roll) ติดกันเป็นหนึ่งโมทีฟ ในบทเพลง C Jam Blues เจฟ แอมิลตัน ได้มีการทำซ้ำของโมทีฟนี้ทั้งหมด 18 ครั้ง และนำโมทีฟ Five stroke roll มาสร้างเป็นประโยคทั้งหมด 4 ครั้ง ซึ่ง Five stroke roll เป็นหนึ่งใน Rudiment ที่ เจฟ แอมิลตัน ได้อธิบายไว้ในวิดีโอฉบับที่การสอนที่ผู้วิจัยได้อธิบายไว้ในบทนำ ถือได้ว่า Five stroke roll เป็นหนึ่งโมทีฟประจำตัวของ เจฟ แอมิลตัน ที่ใช้ด้นสดในหลาย ๆ บทเพลง

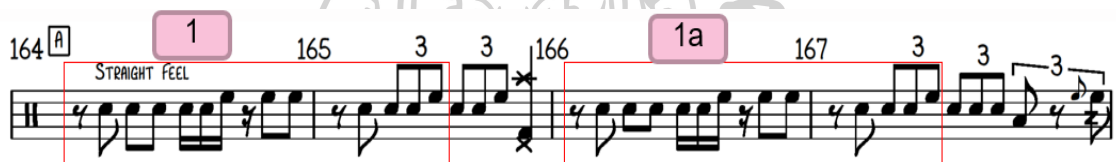

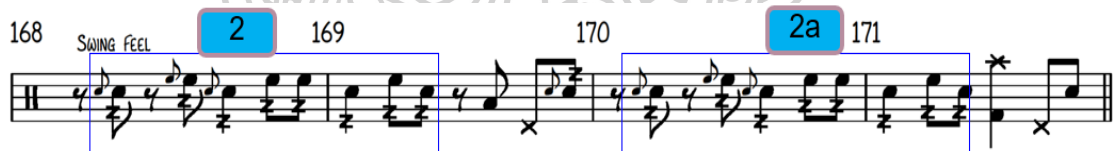
ภาพที่ 63 การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน Hoosier Friend

ภาพที่ 64 การซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคใน Hoosier Friend

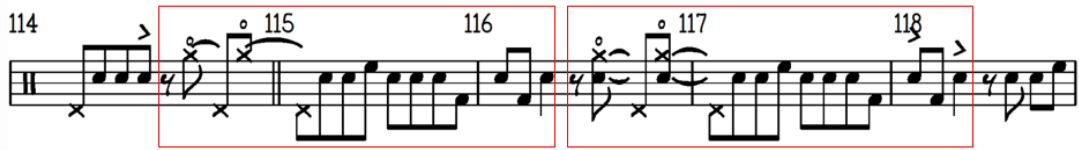

ภาพที่ 65 การซ้ำประโยคใน Hoosier Friend

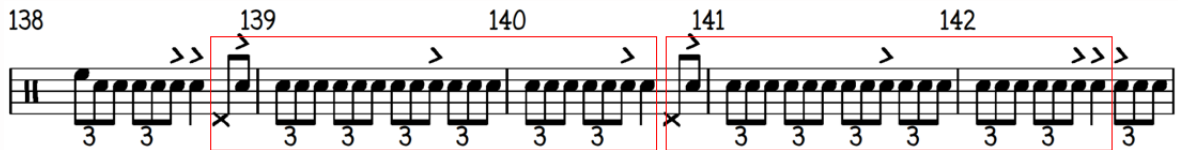

ภาพที่ 66 การซ้ำประโยคใน Hoosier Friend

จากภาพที่ 63 เป็นการบรรเลงซ้ำโมทีฟ Five stroke roll จำนวน 4 ครั้ง ในบทเพลง Hoosier Friend ภาพที่ 64 65 และ 66 เป็นลักษณะการดนตรีโดยใช้การซ้ำประโยค จะสังเกตได้ว่า ทั้งสามภาพจะเป็นการซ้ำประโยคในรูปแบบของประโยค 2 ห้อง (2 bar phrasing) ซึ่งทุก ๆ การซ้ำประโยคของ เจฟ แฮมิลตัน มักจะมีการเปลี่ยนรูปแบบท่ายประโยคในจังหวะที่สามหรือจังหวะที่สี่มีการเปลี่ยนจากประโยคแรก เพื่อเป็นการสร้างประโยคในการดนตรีในตอนต่อไป

ภาพที่ 67 การซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can

ภาพที่ 68 การซ้ำประโยคใน Catch Me If You Can

จากภาพที่ 67 และ 68 เป็นการต้นสดในบทเพลง Catch Me If You Can โดยใช้เทคนิคการซ้ำประโยค ซึ่งในบทเพลงนี้จะมีลักษณะการซ้ำประโยคคล้ายกับบทเพลง Hoosier Friend คือการซ้ำประโยคในรูปแบบสองห้อง

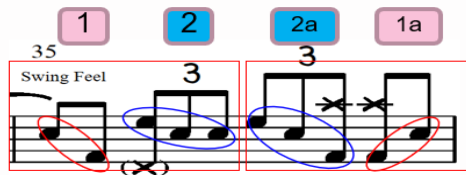
ผู้วิจัยสังเกตการใช้เทคนิคการซ้ำโมทีฟและการซ้ำประโยคของ เจฟ แอมิลตัน ได้ว่า มีการใช้โมทีฟ Five stroke roll ที่ เจฟ แอมิลตัน ได้มีการพูดถึงการใช้โมทีฟนี้ในหลาย ๆ วิดีโอการสอน และ การใช้เทคนิคการซ้ำประโยคของ เจฟ แอมิลตัน ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า เจฟ แอมิลตัน จะใช้การซ้ำประโยคในรูปแบบของ 2 bar phrasing และในช่วงท้ายของประโยคที่มีการซ้ำจะมีการตัดแปลงประโยคเพื่อส่งเข้าการต้นสดในรูปแบบประโยคถัดไปในท่อนอื่น ๆ

3. การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค

การเปลี่ยนเสียงกลอง คือการที่เปลี่ยนการบรรเลงที่นอกเหนือจากการบรรเลงบนสแนร์ไปยังกลองใบอื่น ๆ หรือฉาบ โดยการเปลี่ยนเสียงกลองจะเปลี่ยนเสียงกลองของโมทีฟสั้น ๆ หรือเปลี่ยนเสียงกลองทั้งประโยคเลยก็ได้

ภาพที่ 69 การเปลี่ยนเสียงกลองใน C Jam Blues

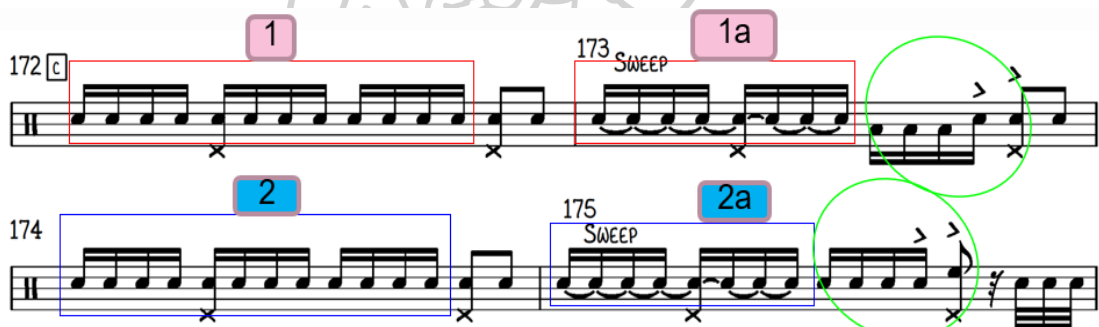

ภาพที่ 70 การเปลี่ยนเสียงกลองใน C Jam Blues

ภาพที่ 71 การเปลี่ยนเสียงกลองใน C Jam Blues

การเปลี่ยนเสียงกลองในการดันสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ในบทเพลง C Jam Blues จากในภาพตัวอย่างที่มีการวงกลมของตัวโน้ตไว้ สามารถสังเกตเห็นได้ว่าการสลับเสียงกลองของโมที่ฟอยู่ตลอดเวลา ไม่มีการเปลี่ยนเสียงกลองที่ซ้ำรูปแบบกันและมีการเปลี่ยนเสียงครบทุกส่วนของกลองชุด

ภาพที่ 72 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Hoosier Friend

ภาพที่ 73 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Hoosier Friend

การเปลี่ยนเสียงกลองของ เจฟ แอมิลตัน ในบทเพลง Hoosier Friend นอกจากการเปลี่ยนเสียงกลองไปยังกลองใบอื่น ๆ แล้ว ยังมีการใช้เทคนิคการกวาด (Sweep) ที่เป็นการเปลี่ยนเสียงกลองจากการตีสแนร์ปกติ ทำให้เสียงของการตีสดมีเสียงที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของการใช้ไม้สแลในการตีสดกลองชุด

ภาพที่ 74 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can

ภาพที่ 75 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can

ภาพที่ 76 การเปลี่ยนเสียงกลองใน Catch Me If You Can

การเปลี่ยนเสียงกลองในบทเพลง Catch Me If You Can นอกเหนือจากการเปลี่ยนเสียงสแนร์ไปบรรเลงที่กลองใบอื่น ๆ แล้ว ในบทเพลงนี้ยังมีการเปลี่ยนเสียงกลองโดยการเหยียบไฮแฮทเข้ามาผสมกับการเปลี่ยนเสียงกลองใบอื่น ๆ ด้วย

ผู้วิจัยสังเกตเทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองของ เจฟ แอมิลตัน ทั้ง 3 บทเพลง พบว่า ในการบรรเลงซ้ำกันของประโยคหรือโมทีฟของ เจฟ แอมิลตัน จะมีการเปลี่ยนเสียงกลองที่ไม่ซ้ำกัน ถ้ามีการเปลี่ยนเสียงในโมทีฟแรกของประโยค ในโมทีฟที่สองของประโยคจะมีลักษณะการเปลี่ยนเสียงกลองในเสียงที่แตกต่างกัน อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนเสียงการตีกลองใบอื่น ๆ ไปบรรเลงที่กลองใหญ่หรือเสียงการเหยียบไฮแฮทอีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยคิดว่ามีรูปแบบที่ตรงกันกับคำกล่าวของ เจฟ แอมิลตัน เกี่ยวกับ

เรื่องการดันสตกลองชุดโดยใช้ Musical Phrasing (ที่กล่าวไปในบทนำ) โดยการเปลี่ยนเสียงกลองให้มีสีสันมากขึ้น ที่นอกเหนือจากการบรรเลงแคสแนร์ หรือเปลี่ยนเสียงกลองเพียงรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

4. การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ

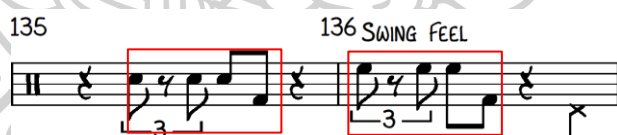
การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ คือการบรรเลงซ้ำของกลุ่มโน้ตในโมทีฟเดิม และมีการย้ายตำแหน่งของตัวเน้นในประโยค หรือการบรรเลงประโยคหนึ่งประโยคและมีการทำซ้ำของประโยคโดยเริ่มประโยคที่สองในจังหวะอื่น ๆ ที่ไม่เหมือนเดิม

ภาพที่ 77 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Catch Me If You Can

ภาพที่ 78 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Catch Me If You Can

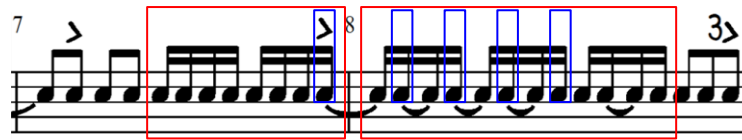

ภาพที่ 79 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Catch Me If You Can

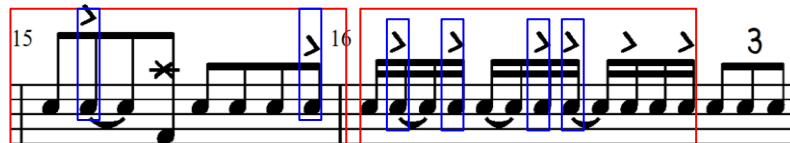
จากภาพตัวอย่างที่ 77 บทเพลง Catch Me If You Can ในห้องที่ 124 มีการซ้ำประโยคจากห้องที่ 123 ใช้เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะจากเดิมที่เริ่มประโยคในจังหวะที่สอง โดยเปลี่ยนเป็นเริ่มในจังหวะที่หนึ่ง ในภาพตัวอย่างที่ 78 และ 79 ใช้เทคนิคเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนรูปแบบประโยคในการบรรเลง

ภาพที่ 80 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues

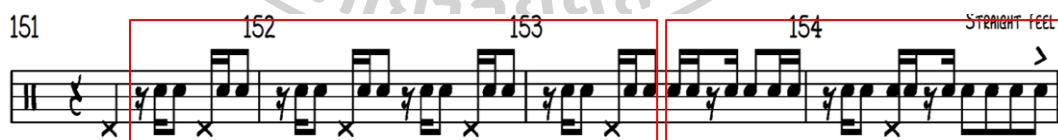

ภาพที่ 81 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues

ภาพที่ 82 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน C Jam Blues

ในบทเพลง C Jam Blues มีการใช้เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะที่มีลักษณะคล้ายกันจำนวน 3 ครั้ง โดนในบทเพลงนี้จะเป็นการเปลี่ยนการเน้นจังหวะของกลุ่มตัวโน้ตย่อยในประโยค จากภาพที่ 80 ในห้องที่ 3 และห้องที่ 4 เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งตำแหน่งของจังหวะในค่าโน้ตเซปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ โดยในห้องที่ 3 เป็นการเน้นเสียงโน้ตด้วยยกของเซปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ ต่อมาในห้องที่ 4 มีการเปลี่ยนเสียงเน้นของตัวโน้ตไปเน้นโน้ตตัวที่สองของเซปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ จากภาพที่ 81 ในห้องที่ 7 และห้องที่ 8 เป็นลักษณะการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะคล้ายกับภาพตัวอย่างที่ 80 โดยในจังหวะที่สามจะบรรเลงในค่าโน้ตเซปต์สองชั้นที่ไม่มีการเน้น จนถึงตัวสุดท้ายของจังหวะที่สี่ หลังจากนั้นมีการบรรเลงโดยออกเสียงที่โน้ตตัวที่สองและตัวที่สี่ของเซปต์สองชั้น จากภาพที่ 82 ในห้องที่ 15 และห้องที่ 16 จะเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะโดยห้องที่ 15 มีการเน้นโน้ตด้วยยกในค่าโน้ตเซปต์หนึ่งชั้น ในห้องที่ 16 มีการเน้นสลับกันของค่าโน้ตเซปต์สองชั้น

ภาพที่ 83 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend

ภาพที่ 84 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend

จากภาพที่ 83 ในบทเพลง Hoosier Friend ในประโยคแรก que เริ่มจากห้องที่ 151 เป็นประโยคการดันสอดที่มีการบรรเลงโน้ตตัวที่สองและตัวที่สามของของประโยคในค่าโน้ตเช็บต์สองชั้น ต่อมาในประโยคที่สองที่เริ่มจากจังหวะที่สามในห้องที่ 153 มีการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะในการบรรเลงไปเป็นโน้ตตัวแรก ตัวที่สอง และตัวสุดท้ายของเช็บต์สองชั้น จากภาพที่ 84 ในห้องที่ 156 มีการสลับตำแหน่งของจังหวะทั้งหมด 4 ครั้ง โดยเริ่มจากจังหวะตกแล้วเปลี่ยนไปเป็นจังหวะยก

ภาพที่ 85 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะใน Hoosier Friend

จากภาพตัวอย่างที่ 85 ประโยคที่หนึ่งมีการบรรเลงซ้ำกันสองครั้งในห้องที่ 180 และประโยคที่ 2 มีการเพิ่มโน้ตมาจากประโยคที่ 1 ต่อมาที่มีการเปลี่ยนตำแหน่งเริ่มต้นของประโยค 2a เป็นจังหวะยกซึ่งเดิมเป็นการเริ่มต้นประโยคที่จังหวะตก มีการซ้ำประโยค 2a อีกหนึ่งครั้งในห้องที่ 182 ในประโยคที่ 3 มีการเปลี่ยนตำแหน่งเริ่มต้นของประโยคเป็นตัวตกและมีการเพิ่มโน้ตเข้ามาของเช็บต์สองชั้นสามพยางค์ ต่อมาในประโยคที่ 4 มีการเปลี่ยนตำแหน่งของการเริ่มต้นประโยคเป็นโน้ตตัวยกของจังหวะที่หนึ่งในห้องที่ 184 และในประโยค 4a เปลี่ยนการเริ่มต้นประโยคเป็นจังหวะตก

ผู้วิจัยสังเกตเห็นได้ว่า การใช้เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะของ เจฟ แฮมิลตัน ในแต่ละบทเพลงจะมีลักษณะที่คล้ายกันแต่จะแตกต่างกันที่ค่าโน้ตในประโยคนั้น ๆ เช่น ถ้าประโยคแรกเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะในค่าโน้ตเช็บต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ ในการใช้เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะในรอบต่อไปจะเปลี่ยนค่าโน้ตไปเป็นเช็บต์สองชั้น นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราความเร็วของบทเพลงที่แตกต่างกัน ทำให้การเลือกใช้รูปแบบของการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะนั้นมีความแตกต่างกัน ในบทเพลง C Jam Blues และบทเพลง Hoosier Friend มีอัตราความเร็วของบทเพลงช้าและปานกลาง ตามลำดับ จากการวิเคราะห์พบว่า เจฟ แฮมิลตัน มีการสลับตำแหน่งของจังหวะในค่าโน้ตที่มีความหลากหลายและซับซ้อนกว่าบทเพลง Catch Me If You Can ที่มีอัตรา

จังหวะเร็ว ทำให้การสลับตำแหน่งของจังหวะส่วนใหญ่จะสลับประโยคต่อประโยค จะไม่มีการสลับในระหว่างประโยค และทั้งสามบทเพลงส่วนใหญ่จะพบว่า เจฟ แอมีลตัน ใช้เทคนิคนี้ในรูปแบบประโยค 2 ท้อง (2 bar phrasing)

5. การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ

การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ จะเป็นการบรรเลงที่ประกอบไปด้วยประโยคสองประโยค โดยประโยคแรกจะเป็นประโยคถาม และประโยคที่สองจะเป็นประโยคตอบ โดยทั้งสองประโยคจะต้องมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงของโครงสร้างประโยคระหว่างกัน โดยผู้วิจัยได้ฟังเพื่อวิเคราะห์และตีความการบรรเลงของ เจฟ แอมีลตัน ว่าเป็นประโยคถามตอบดังนี้

Question

Answer

ภาพที่ 86 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ C Jam Blues

จากภาพที่ 86 แสดงความสัมพันธ์ของเทคนิคการสร้างประโยคถามตอบ โดยมีการนำประโยค Five stroke roll จากประโยคถาม มาเปลี่ยนตำแหน่งของจุดเริ่มประโยคในประโยคตอบ และในช่วงจบของประโยคถามและตอบ มีการบรรเลงพร้อมกัน (Unison) ของสแนร์และกลองทอม

Question 1

Question 2

Answer 1

Answer 2

ภาพที่ 87 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ Hoosier Friend

จากภาพที่ 87 เป็นการใช้เทคนิคการสร้างประโยคถามตอบ ซึ่งในบทเพลงนี้จะเป็นการสร้างประโยคถามสองครั้งและตามด้วยประโยคตอบสองครั้ง โดยความสัมพันธ์ของประโยคถามและตอบ คือ มีการเริ่มประโยคในจังหวะยก และมีการเปลี่ยนเสียงกลองที่มีความสัมพันธ์กันของประโยคถามและตอบดังตัวอย่างในภาพ

ภาพที่ 88 การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ Catch me if you can

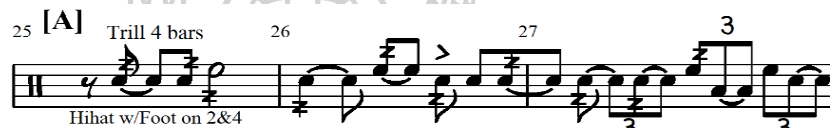
จากตัวอย่างที่ 88 เป็นการบรรเลงประโยคถาม-ตอบ สลับกันจำนวนสองรอบ ประกอบด้วยประโยคถามสองห้องและประโยคตอบสองห้อง โดยความสัมพันธ์ของประโยคถาม-ตอบ มีดังนี้ การบรรเลงเริ่มประโยคและจบประโยคของประโยคถามและตอบที่ 1 จะใช้การบรรเลงเหยียบไฮแฮทเหมือนกัน ประโยคตอบที่ 1 นำรูปแบบประโยคถามที่บรรเลงในค่าน้ำตเซบัตหนึ่งชั้นสามพยางค์ มาตอบในรูปแบบสามพยางค์ตัวคำที่เริ่มต้นในจังหวะที่สี่ ต่อมาในประโยคถาม-ตอบที่ 2 จะเป็นการบรรเลงประโยคคำถามเข้ามาจากประโยคถามที่ 1 โดยประโยคตอบที่ 2 เป็นการสร้างรูปแบบประโยคขึ้นใหม่ ซึ่งได้นำความสัมพันธ์ของค่าน้ำตเซบัตหนึ่งชั้นสามพยางค์ของประโยคถามมาใช้ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการดันสตในท่อนต่อไป

ผู้วิจัยสังเกตการใช้รูปแบบการสร้างประโยคถามตอบของ เจฟ แฮมิลตัน ได้ว่า เป็นการใช้ประโยค 2 ห้องในการบรรเลง โดยประโยคคำถามจะเป็นการบรรเลงซ้ำกันแต่จะมีความแตกต่างกันในหนึ่งหรือสองจังหวะสุดท้ายของประโยคถาม ซึ่งจะเป็นการเปลี่ยนค่าน้ำตหรือเปลี่ยนเสียงกลองในการบรรเลง ส่วนประโยคตอบจะมีการนำค่าน้ำตของประโยคคำถามมาใช้ และยังมีการบรรเลงเสียงกลองที่เหมือนกับประโยคถามหรือสลับกันกับประโยคถาม

6. เทคนิคการบรรเลงแสร้งรูปแบบพิเศษ

เทคนิคการบรรเลงแสร้งรูปแบบพิเศษ คือการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้ส้ที่นอกเหนือจากการบรรเลงในรูปแบบพื้นฐานที่เป็นการทำให้เสียงของการบรรเลงบนกลองชุดมีความพิเศษ หรือไม่เหมือนกับเสียงในการรวมแตรธรรมดา เช่นการใช้ด้ามจับของส้ตีลงบนขอบสนนร์ หรือการด้ามส้ลงบนขอบสนนร์

การทริลล์เป็นการสะบัดของนิ้วและข้อมืออย่างรวดเร็วและถี่ ทำให้เสียงที่ได้มีลักษณะคล้ายกับการวนแสร้งรูปแบบพื้นฐาน แต่การทริลล์ให้เสียงที่มีความชัดเจนและกระด้างกว่า ซึ่งเป็นเทคนิคพิเศษที่นิยมนำมาใช้บรรเลงในการด้นสดของกลองชุดด้วยไม้ส้ สามารถใช้เทคนิคนี้ได้ทั้งมือซ้ายและมือขวา โดยนักบรรเลงกลองบางคน ใช้เทคนิคนี้สลับมือในการบรรเลงตามทำนองของการด้นสด

ภาพที่ 89 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน C Jam Blues

ภาพที่ 90 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน Hoosier Friend

ภาพที่ 91 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน Hoosier Friend

ภาพที่ 92 เทคนิคการบรรเลง Trill ใน Catch Me If You Can

เทคนิคพิเศษทริลล์เป็นหนึ่งในเทคนิคพิเศษที่ปรากฏในการบรรเลงต้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แอมิลตัน ทั้งสามบทเพลง จากการที่ผู้วิจัยฟังการต้นสดในบทเพลงอื่น ๆ นอกเหนือจากบทเพลงที่ใช้ในการวิเคราะห์ พบว่า เจฟ แอมิลตัน ได้ใช้เทคนิคทริลล์ในลักษณะดังภาพตัวอย่างในอีกหลาย ๆ บทเพลงที่มีการต้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์หรือเรียกได้ว่าเป็น Lick ที่ เจฟ แอมิลตัน ใช้เป็นประจำในการต้นสด

บทที่ 5

อัตลักษณ์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของเจฟ แอมีลตัน

การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้ในดนตรีแจ๊สนักบรรเลงกลองชุดส่วนใหญ่ได้ศึกษาวิธีการบรรเลงจากการฟังแผ่นบันทึกเสียง ศึกษาเทคนิคการบรรเลงกับผู้ที่มีความชำนาญ นำความรู้และเทคนิคต่าง ๆ ในการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้มาฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ และนำสิ่งที่ฝึกฝนมาพัฒนาต่อยอดเป็นการบรรเลงในรูปแบบของตนเอง ทำให้นักบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้แต่ละคนมีลักษณะการบรรเลงที่โดดเด่นและมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกัน หรือคล้าย ๆ กันซึ่งเกิดการศึกษาด้านแบบที่มีภาษาการบรรเลงในลักษณะเดียวกัน อาจจะทำให้ผู้ที่ศึกษาและนำมาต่อยอดการบรรเลงในรูปแบบของตัวเองมีลักษณะการบรรเลงที่คล้ายคลึงกันได้

จากการศึกษาการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของเจฟ แอมีลตัน ในบทเพลงที่มีความเร็วแตกต่างกัน ทั้ง 3 บทเพลงได้แก่ 1) C Jam Blues 2) Hoosier Friend 3) Catch me if you can ซึ่งเป็นบทเพลงสวิงช้า สวิงปานกลางและสวิงเร็วตามลำดับ ผู้วิจัยพบว่า แอมีลตัน ได้ใช้เทคนิคในการด้นสดทั้งหมด 6 เทคนิค คือ 1) การบรรเลงด้วยไม้แฉ้ขึ้นพื้นฐาน 2) การข้ามโหมตีฟและการข้ามประโยค 3) การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค 4) การเปลี่ยนตำแหน่งของจิ้งหะ 5) การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ 6) เทคนิคการบรรเลงแสรูปแบบพิเศษ

นอกเหนือจากเทคนิคทั้ง 6 รูปแบบที่ได้จากการวิเคราะห์แล้ว ผู้วิจัยยังพบว่า เจฟ แอมีลตัน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ้ ซึ่งทั้งสามบทเพลงมีการใช้เทคนิคที่คล้ายคลึงกัน แต่ไม่ได้ใช้สัดส่วนโน้ตและค่านโน้ตแบบเดียวกัน เช่นเทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจิ้งหะ ที่ทั้งสามบทเพลงมีการใช้เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจิ้งหะเหมือนกัน แต่ เจฟ แอมีลตัน ได้เปลี่ยนสัดส่วนโน้ตและค่านโน้ตในการบรรเลงที่แตกต่างกัน การด้นสดโดยใช้โหมตีฟเฉพาะตัว (Licks) ของ เจฟ แอมีลตัน เช่นการใช้เทคนิค “ทริลล์” พร้อมกับทำนองในการด้นสดที่ปรากฏทั้ง 3 บทเพลง และการทำซ้ำของโหมตีฟ 5 stroke roll ที่ เจฟ แอมีลตัน ได้ยกตัวอย่างในบันทึกการสอน “How to play Drums with Brushes” ซึ่ง เจฟ แอมีลตัน ได้ใช้ Five stroke roll ในบทเพลง C Jam Blues และ บทเพลง Hoosier Friend นอกจากนี้ยังพบประโยคในการด้นสดที่ใช้เทคนิค Sweep สลับกับการด้นสดทั้ง 3 บทเพลง

นอกจากนี้ผู้วิจัยสังเกตเรื่องการเลือกใช้สัดส่วนโน้ต (Subdivision) ของ เจฟ แอมีลตัน ได้ว่า ในบทเพลงที่มีความเร็วช้าถึงปานกลาง คือบทเพลง C Jam Blues และ Hoosier Friend เจฟ แอมีลตัน ได้เลือกใช้ค่านโน้ตมาสร้างประโยคในการด้นสดที่หลากหลายรวมถึงการใช้เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจิ้งหะอยู่บ่อยครั้งจึงทำให้การด้นสดของสองบทเพลงนี้มีความซับซ้อนของสัดส่วนโน้ตมากกว่าบทเพลง Catch Me if You Can ที่เป็นบทเพลงสวิงเร็ว ซึ่งผู้วิจัยสังเกตได้ถึงสัดส่วนโน้ตที่

เจฟ แอมิลตัน ได้เลือกใช้มีสัดส่วนโน้ตที่น้อยกว่าสองบทเพลงแรก ตลอดการด้นสดได้เลือกใช้ค่านโน้ต เซ็บต์หนึ่งชั้นและเซ็บต์หนึ่งชั้นสามพยางค์เป็นหลัก โดยผู้วิจัยคิดว่าบทเพลงนี้มีเป็นบทเพลงที่มีจังหวะ เร็วจึงทำให้เลือกใช้มีสัดส่วนค่านโน้ตที่ไม่ซับซ้อนในการสร้างประโยคการด้นสด อีกทั้งยังลดการใช้ เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะน้อยกว่าสองบทเพลงแรก โดยบทเพลงนี้จะเน้นการพัฒนาโม ทิฟของประโยค การทำซ้ำของประโยคและการเปลี่ยนเสียงกลองเป็นหลัก

ในเทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองจากการสังเกตของผู้วิจัยคิดว่าตรงกับแนวคิดของ เจฟ แอมิลตัน ที่ได้อธิบายไว้ในบันทึกการสอน “How to play Drums with Brushes” ในเรื่องแนวคิดของการ ด้นสดกลองชุดให้เหมือนกับการด้นสดของนักแซกโซโฟน ที่มีการใช้เสียงสูง-ต่ำ ระดับเสียงดัง-เบา โดย เอาแนวคิดนี้มาปรับใช้ในกลองชุดให้มีเสียงในการด้นสดกลองชุดที่หลากหลายและมีลีลันมากขึ้น อีกทั้ง เจฟ แอมิลตัน ได้พูดว่า เปลี่ยนการด้นสดกลองชุดให้เป็นเหมือนกับประโยคทางดนตรีมากขึ้น จึงสังเกต ได้ว่าการเปลี่ยนเสียงกลองชุดของ เจฟ แอมิลตัน ในการด้นสดทั้ง 3 บทเพลง มีลักษณะในการเปลี่ยน เสียงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เช่น ประโยคแรกเปลี่ยนเสียงกลองในการบรรเลงไปที่กลองทอม และฟลอร์ทอมตามลำดับ ประโยคต่อมาเปลี่ยนเสียงกลองโดยเริ่มจากฟลอร์ทอมแล้วไปที่กลองทอม ทำให้การเปลี่ยนเสียงของกลองมีมิติมากขึ้นที่ไม่ใช่เป็นการเปลี่ยนเสียงไปในทิศทางเดียว โดยคำนึงถึง ประโยคทางดนตรีที่สามารถสร้างได้ด้วยการเปลี่ยนเสียงกลองชุด อีกทั้งยังมีการใช้เทคนิคการ เหยียบไฮแฮทเข้ามาเป็นส่วนหลักในการด้นสดอีกด้วย

ผู้วิจัยยังพบว่า เจฟ แอมิลตัน มีเสียงในการบรรเลงกลองชุดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดย เจฟ แอมิลตัน ให้ความสำคัญกับเทคนิค Lateral Motion ทำให้การบรรเลงตัวโน้ตที่เน้นจังหวะและไม เน้นจังหวะมีเสียงออกมาอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ รวมถึงความชัดเจนของการใช้ไม้สัดในการ บรรเลงกลองทอมและฟลอร์ทอม เนื่องจากหนังกลองของทอมทั้งสองใบมีความหย่อนกว่าหนังกลองส แนร์ ทำให้การบรรเลงที่กลองทอมมีความยากในการบรรเลงมากกว่าสแนร์แต่ เจฟ แอมิลตัน สามารถ ควบคุมน้ำหนักในการบรรเลงจนทำให้เสียงของกลองทอมออกมาอย่างชัดเจน ผู้วิจัยยังพบว่ามีการ เหยียบไฮแฮทควบคุมจังหวะในจังหวะที่ 2 และ 4 ควบคู่กับเทคนิค Feathering Bass Drum ของ เจฟ แอมิลตัน ที่ใช้ในการด้นสดของบทเพลง C Jam Blues และ Hoosier Friend ซึ่งทั้งสองเป็นบท เพลงที่มีความเร็วปานกลาง เจฟ แอมิลตัน ได้ใช้เทคนิคนี้มาบรรเลงควบคู่กับการด้นสดเกือบจะตลอด ทั้งการด้นสด มีการหยุดใช้เทคนิคดังกล่าวในช่วงที่ต้องการพักหรือเปลี่ยนประโยคในการด้นสด ส่วน บทเพลง Catch Me If You Can ผู้วิจัยพบว่าไม่ได้ใช้เทคนิคดังกล่าวเข้ามาบรรเลงควบคู่กับการด้น สด โดยผู้วิจัยคิดว่าบทเพลงนี้เป็นบทเพลงในจังหวะสวิงเร็ว จึงทำให้ต้องคำนึงถึงประโยคในการด้นสด เป็นหลักแต่ เจฟ แอมิลตัน ได้ใช้การเหยียบไฮแฮทเข้ามาใช้ด้นสดในเพลงในส่วนโน้ตต่าง ๆ แทนการ เหยียบควบคุมจังหวะที่จังหวะ 2 และ 4

บทที่ 6

สรุปและอภิปรายผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง “วิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน” เป็นการศึกษาประวัติศาสตร์กลองชุดในดนตรีแจ๊สและวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดโดยการใช้ไม้แฉ่ในการบรรเลง โดยผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาชีวประวัติของ และเพื่อวิเคราะห์เทคนิคการด้นสดกลองด้วยไม้แฉ่ของ เจฟ แฮมิลตัน

จากการวิเคราะห์การด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ่ของ Jeff Hamilton ในบทเพลงที่มีความเร็วแตกต่างกัน ทั้ง 3 บทเพลงได้แก่ 1) C Jam Blues 2) Hoosier Friend 3) Catch me if you can ซึ่งเป็นบทเพลงสวิงช้า สวิงปานกลาง และสวิงเร็วตามลำดับ โดยมีการใช้สัดส่วนย่อยของคาน์โน้อย่างครบถ้วน จากการวิเคราะห์ทั้งสามบทเพลงผู้วิจัยพบว่า Jeff Hamilton ใช้เทคนิคในการด้นสดทั้งหมด 6 เทคนิค คือ 1) การบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐาน 2) การข้ามทีฟและการข้ามประโยค 3) การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค 4) การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ 5) การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ 6) เทคนิคการบรรเลงแสรูปแบบพิเศษ สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐาน

การบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐานของทั้งสามบทเพลงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือการที่มือหนึ่งวงไม้แฉ่บนสนร์และอีกมือทำหน้าที่บรรเลงทำนองหลักของการด้นสดที่ไม่ซับซ้อน โดย เจฟ แฮมิลตัน ใช้รูปแบบการบรรเลงด้วยไม้แฉ่ขั้นพื้นฐานในการเปิดท่อนการด้นสดของกลองชุดด้วยไม้แฉ่เหมือนกันทั้งสามบทเพลง

2. การข้ามทีฟและการข้ามประโยค

การข้ามทีฟและการข้ามประโยค โมทีฟคือกลุ่มของตัวโน้ตสั้น ๆ ที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของประโยคในการบรรเลง การนำโมทีฟมาซ้ำกันหลาย ๆ โมทีฟก็เป็นการสร้างประโยคการบรรเลงหนึ่งประโยคได้ จากการวิเคราะห์พบว่า เจฟ แฮมิลตัน ได้ใช้การซ้ำของโมทีฟในรูปแบบการบรรเลงของ 5 stroke จำนวน 18 ครั้งในบทเพลง C Jam Blues และ 4 ครั้งในบทเพลง Hoosier Friend นอกจากนี้ยังมีการซ้ำโมทีฟอีกหลายครั้งที่เป็นการใช้เพื่อนำไปพัฒนาประโยคในการด้นสดประโยคอื่น ๆ อีกด้วย นอกจากนี้ยังมีการใช้เทคนิคการข้ามประโยคที่ไม่ใช่เพียงแค่โมทีฟสั้น ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นการนำประโยคที่มีความยาวมากกว่าหนึ่งห้องมาบรรเลงซ้ำกัน โดยสลับกับการบรรเลงด้นสดในประโยคอื่น ๆ

3. การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค

การเปลี่ยนเสียงกลองเป็นอีกเทคนิคหนึ่งซึ่งช่วยเพิ่มสีสันในการด้นสดของกลองชุด อีกทั้งยังเป็นการฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้กับผู้บรรเลงโดยเลือกใช้เสียงของกลองชุดให้ตรงกับเสียงที่ผู้บรรเลงต้องการ หรือการใช้เสียงของกลองชุดส่วนอื่น ๆ อย่างครบถ้วน จากการวิเคราะห์พบว่า เจฟ แอมิลตัน ได้มีการเปลี่ยนเสียงกลองทั้งในโมทีฟสั้น ๆ เปลี่ยนเสียงกลองโน้ตตัวเดียว และเปลี่ยนเสียงในประโยคยาว ๆ ที่มีการสลับเสียงกลองอยู่ตลอด โดยสังเกตได้ว่า เจฟ แอมิลตัน มีการเปลี่ยนเสียงกลองอย่างครบถ้วนทุกชิ้น เป็นการเพิ่มมิติของการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แล้ว

4. การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ

การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะในการด้นสดเป็นส่วนที่ทำให้การด้นสดดูซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จากการวิเคราะห์พบว่า เจฟ แอมิลตัน ใช้เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะที่มีการสลับกันของส่วนย่อยของจังหวะ ประโยคแรกเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะในค่าน็อตเช็ทหนึ่งขึ้นสามพยางค์ ประโยคต่อไปเป็นการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะในค่าน็อตเช็ทสองขึ้น โดยใช้การพัฒนา รูปแบบประโยคมาจากประโยคแรก โดยในบทเพลง C Jam Blues ได้ใช้เทคนิคนี้ทั้งหมด 4 ครั้ง บทเพลง Hoosier Friend ใช้เทคนิคนี้ 3 ครั้ง และบทเพลง Catch me if you can ใช้เทคนิคนี้ทั้งหมด 4 ครั้ง

5. การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ

จากการวิเคราะห์การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ เจฟ แอมิลตัน ได้ใช้เทคนิคนี้ทั้งในรูปแบบประโยคถามหนึ่งห้องกับประโยคตอบหนึ่งห้อง และ ประโยคถามสองห้องกับประโยคตอบสองห้อง จากการสังเกตจะพบว่าในบทเพลง Hoosier Friend และบทเพลง Catch me if you can ใช้เทคนิคนี้ในท่อนการด้นสดเดียวกัน คือท่อนที่ 3 ของการบรรเลง Hoosier Friend (AB“A”C) Catch me if you can (AA“B”A)

6. เทคนิคการบรรเลงแสร้งรูปแบบพิเศษ

จากการวิเคราะห์ทั้งสามบทเพลงพบว่า เจฟ แอมิลตัน ใช้เทคนิคการบรรเลงแสร้งรูปแบบพิเศษสองเทคนิค คือการทริลล์ (Trill) การกวาด (Sweep) และ ริว โรล (Rim Roll) ซึ่งในการใช้เทคนิคการบรรเลงแสร้งรูปแบบพิเศษของ เจฟ แอมิลตัน จะผสมผสานกับการด้นสดของอีกมือด้วยเสมอ และจะสังเกตได้ว่า เจฟ แอมิลตัน มักจะใช้การทริลล์ในท่อน A หรือการจบการด้นสดเพื่อส่งเข้าท่อนการบรรเลงต่อไป

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แอมิลตัน ในบทเพลงที่มีความเร็วแตกต่างกัน ทั้ง 3 บทเพลงทำให้เห็นว่าการเลือกใช้สัดส่วนย่อยของจังหวะมีความแตกต่างกัน ในบทเพลงที่อัตราจังหวะช้า จะสามารถใช้สัดส่วนย่อยของจังหวะได้หลากหลายมากกว่าบทเพลงที่มีอัตราจังหวะเร็ว แต่เทคนิคที่ใช้ในการด้นสดยังคงใช้ในรูปแบบเดียวกันทั้งสามบทเพลง จะแตกต่างกันเพียงแค่ความเร็วและสัดส่วนย่อยจังหวะในบางประโยค โดยทั้งสามบทเพลงมีการใช้เทคนิคในการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้อย่างครบถ้วนแสดงให้เห็นถึงความชำนาญในการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แอมิลตัน และแสดงให้เห็นถึงแนวคิดที่นำมาใช้ในการด้นสด ซึ่งเป็นแนวทางในการนำไปพัฒนาต่อยอดการด้นสดของตนเองได้ ผู้วิจัยวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แอมิลตัน ได้ทั้งหมด 6 รูปแบบ ได้แก่ 1) การบรรเลงด้วยไม้แฉ้ขั้นพื้นฐาน 2) การข้ามทิวและการข้ามประโยค 3) การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค 4) การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ 5) การบรรเลงในรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบ 6) เทคนิคการบรรเลงแสรูปแบบพิเศษ ในการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ้บางเทคนิคอาจจะบรรเลงพร้อมกันในประโยคเดียวได้ ดังนั้นการฝึกการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แฉ้อยู่เป็นประจำจะเป็นส่วนช่วยในการฝึกการนำเทคนิคในการด้นสดกลองชุดมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด อีกทั้งการฝึกการใช้ไม้แฉ้ให้ชำนาญจะทำให้เสียงในการบรรเลงแสบนกลองชุดชัดเจนมีคุณภาพมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่สนใจฝึกสามารถนำเทคนิคจากงานวิจัยไปเรียบเรียงลำดับใหม่เป็นของตนเองได้ หรือผสมผสานเทคนิคหลาย ๆ เทคนิคพร้อมกันในการบรรเลงประโยคเดียวได้
2. วิเคราะห์บทเพลงที่ใช้ไม้แฉ้ในจังหวะอื่น ๆ หรือดนตรีแนวอื่น ๆ ของเจฟ แอมิลตัน
3. วิเคราะห์การบรรเลงด้วยไม้แฉ้ของศิลปินกลองชุดคนอื่น ๆ เพื่อได้ทราบถึงภาษาและรูปแบบในการบรรเลงกลองชุดที่แตกต่างและหลากหลาย

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ผลจากการวิเคราะห์การบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แสบของ เจฟ แอมิลตัน แล้ว ผู้วิจัยได้นำผลจากการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในแนวทางการด้นสดกลองชุดด้วยไม้แสบของผู้วิจัยเอง โดยได้นำเทคนิคทั้ง 6 รูปแบบ มาด้นสดในบทเพลง Happy Birthday ซึ่งบรรเลงในจังหวะสวิงที่มีอัตราความเร็วที่แตกต่างกัน 3 รูปแบบ ได้แก่จังหวะสวิงช้า จังหวะสวิงปานกลาง และจังหวะสวิงเร็ว ตามลำดับ ซึ่งได้ทำการบันทึกโน้ตและวิเคราะห์เทคนิคการบรรเลงกลองชุดด้วยไม้แสบ

คือลักษณะของบทเพลง Happy Birthday ที่ผู้วิจัยนำมาบรรเลง ในหนึ่งรอบบรรเลงจะมีทั้งหมด 16 ห้อง โดยแบ่งเป็นท่อน A จำนวน 8 ห้อง และท่อน B จำนวน 8 ห้อง ซึ่งนำมาบรรเลงในจังหวะสวิงช้าโดยมีอัตราความเร็วโน้ตตัวดำที่ 60 ต่อนาที (60 bpm) จังหวะสวิงปานกลางโดยมีอัตราความเร็วโน้ตตัวดำที่ 130 ต่อนาที (130 bpm) และจังหวะสวิงเร็วโดยมีอัตราความเร็วโน้ตตัวดำที่ 230 ต่อนาที (230 bpm) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงช้า (Slow swing)

HAPPY BIRTHDAY

SLOW SWING ♩ = 60 ITTITIP CHUMMER

[A] PIANO MELODY C⁶ G⁷ G⁷ C⁶

[A] C⁶ G⁷ C⁶ G⁷ C⁶ G⁷ C⁶ TO DR.

[A] C⁶ G⁷ 5 STROKE

[A] G⁷ C⁶ 5 STROKE

[A] C G F

[B] C⁶ G⁷ 3 3

[A] G⁷ C⁶ 3 3

[A] G⁷ C⁶ 3 3

[A] G⁷ C⁶ 3 3

[A] G⁷ C⁶ 3 3

Annotations:

- การบรรเลงชิ้นพื้นฐาน (Basic playing)
- การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ (Rhythm position change)
- การซ้ำประโยค (Phrase repetition)

บทเพลง Happy Birthday ในจังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้เลือกใช้คำโน้ตที่มีความหลากหลายมาใช้ในการต้นสด ตั้งแต่โน้ตตัวดำจนถึงเข็บบีสองชั้น เพราะในอัตราจังหวะที่ซ้ำสัดส่วนของคำโน้ตสามารถเลือกใช้ได้หลากหลายและซับซ้อน อีกทั้งยังใช้โมทีฟ Five stroke roll ทำการซ้ำโมทีฟตลอดการต้นสดและใช้ในการสร้างประโยคในการบรรเลงอีกด้วย

ในส่วนของเทคนิคการสลับตำแหน่งของจังหวัด ผู้วิจัยได้เลือกการบรรเลงสลับตำแหน่งของจังหวัดจากคำโน้ตเข็บบีสองชั้นสามพยางค์ในรูปแบบประโยคสองห้อง และต่อด้วยการสลับตำแหน่งของจังหวัดในคำโน้ตเข็บบีสองชั้นในรูปแบบประโยคสองห้องเช่นเดียวกัน

รูปแบบการสร้างประโยคถามตอบที่ผู้วิจัยได้บรรเลง จะบรรเลงสลับกันของคำโน้ตที่แตกต่างกันสองครั้ง โดยประโยคถามบรรเลงในคำโน้ตเข็บบีสองชั้นและประโยคตอบบรรเลงในคำโน้ตเข็บบีสองชั้น ซึ่งความสัมพันธ์ของประโยคถามและตอบที่ผู้วิจัยบรรเลงคือการเน้นของตัวโน้ตที่มีลักษณะเดียวกันที่มีคำโน้ตแตกต่างกัน

2. เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงปานกลาง (Medium swing)

HAPPY BIRTHDAY

MEDIUM SWING ♩ = 130 ITTITIP CHUMMEK

PIANO MELODY

[A] C⁶ G⁷ G⁷ C⁶

5 C G F G⁷

9 **[B]** C⁶ G⁷ G⁷ C⁶

13 C F D^{m7} G⁷ C⁶ To Dr.

17 **[A] Solo** C⁶ G⁷ การบรรเลงขั้นพื้นฐาน

19 G⁷ C⁶

21 C การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ G

23 F G⁷

R L L _____
L L R _____
R R L L R L R _____

25 **B** C^6 การซ้ำประโยค G^7

27 G^7 การเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะ C^6

29 C การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค F การเปลี่ยนเสียงกลองในประโยค Dm^7 G^7 C^7

33 **A** C^6 ประโยคถาม 1 G^7 ประโยคตอบ 1 G^7 C^6 SWEEP

37 C ประโยคถาม 2 G ประโยคตอบ 2 F G^7 SWEEP

41 **B** Trill C^6 G^7 G^7 C^6

45 C F Dm^7 G^7 C^7 3 R L R

ภาพที่ 94 เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงปานกลาง (Medium swing)

บทเพลง Happy Birthday ในจังหวัดสรวงปานกลาง ผู้วิจัยได้เลือกใช้คำโน้ตตั้งแต่โน้ตตัวต่ำจนถึงโน้ตเข้ตสองชั้นสามพยางค์ในการต้นสด เทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวัดผู้วิจัยบรรเลงทั้งการเปลี่ยนตำแหน่งในประโยคและการเปลี่ยนทั้งประโยค ซึ่งการเปลี่ยนตำแหน่งในประโยคจะบรรเลงในคำโน้ตเข้ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ เพราะเป็นคำโน้ตที่ผู้วิจัยคิดว่าง่ายต่อการเปลี่ยนการเน้นของตัวโน้ตในประโยคที่ทำให้การต้นสดมีความซับซ้อนขึ้น ที่เหมาะกับการต้นสดในจังหวัดสรวงปานกลาง เทคนิคการสลับตำแหน่งของจังหวัดในคำโน้ตเข้ตสองชั้นสามพยางค์ผู้วิจัยบรรเลงโดยการเปลี่ยนจุดเริ่มต้นของประโยค เนื่องจากเป็นคำโน้ตที่มีความเร็วสูงการเปลี่ยนจุดเริ่มต้นของประโยคจึงง่ายกว่าการเปลี่ยนตัวเน้นในประโยค

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการสร้างประโยคถามตอบที่ผู้วิจัยได้บรรเลง ในประโยคตอบจะมีการบรรเลงทำนองการเน้นเดียวกับประโยคถาม แต่ได้ตัดโน้ตตัวอื่นที่ไม่ได้มีการเน้นออกและมีการเปลี่ยนเสียงกลองโดยการ Sweep ของประโยคตอบทั้งสองประโยค ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการทริลล์มาบรรเลงในตอนสุดท้ายของการต้นสด ซึ่งจะบรรเลงในสัดส่วนโน้ตเดียวกันกับทำนองหลักในตอนสุดท้ายของเพลง

3. เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงเร็ว (Up-tempo swing)

HAPPY BIRTHDAY

ITTITIP CHUMKER

UP-TEMPO SWING ♩ = 230

PIANO MELODY

PIANO MELODY

Chords: C⁶, G⁷, G⁷, C⁶, C, G, F, G⁷, C⁶, G⁷, G⁷, C⁶, C, F, D^m7, G⁷, C⁶, To Dr., To Dr.

DRUM SET

Annotations: การบรรเลงชิ้นพื้นฐาน, การเปลี่ยนเสียงกลอง, การเปลี่ยนเสียงกลอง, ประโยคถาม 1, ประโยคตอบ 1, ประโยคถาม 1, ประโยคตอบ 2

2

33 **A** C⁶ G⁷ **การซ้ำประโยค**

35 G⁷ C⁶

37 C **การเปลี่ยนตำแหน่งของจิงหะ** G

39 F STRAIGHT FEEL G⁷ **การเปลี่ยนตำแหน่งของจิงหะ**

41 **B** C⁶ G⁷ G⁷ C⁶ **การทริลล์**

45 C F **การเปลี่ยนเสียงกลอง** Dm⁷ G⁷ C⁶

ภาพที่ 95 เพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงเร็ว (Up-tempo swing)

บทเพลง Happy Birthday ในจังหวะสวิงเร็ว ผู้วิจัยได้เลือกใช้ค่านोटหลัก ๆ ในการบรรเลง อยู่สองค่านोटได้แก่ เซปต์หนึ่งชั้นและเซปต์หนึ่งชั้นสามพยางค์ เนื่องจากเพลงมีอัตราจังหวะเร็วผู้วิจัย คิดว่าค่านोटสองค่านี้นี้ เหมาะกับการนำมาใช้สร้างประโยคในการต้นสด เช่นเดียวกับการต้นสดของ เจฟ แฮมิลตัน ในบทเพลง Catch Me If You Can ที่เป็นบทเพลงสวิงเร็ว โดย เจฟ แฮมิลตัน ได้ บรรเลงสองค่านोटนี้เป็นหลักเช่นกัน

ในการเปลี่ยนเสียงกลองของบทเพลงนี้ นอกจากการเปลี่ยนเสียงกลองไปยังกลองใบอื่น ๆ นอกเหนือจากสแนร์แล้ว ผู้วิจัยได้บรรเลงการเหยียบไฮแฮทเข้ามาเปลี่ยนเสียงกลองในอีกหลาย ๆ

ประโยคอีกด้วย ในส่วนของเทคนิคการเปลี่ยนตำแหน่งของจังหวะผู้วิจัยได้บรรเลงในการเปลี่ยนจุดเริ่มต้นของประโยคแต่ยังคงบรรเลงโน้ตเชื่อมกันระหว่างประโยคทั้งในค่านโน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้นและเข้บ้ตหนึ่งชั้นสามพยางค์

รูปแบบการสร้างประโยคถามตอบที่ผู้วิจัยได้บรรเลง จะบรรเลงสลับกันของค่านโน้ตโดยประโยคถามบรรเลงในค่านโน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้นสามพยางค์และประโยคตอบบรรเลงในค่านโน้ตเข้บ้ตหนึ่งชั้น ซึ่งความสัมพันธ์ของประโยคถามและตอบที่ผู้วิจัยบรรเลงคือการเปลี่ยนเสียงกลองที่เปลี่ยนในลักษณะที่คล้ายกัน ในท่อนสุดท้ายของบทเพลงผู้วิจัยได้บรรเลงเทคนิคทริลล์ซึ่งบรรเลงคล้ายกับทำนองหลักของเพลง และมีการเปลี่ยนประโยคใน 4 ห้องสุดท้ายเพื่อส่งเข้าทำนองหลักท้ายของเพลง โดยมีการใช้เทคนิคการเปลี่ยนเสียงกลองก่อนจบการดนตรี

รายการอ้างอิง

- Baron, V. (2021). **The art of playing brushes**. Vonbaronmusic.
<https://vonbaronmusic.com/the-art-of-playing-brushes/>.
- Cameron, C. (n.d.). **Brush methods of the masters**. Drummagazine.
<https://drummagazine.com/brush-methods-of-the-masters/>.
- Claxton, B. J. (2016). **The life and music of drummer Jeff Hamilton**. [Doctoral dissertation, University of Northern Colorado]. Digital UNC.
<https://digscholarship.unco.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1387&context=dissertations>.
- Cosentino, L. (2014). **The hammer and the brush**. Citypulse.
<https://lansingcitypulse.com/Stories/the-hammer-and-the-brush,6441>.
- Flans, R. (2006). **Jeff Hamilton: Swinging to Success**. Moderndrummer.
<https://www.moderndrummer.com/2006/10/jeff-hamilton/>.
- Hamilton, J. (2015). **C jam blues**. [Video file]. Youtube.
https://www.youtube.com/watch?v=JF2NEbmep_c.
- Hamilton, J. (2016a). **Jeff Hamilton – Drummer**. Hamiltonjazz.
<http://hamiltonjazz.com/artists/jeff-Hamilton/>.
- Hamilton, J. (2016b). **The Jeff Hamilton Trio**. Hamiltonjazz.
<http://hamiltonjazz.com/artists/the-jeff-hamilton-trio/>.
- Hamilton, J. (2018). **Hoosier friend (Live)**. [Video file]. Youtube.
<https://www.youtube.com/watch?v=kjUnhjGeljQ&t=353s>.
- Hamilton, J. (2020). **Catch me If you can**. [Video file]. Youtube.
<https://www.youtube.com/watch?v=Ed3qhWlQkeQ>.

Hudson Music. (2020). **Steve Smith, Jeff Hamilton & Adam Nussbaum lesson on playing w/ Brushes.** [Video file].

https://www.youtube.com/watch?v=ju_6Tb1ePvY&list=PLI6CSfukXlMA88eJxkhg_idKta5JApYBx&index=4

Jazz at Lincoln Center's Jazz Academy. (2015). **How to Play Drums with Brushes.**

[Video file]. Youtube.

https://www.youtube.com/watch?v=SuNcm6_5rX0&list=PLI6CSfukXlMA88eJxkhg_idKta5JApYBx&index=3.

Ludwig, W. F. (1992). **The history of the drum brush "Fly Killer"**. Vintagedrumguide.

https://vintagedrumguide.com/brushes/brushes_start.html.

Memphis Drum Shop. (2016). **Jeff Hamilton on his signature Regal Tip brushes.**

[Video file]. Youtube. https://www.youtube.com/watch?v=-4wSTeTrAAM&list=PLI6CSfukXlMA88eJxkhg_idKta5JApYBx&index=1&t=15s.

Owens, U. (2020). **Jazz brushes for the modern drummer.** *Hal Leonard.*

Percussive Arts Society. (2005). **International Drum Rudiments.**

<https://www.pas.org/resources/rudiments>.

Riley, A. J. (1994). **The Art of Bob Drumming.** *Florida: Manhattan Music.*

Schlesinger, J. (2006). **Jeff Hamilton: Sound painter.** AllAboutJazz.

<https://www.allaboutjazz.com/jeff-hamilton-sound-painter-jeff-hamilton-by-dr-judith-schlesinger>.

Villanueva, R. (2013). **Jeff Hamilton's melodic approach.** SCRIBD.

<https://www.scribd.com/document/141162465/Jeff-Hamilton-s-Melodic-Approach-by-Rodrigo-Villanueva>.

Vosbien, M. (2017). Jeff Hamilton: Hard swinging jazz master with a velvet touch. **Classic Drummer**, 17 (1), 8-19

บิกโบรมิวสิก. (2562). **สี่เทคนิคการเลือกไม้กลอง ที่ต้องรู้ก่อนซื้อ**. Bigbromusic.
<https://www.bigbromusic.com/how-to-choose-drum-sticks/>.

สรวิศ แยมลักษณะเลิศ. (2557). **การวิเคราะห์การบรรเลงกลองโดยใช้แฮ้ของเคลย์ตัน คาเมรอน**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร.
http://www.thapra.lib.su.ac.th/thesis/showthesis_th.asp?id=0000008009&fbclid=IwAR0ke44Wr_-3KeBeGNwb-zsdqHrtNFh-0M6t-PHAApBJ9eoTdP1LxAJTe-8.

สิทธิพงศ์ สินธุปี. (2557). **การวิเคราะห์การด้นสดสลับเปลี่ยนของแจ๊ค ดิจอห์นเน็ต**. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร]. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร.
http://www.thapra.lib.su.ac.th/Thesis/showthesis_th.asp?id=0000011222.

เอกสารถอดโน้ตการตั้นสดกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แฮมิลตัน

บทเพลง C Jam Blues

C JAM BLUES

JEFF HAMILTON TRIO

TRANSCRIBE BY ITTITEP CHUMMEK

1 Slow Swing $\text{♩} = 66$ 2 3 3 > > 3 > 3 4 3 3 3 3

Hihat w/FOOT ON 2&4

5 5 Stroke 6 > 3 > 3 7 > > 8 > 3 >

9 3 > * > 10 > > 11 3 * > 12

13 14 * 15 > * 16 > > > > > > 3

17 3 > 18 19 > > 20 ^ ^

21 > > 3 22 > > 3 > > 23 3 3 24 > > ^

25 [A] Trill 4 bars 26 27 3 28 3 3 3

Hihat w/Foot on 2&4

29 3 30 31 3 3 32 3 3 > >

33 Straight Feel 34 35 Swing Feel 3

Rim roll Rim roll Rim roll

2 36

[B]

37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48

เอกสารถอดโน้ตการตันสดกลองชุดด้วยไม้แฉ้ของ เจฟ แฮมิลตัน

บทเพลง Hoosier Friend

HOOSIER FRIEND

JEFF HAMILTON TRIO

TRANSCRIBE BY ITTITIP CHUMMEK

(MED. SWING) ♩ = 146

148 **A** 149 150

Hihat w/Foot on 2&4 STRAIGHT FEEL

151 152 153 154

155 **B** 156 3 3 3 157 3 3 3 158 3 3 3 159

157 158 3 SWEEP 3 SWEEP 3 SWEEP 160

161 3 3 3 162 STRAIGHT FEEL 163 3 3 164

165 3 3 166 SWING FEEL 167 168

169 170 **C** 171 SWEEP

172 173 SWEEP

174 175 3 3 3 3 176 177

2

178 [A] 179 3 3

180 181 6 6 3

182 183 3 6 6 6 3

184 185 3 3 3

186 [B] 187 188 LAI D BACK

189 190 191 SWING FEEL

192 193 194 SWEEP SWEEP SWEEP SWEEP

195 196 197

198 199 200 201 3 3 3

202 [C] 203 204 205 STRAIGHT FEEL SWING FEEL 3 3

206 207 208 209 3 3 3 3 3 3 3

210

เอกสารถอดโน้ตการต้นสดกลองชุดด้วยไม้แส้ของ เจฟ แฮมิลตัน

บทเพลง Catch Me If You Can

CATCH ME IF YOU CAN

JEFF HAMILTON TRIO

TRANSCRIBE BY ITTITIP CHUMMEK

(A) ♩ = 230

99 LEFT HAND TRILL 4 BAR 100 101 102

103 104 105 106

107 108 109 110

111 112

(B)

113 114 115 116

117 118 119 120

121 122 123 124

125 126 127 128

129 130

2

131 **C** 132 STRAIGHT FEEL 133 134 ³

135 136 SWING FEEL 137 138

139 140 141 142

143 RIM ROLL 144 145 146

147

148 149 150 151

152

153 **D** 154 155 156

157 158 159 160

161 162 163 164

165 166 167 168

169 170 171 172

